Any 56.—Núm. 18.700.—Preu: 15 cèntims

Dijous, 19 de juliol de 1934

ABONAMENTS

Barcelona mes	5'50 Ptes.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	10'— »
Amèrica llatina i Portugal, trimestre...	12'— »
Països convent postal, id.	15'— »
Altres països, id.	30'— »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 589, 1.er — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER DE BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 19603

EL TEMPS Pressió al nivell de la mar: 761'6 millímetres. Temperatura actual: 24'9 graus. Humitat relativa: 63 per 100. Velocitat del vent: 2 quilòmetres per hora del sud-est. Visibilitat horitzontal en promedi: 200 metres. Estat del cel: Sereno. Observacions especials: Calitja. - En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 29'4 graus; temperatura mínima: 21'1 graus. Recorregut del vent: 339 quilòmetres. Precipitació: Nulla. Insolació en el dia d'ahir: 13 hores 53 minuts.

EL PLET DE LA TERRA

LA SOLUCIO CATALANA

Encara que desconeixem el text de la resposta del President de la Generalitat a la comunicació del cap del Govern de la República, tenim la impressió que amb la rèplica del Govern de Catalunya, la qüestió entra-a francament en el terreny de la comprensió i de l'avinença. La redacció del telegrama anunciant la tramesa del document justifica tots els optimismes, perquè sense cedir en res del que és fonamental, revela una respectuosa cordialitat que rima perfectament amb la deferència que inspirava la nota del cap del Govern. El to que han pres les negociacions es obliga a repetir les nostres manifestacions d'ahir: així que han estat eliminades les terceries pertorbadores, la intel·ligència entre els dos pobles no s'haurà fet esperar.

Avui, però, hem de recordar que en iniciar-se el conflicte originat per la presentació del recurs contra la llei votada pel Parlament de Catalunya, aquest mateix lloc estant insistírem a observar que ens absteniem d'entrar en el fons de la llei. No era això el que polaritzava l'interès i entenia la passió del poble de Catalunya, sinó les consideracions jurídiques en què el Tribunal de Garanties puntalava la seva decisió. En aquella ocasió no negàvem ni afirmàvem si alguns preceptes de la llei desbordaven extrems constitucionals o estatutaris; això era cosa que un tribunal imparcial, recte, format per homes de bona voluntat, podia esbrinar, sense entrar per a res en l'aspecte fonamental de la llei. El que no es podia admetre, perquè era la negació més categórica de l'autonomia, era que uns quants senyors irresponsables, comentant una veritable extralimitació, negessin al Parlament de Catalunya la potestat legislativa en matèries que li son pròpies.

Aquesta extralimitació, que era un atemptat a la Constitució i a l'Estatut, era per escreix una maniobra política intolerable contra les nostres prerogatives autonòmiques i contra la República que ens les havia reconegudes. Com a catalanistes, havíem de reaccionar, amb totes les nostres energies, contra l'agressió camuflada amb una juridicitat manifestament partidista. Es per aquest atac fa-[illegible] per la intensatesa de la Lliga, que el catalanisme se sentia ferit injustament. L'actitud del poble de Catalunya corroborant el gest del Govern de la Generalitat, ha tornat les coses al seu lloc. La raó i el dret han imposat; ningú no vol recordar-se de la inqualificable sentència; el Govern de la República de fet la desautoritza, i a Catalunya fins els promotors del conflicte, espantats de la seva obra anticatalana, tampoc no gosen parlar-ne.

I bé, Catalunya ha sortit victoriosa de l'escomesa artera; la seva potestat legislativa sobre la terra queda intacta. Als catalanistes això era el que ens interessava per damunt de tot aquest interès primordial, però, no exclou la possibilitat, la conveniència d'enjalzar degudament la creació legislativa catalana a les disposicions adjacents d'altres lleis de la República sobretots si són normes fonamentals. I més encara: no hi ha cap raó, un cop puntades les coses al terreny de la cordialitat i del seny, per no corregir tot allò que voregi la injustícia, sobretot si el perjudicat és aquell al qual el legislador tenia intenció de protegir.

Tot ens inclina a creure que no triarem gaire a poder donar per clos aquest episodi, que la inconsciència d'un partit català, ha enverinat a gratcient. El conflicte de la terra, a Catalunya, s'haurà endegat per les vies del dret, d'acord amb les iniciatives catalanes. Aquest serà un dels beneficis que Catalunya hauria d'agrair a l'autonomia i a la República que ens la reconeixia. Sense aquest règim, que és un tast de les llibertats que ens ilusionen, el plet del nostre camp hauria estat una llaga oberta al flanc de Catalunya. Com esperança de guarir-la, perquè l'unitarisme centralista de la monarquia no hauria tolerat mai que ens llendeguéssim nosaltres mateixos. Per això és imperdonable l'actitud de la Lliga, qui amb la seva indigna iniciativa ens volia reintegrar a aquells temps odiosos de supeditació irritant i absurda. Els homes que avui fa disset anys proclamaven l'esclat revolucionari de l'Assemblea de Parlamentaris, havien de saber que el catalanisme mai s'il·lida de debò respon decidit a tot, ara o'ha donat una altra prova, prou més eloqüent que aquella encara. L'error més greu d'aquells homes, que sòn els mateixos que ara es rimaxen contra el catalanisme, es ens reion del seu abrandament, és de haver-la oblidat, perquè la seva actitud ansiosa vol dir que no es recorden del que el catalanisme feia per ella aquelles dies o bé que no hi creien i l'explotaven ignominiosament.

A la pàgina 3
"LA IRREDUCTIBILITAT DE LA QUESTIÓ SOCIAL"
per JOAN SACS

"CATALUNYA ECONOMICA"
per F. COLINDRES

Llegiu a segona pàgina:
"A L'ENTORN DE "CAMINS DE FRANÇA"
per ALFONS MASERES
i "Literatura valenciana"
per Marsi de Riquer

Intent d'atracament al Banc Espanyol de Crèdit, de Mataró

Els atracadors havien robat dos taxis a Badalona. — Han aconseguit fugir, per bé que alguns d'ells ferits, i són empaitats camps a través

Es diu que els atracadors tenen un amagatall d'armes al lloc on estan assetjats

Un grup de curiosos comenten els fets davant del Banc Espanyol de Crèdit de Mataró

Ahir, a les vuit del matí, es presentaren dos desconeguts a la parada de taxis que hi ha a la plaça de la República, davant mateix de l'Ajuntament de Badalona, i llogaren el cotxe, marca Studebaker, amb el número 33047, el xofer Macià Moreno, al qual digueren que els portés fins a cal Artiller.

Aquesta és una casa que hi ha a una força llarga de la veina ciutat, la qual està situada al mig dels boscos del terme de Vallençana, prop d'una font que sol ésser molt concorreguda pels excursionistes muntanyencs els diumenges, coneguda per la Font d'En Móra. Els seus propietaris es dediquen a cuire menjars per a aquells que ho sol·liciten. Es una mena d'hostal de bosc, molt conegut dels badalonins i de tots els pobles de la contrada.

Mentre hi anaven, i en arribar gairebé a mig camí, els passatgers amenaçaren amb les seves pistoles Macià Moreno, i li ordenaren que canviés de cat-

Com quedà una de les finestres de l'establiment després del tiroteig

mí. El xofer, aleshores, agafà un camí que conduïa a un bosc. En arribar-hi, hi trobaren sis individus més, els quals s'apoderaren del taxi; se n'emportaren el xofer dintre un bosc, i el lligaren a un arbre.

Cinc minuts després d'haver estat robat el primer taxi dos atracadors més en llogaren un altre, també a la plaça de la República, al xofer Josep Ferreres, que conduïa un "Buick", matriculat amb el número 23.060, i li digueren que els conduís al mateix lloc.

En arribar-hi, l'amenaçaren amb les pistoles, també; el feren baixar del cotxe; el conduïren al bosc, i el lligaren igualment a un arbre.

Els desconeguts marxaren, però se'n quedà un, però amb l'encàrrec de vigilar-los, privant-los de fer cap moviment i àdhuc de parlar-se.

A un quart de dotze el vigilant, després d'assabentar-se de l'hora que era, se n'anà. Els dos xofers, aleshores, cuitaren a desllligar-se. Immediatament anaren a denunciar el fet a la policia.

Els foren ensenyades les fotografies dels individus que la policia té fitxats com a atracadors, i no en reconegueren cap. Podria ésser que haguessin adoptat aquesta actitud degut a les amenaces de por que els feren els atracadors.

A LES DEU APAREGUEREN A MATARO

A les deu del matí els dos autos robats a Badalona apareguéren a Mataró. Es pararen davant mateix del Banc Espanyol de Crèdit, instal·lat al carrer de Sant Josep, d'aquella ciutat. Baixaren i hi entraren immediatament, tot amenaçant amb les pistoles els dependents del Banc, als quals ordenaren que posessin les mans enlaire i es tombessin de cara a la paret.

El caixer, que s'anomena August Domènech, es trobava al despatx del públic quan entraren els atracadors. Així que aquests els amenaçaren amb les pistoles, digué cridant, a fi i efecte que ho sentís el director de la Sucursal —que es trobava a l'interior— i dirigint-se als altres dependents: "Poseu-vos de mans enlaire i de cara a la paret." El director, en sentir-ho, va adonar-se que succeïa quelcom d'anormal i sortí. Aleshores els pistolers dispararen, però tingué temps de fer sonar la sirena d'alarma. El director del Banc resultà ferit greument a l'húmer, en una cuixa i als dos ronyons.

Els timbres d'alarma que feu funcionar feïen un soroll molt semblant al que produeixen les explosions fortes.

Veient-se sorpresos i donant-se compte que no podien assolir llurs propòsits, els malfactors iniciaren la fugida. Sortiren en direcció a Barcelona un cotxe i en direcció oposada l'altre. Per evitar esser perseguits per les forces que sortiren darrera d'ells, anaven tirant puntes per la carretera. A les façanes de les cases del davant del Banc han quedat els impactes dels trets engegats pels atracadors.

El senyor Prats fou portat a la Clínica "L'Aliança", on fou assistit pels doctors Puig i Esteve, els quals han pronosticat el seu estat de pronòstic reservadíssim; li foren apreciades tres ferides d'arma de foc. A la tarda fou traslladat a Barcelona.

De seguida sortiren, per tal de detenir els pistolers, forces de la guàrdia civil, la qual no veié els atracadors fins prop de Tiana. També els perseguí un motorista de Mataró. En arribar al carrer Manresa, situat als afores de Badalona, al costat mateix de la barriada tianenca coneguda per les Mallorquines, prop de Montgat, degut a la velocitat vertiginosa que portaven, caigueren a una cuneta; un dels automòbils va sofrir desperfectes. L'altre va seguir el seu camí, segons sembla, en direcció a Barcelona. Els atracadors, per tal de despistar els perseguidors, volien trencar per un camí que, passant per sota la muntanya de la fàbrica de ciment, surt una altra vegada a Badalona. Es veieren obligats, degut a l'accident, a marxar corrent a través de les vinyes, prenent la direcció de la Conreria.

La policia de Badalona, assabentada d'això, avisà tot seguit la guàrdia civil, la qual sortí amb el tinent senyor Zola. També ho féu la dels pobles propers, així com els mossos d'Esquadra, tancant els lladres al mig de la muntanya. També s'efectuaren minuciosos escorcolls a les cases de pagès i cases deshabitades dels voltants.

A darrera hora es digué que hi havia tres detinguts. La comunicació telefònica amb Mataró està tallada. Els xofers dels autos que fan parada a la Plaça de la República de Badalona asseguraven que llurs companys havien estat emmanillats pels atracadors.

Tan aviat com es tingueren notícies del fet a la Comissaria General d'Ordre públic, es donaren ordres perquè sortissin uns quants autos amb agents i guàrdies d'assalt, amb l'objecte d'acordonar les carreteres que van a Mataró i tallar la retirada i detenir-los.

(Continua a la pàgina 6, col. 3)

La llei electoral de Catalunya

El projecte de Llei Electoral llegit ahir al Parlament és inspirat en el principi proporcionalista pur

Avancem els articles en els quals s'institueix el sistema proporcionalista i els referents a la designació segons el nombre d'habitants. En l'edició pròxima publicarem íntegre el text del projecte.

TITOL IV

Divisió territorial
De les circumscripcions i seccions electorals

Art. 10. — Per a les eleccions de Diputats al Parlament de Catalunya, el seu territori es dividirà en les següents circumscripcions: Barcelona-Ciutat, Barcelona-Circumscripció, Girona, Lleida i Tarragona.

En les eleccions de Regidors, la divisió territorial s'ajustarà al previst en la Llei municipal.

Mentre altra cosa no es disposi, es mantindran les seccions que actualment figuren en les llistes electorals.

TITOL V

Del nombre de Diputats i de Regidors

Art. 13. — Les circumscripcions votaran un Diputat per cada quaranta mil habitants inscrits en el Cens de població, amb el mínimum de catorze Diputats per Circumscripció.

Els diferents Municipis de Catalunya tindran el nombre de Regidors que fixi la Llei municipal, atesa la seva població.

TITOL VII

Sistema electoral

Art. 25. — L'elecció dels Diputats al Parlament de Catalunya i dels Regidors, en el seu cas, serà feta pel sistema de representació proporcional, per llistes, d'acord amb les següents bases:

S'adjudicarà a cada llista, tants Diputats o Regidors com vegades càpiga, en el nombre de vots obtinguts per cada llista, el quòcient que resulti de dividir el nombre de vots emesos amb exclusió dels en blanc i nuls, en el territori electoral — Circumscripció o Municipi — pel nombre de representants a elegir.

Si mitjançant l'aplicació del quocient a les diferents llistes, no s'obté exactament entre totes el nombre de representants que han d'ésser elegits, els que faltin seran atribuïts a la llista que hagi recaptat una major votació.

L'adjudicació dels lloc dintre de cada llista es farà per l'ordre d'inscripció dels candidats.

Els candidats que no resultin elegits, quedaran proclamats suplents per a ocupar les vacants que es produeixin, tal com es diu en l'article 60.

CAPITOL TERCER

De la papereta electoral

Art. 33. — La Junta Superior del Cens fixarà la mida que hauran de tenir les paperetes, almenys vuit dies abans de cada elecció.

Seran impreses en paper blanc, llis, no transparent, i de to uniforme. Portaran el número d'ordre que els hagi estat assignat per la Junta en fer-se la seva presentació, el nom del partit, associació, entitat que la patrocini, i el nom o noms dels candidats. Es potestatiu d'inserir en les llistes un emblema gràfic autoritzat.

Conferència del senyor Ferran Boter

El conseller municipal delegat d'Ordenació financera, senyor Ferran i Boter, donarà el dilluns vinent una conferència exposant l'estat actual de les finances municipals i els projectes del Consell de Govern per tal de resoldre el problema financer de l'Ajuntament de Barcelona.

L'acte se celebrarà en un local cèntric de la nostra ciutat, que anunciarem en l'edició de demà, junt amb els altres detalls.

La Volta a França

L'etapa Montpeller-Perpinyà ha estat guanyada per Lapèbie i la classificació general no ha variat

Protestes generals contra els organitzadors de la cursa que fan córrer les etapes en les hores més caloroses del dia

Martano, Vietto i Trueba en la dura pujada del Coll de Braus

París, 18. — Tots els seguidors de la Volta convenen que Marià Cañardo hauria aconseguit ahir una classificació honorabilíssima de no haver sofert la inoportuna caiguda a Les Guignes, més concretament, a Griffon. L'accident sofert pel basc-català és tant més lamentable quant que el tren, durant l'etapa d'ahir, fou més que moderat. A aquest accident, i no a altra cosa, ha d'imputar-se la minva donada per l'equip ibero-suís en la classificació internacional. Per si això fos poc, Trueba i Ezquerra es retardaren de manera incomprensible, ja que si bé cap dels dos es especialista de la plana, ja hem dit que l'etapa d'ahir fou durant quasi tot el trajecte de Marsella a Montpeller un veritable passeig turístic. L'únic obstacle digne d'ésser tingut en compte fou la calor abrusadora, i ja sabem que tant el biscai com el muntanyenc resisteixen molt bé els atacs de l'astre solar.

Els comentaristes no creuen que en l'etapa d'avui puguin recuperar els ibèrics tot el perdut en la classificació internacional, però en canvi és creença general que després del descens de Perpinyà, en plena ruta pirenenca, tornaran a passar a Itàlia, collocant-se de nou en el segon lloc de la internacional.

Montpeller, 18. — L'accident col·lectiu sofert per tres corredors — un d'ells Cañardo — durant l'etapa d'ahir, fou lleu per a dos d'ells i important per al peninsular.

La caiguda es produí a deu quilòmetres de Marsella. Marià pegà de cap a terra, amb tan mala sort, que s'obrí una ferida a la cella esquerra. No per això es desanimà l'intrèpid ciclista, sinó que més endavant tingué ocasió d'avançar-se a un grup. Ni el temps perdut, ni la fatiga, ni la ferida el venceren, i en la classificació figurà davant de tots els seus companys.

En l'etapa d'ahir es destacà també, notablement, l'irunès Llucià Montero. Poc després de l'accident sofert per Cañardo, i sens dubte per tal de contrarestar les seves possibles conseqüències, el bidasotarra abandonà el grup en el qual anava i avançà amb extraordinària fúria. Vietto, el que en altres ocasions ha contendit amb Ezquerra i Trueba, fou qui se les entengué aquesta vegada amb Montero. L'igualà i el deixà enrera, després d'una lluita que es prolongà durant alguns quilòmetres. Aquest René Vietto, francès, de cognom italià, que sols compta 20 anys d'edat, és un recader de Niça, que quan anava a portar encàrrecs s'entretenia a seguir els automòbils amb la idea de presentar-se algun dia al gran certamen de la Volta a França. Ha estat tenaç i ha fet la seva fortuna.

Ahir corregué l'alarma entre els entusiastes —que hi són entre els seguidors— de l'equip espanyol. Després va renéixer la tranquil·litat i es reconegué pels més pessimistes que, tenint en compte la imposant presència dels Bireneus, l'equip ibero-suís té moltes probabilitats d'acabar el "Tour" classificat en un sensacional segon lloc. Si ocorre així, fóra ridícul que Desgrange no sol·licités l'any vinent la presència a "la seva" Volta d'un equip complet espanyol. A tal efecte, recorden els comentaristes la gran actuació dels corredors espanyols en la recent prova "Critérium du Midi".

Per a recolzar tot això, podem oferir un testimoni de valor excepcional. André Leducq fou el corredor que guanyà la Volta a França en 1930 i en 1932. Es un tècnic i un especialista consumat. Es fàcil que no conegui bé la teoria de la relativitat d'Einstein, però sap el que es diu quan parla de bicicletes i ciclistes. Heus ací el que ha dit Leducq:

"La carrera dels espanyols ha estat superba. Trueba, Ezquerra i Cañardo han bombardejat com si volguessin restablir l'antic règim. Quina llàstima que no siguin vuit, puix que veritablement farien parlar d'ells! Tinc la impressió que haurem d'ocupar-nos una altra vegada d'aquests cavallers quan arribin a Pau."

* * *

Mentrestant, creix el clam contra Desgrange per la seva interessada mania, que consisteix a sortir més tard del degut, a desgrat que caigui "plom bullent", a fi que el seu periòdic puguí publicar noves fresques de la Volta. Ningú no ignora, en efecte, que, de donar-se les sortides al matí, els diaris del vespre de París s'avançarien a donar-ne tota la informació.

Frederic Ezquerra, amb picardia de vilatà basc, ha suggerit la idea, que molts han jutjat almenys examinable, que les etapes s'iniciin en caure la tarda, per acabar en plena nit. Suposa el biscai que les arribades donarien lloc a "grans romeries"; almenys assegura que així succeïria a Biscaia.

Els francesos es queixen per doble causa. En primer lloc, perquè corredors, seguidors i espectadors han de sofrir els efectes d'una calor torrida. A més, perquè els francesos qualifiquen d'"escàndol sense precedents" que els corredors no puguin menjar a l'hora deguda. Tothom sap que a França l'hora de menjar és una hora sagrada. Com diu la ben tallada ploma d'un periodista espanyol seguidor de la Volta: "A l'hora de menjar, tal volta pogueu aquí parlar amb el President de la República, però no amb el seu xofer."

Perpinyà, 18. — A dos quarts d'una hora assenyalada per a la sortida, els 41 supervivents de la Volta s'han reunit a les ordres del senyor Cazalis. Poc abans, en el grup dels corredors francesos ha sorgit un breu incident entre Speicher, vencedor de l'etapa d'ahir i Antonin Magne, líder de la classificació general. Segons sembla, Magne ha reprotxat a Speicher el no haver-lo deixat guanyar l'"esprint" d'ahir, amb el qual hauria aconseguit una bonificació d'1 m. 30 s. sobre Martano, en lloc dels 45 segons de bonificació amb els quals ha hagut de conformar-se per un segon lloc. Speicher i Magne han fet finalment les paus i així el còmic Biscot ha pogut donar la senyal de sortida a l'hora indicada.

(Continua a la pàgina 6, col. 1)

La resposta del Sr. Companys al Sr. Samper

Fins avui no arribarà a Madrid

Madrid, 18. — En l'exprés de Barcelona ha arribat aquest matí a Madrid el vocal del Tribunal de Garanties Constitucionals senyor Sbert.

Un dels nostres redactors ha preguntat al senyor Sbert si era cert, com deien els periòdics, que era portador de la contestació a la Generalitat al Govern de Madrid i del Reglament de la llei de Conrers aprovat pel Parlament català.

El senyor Sbert, somrient, ha dit que respecte a da contestació ell no podia ésser-ne el portador, tota vegada que quedà redactada després de sortir el tren cap a Madrid, ja que el Consell de la Generalitat acabà prop de les nou del vespre.

Respecte al reglament, no l'he portat —ha dit— perquè no em cal portar-lo i la Generalitat no té per què enviar-lo.

Interrogat si visitaria el president del Consell aquesta tarda, ha manifestat que probablement aniria a la Presidència del Consell, però per tractar solament de coses relacionades amb el traspàs de serveis.

Crec —ha afegit— que la contestació arribarà demà.

El senyor Sbert ha eludit contestar sobre els punts que encloïa el dit document.

EL QUE DIU EL SR. SAMPER

El cap del Govern ha romàs al seu despatx oficial fins a les dues de la tarda.

En sortir li han preguntat els periodistes si havia rebut la visita del senyor Sbert.

—No —ha contestat el senyor Samper—. Sé que ha arribat aquest matí, però no he rebut cap visita.

—Heu rebut contestació del president del Govern de la Generalitat a la comunicació oficial del Govern?

—No. He rebut un telegrama en què se m'anuncia la tramesa de la contestació.

—En el telegrama es diu que la contestació ve per correu?

—No aludeix a això.

—Aleshores, possiblement, la portarà el senyor Sbert.

—Pot ésser. Per tant, no sé si em visitarà aquesta tarda.

En parlar, a les set de la tarda, amb els periodistes, el senyor Samper ha dit que havia rebut la visita del senyor Sbert, que havia arribat a Madrid, per tal de prendre part en les deliberacions de la Comissió Mixta de Traspassos a la Generalitat de Catalunya. El dit senyor no ha pogut lliurar-me el document del Govern català en resposta a la notificació del Govern Central, perquè, com sigui que acaba massa tard la reunió que celebrà el Consell de la Generalitat dimarts, no doná temps a que el dit senyor s'encarregués de portar-la, ni tampoc de trametre'l per correu.

Per últim ha dit el senyor Samper que havia rebut un telegrama del senyor Companys anunciant-li la tramesa del dit document; el telegrama està redactat en aquests termes:

"Recibirá vuecencia mañana por correo documento contestación oficio que vuecencia se sirvió dirigirme como representante del Estado en Cataluña, referente a la Ley de Contratos de Cultivo, pues he hecho Gobierno Generalidad invitación vuecencia indica. Gobierno acordó ver satisfacción términos cordiales oficio y al confeccionar reglamento que permitirá aplicar ley Contratos de Cultivo, extremará atención y solicitud para que ésta se acomode fielmente Constitución y Estatuto.

Por mi parte pondré todo mi celo y leal fidelidad. Atentamente le saluda, Luis Companys."

REFERENCIA PARTICULAR

Segons notícies particulars, hom sap que el document que tramet la Generalitat al Govern és molt concís i diàfan.

Parlant amb una personalitat catalana que està en contacte amb la Generalitat, ens deia, contestant a l'asseveració que es feia de l'opinió d'alguns polítics sobre la claudicació de la Generalitat:

—Aquestes afirmacions són una estupidesa. Això és prejutjar la qüestió. Hi ha qui està entestat a què la importància de la brúixola política estriba en què marqui el nord de la catàstrofe. Els qui afirmen això, evidencien que no tenen força política. No pot ésser una claudicació, puix que, com sabeu, allò fonamental per a nosaltres en la llei de Conreu votada era que se'ns reconegués competència per a legislar. Això s'ha aconseguit; la resta...

Barcelona - Bilbao

S'estudia l'establiment d'una línia aèria de turisme

Bilbao, 18. — Aquest matí ha aterrat al camp de Lamiaco una avioneta procedent de Barcelona, tripulada pels germans Gartañondo, que han realitzat el viatge sense el més petit contratemps. Sembla que els citats aviadors han portat la missió d'estudiar l'establiment d'una línia aèria de turisme entre Bilbao i Barcelona. Els viatgers passaran a Bilbao el dia de demà i tornaran a Barcelona a primera hora.

Trasllat i ascens d'un anormal i una anormal entaforats a la Normal de Tarragona

Les Lletres i les Arts

Literatura vivent

A l'entorn de "Camins de França"

Joan Puig i Ferreter posa a la primera part de la seva admirable obra autobiogràfica, *Camins de França*, un lema pessimista d'Edgard Poe que, tanmateix, l'autor intenta desmentir en el curs de les planes que segueixen, i és aquest: "Els nostres esforços per elevar-nos per damunt la nostra naturalesa ens fan invariablement recaure més avall." Si és així, ¿ens haurem de resignar, per ventura, a ésser joguina dels propis instints i a renunciar a tot esfoç per elevar-nos per damunt de nosaltres mateixos i per damunt dels altres?

Per no haver-se sabut resignar a aquesta claudicació, Puig i Ferreter va tenir una adolescència tèrbola i tempestuosa, i va sentir els esclats d'una joventut plena d'inquietud, de passió i de somni; volgué evadir-se de la pròpia tortura i, de fet, com empès per una força fatal, més forta que el clam de la seva consciència, va rompre els lligams de la família, de l'amistat i àdhuc els de la societat organitzada, per anar a la recerca d'una puresa que no era enlloc, d'una bonesa inexistent i d'una llibertat que no és del nostre planeta.

Aquest rompiment, aquest èxode, fou un acte de poeta i de somniador, és clar, però fou ensems l'acte de revolta d'una natura que es vol alliberar dels atavismes que l'encadenen i l'acte de protesta d'una consciència que es vol purificar. L'evasió que és narrada en aquest llibre panteixant i angoixós alhora, és només la conseqüència del drama tèrbol i tenebrós que la precedí i que la justifica; és aquest mateix esforç que Poe sembla condemnar i que Puig i Ferreter no ha palesat solament en *Camins de França*, sinó en moltes de les seves obres dramàtiques, tan intenses i punyents i en algunes de les seves admirables novelles. Bona part de l'obra literària de Puig i Ferreter és una projecció d'aquest drama de la seva adolescència i de l'evasió que va culminar (¿va culminar o va començar, només?) per les rutes assolellades de Provença.

Puig i Ferreter dóna a les dues parts del seu llibre dos títols a la manera goethiana: la primera, la que duu un lema fatalista de Nietzsche, i aquell lema pessimista de Poe que hem retret en començar, s'intitula: "Oratge i Tenebra". La segona part, la que realment es desenvolupa al llarg dels camins de França, duu un lema d'André Gide, que diu: "Cal no tenir lleis per a escoltar la llei nova", i un altre d'autor anònim: "No més de respirar ja és una joia", un vers que trobarem en el text, altra vegada. Aquesta segona part s'intitula: "Llibertat i Poesia".

Realment, hi ha molt d'oratge i tenebra en la primera part del llibre i molt de llibertat i poesia en la segona. Però no tot és tempestat i fosca en la introspecció que l'autor es fa, ni tot és joia de viure i eufòria en la narració de les pròpies aventures de vagabund. Pel fons de totes dues parts hi ha, paral·lelament: el sentit, inconscient i revoltant, probablement, a l'època dels fets que narra, però ferm i ja resignat a l'època en què els ha narrats, de la inanitat de les coses, i, per tant, de la lluita de l'home per superar-se; i el sentit humà de la germanor, de l'amor que tots ens devem, aquesta bondat que enjoia l'ideal que ens fem de la vida i a la qual aspirem tot i sabent que no l'assolirem mai. Aquest doble corrent subterrani, que és fill del temperament immodificable de l'autor, panteixa en tot el llibre, aclarint per ci per lla la tenebra de la primera part i apaivagant el seu tumult, i posant en la segona un xic d'inquietud, més ben dit, una punta d'ironia, un gra de sal picaresca, a la manera de Gil Blas.

Amb aquest llibre dens i substanciós, Puig i Ferreter ha escrit una obra única en les nostres migrades lletres, ordinàriament tan grises i pàl·lides, tan epidèrmiques, sobretot. Ha escrit l'obra més xopa i càlida d'humanitat que tenim a Catalunya; la més intensa, la més dolorosa, la més commovedora. L'ha escrita amb una ploma ben tallada, car l'autor ha arribat a posseir un estil precís i contundent i ben seu; l'ha escrita, sobretot, amb la seva sang, amb el pòsit de tota una vida de dolor i de lluita, d'amargors i d'illusions. Aquests *Camins de França*, per tant, són quelcom més que una magnífica obra literària: són un tros de vida real, són una ànima que es confessa i que s'escorcolla, són el clam d'un home que coneix la bondat i ensopega amb el mal, que desitja la joia i lluita amb el dolor, que se sent agrillonat i pugna per la llibertat. Són el drama etern del somniador que s'acara amb la realitat.

Tot i que la part que dóna títol al llibre és per ella sola una obra completa, una narració d'episodis viscuts, plens d'emoció, de sentiment, d'observació, de llum i de color, i per bé que això sol ja la col·loqui al nivell de les obres que fan època, la primera part dels *Camins de França* li és, al nostre entendre, superior, no literàriament, precisament, sinó psicològicament, com a obra humana, de valor documental, com a obra d'introspecció, d'autoescorcollament, de confessió valenta davant dels altres i, sobretot, davant de l'autor mateix.

Quina valentia, la d'una anàlisi així! L'autor sap comunicar al lector la seva pròpia esgarrifança en veure's tan diferent de com volia ésser, en sentir que només és la joguina dels seus atavismes i un instrument, potser, de la fatalitat. ¡I com es transparenta, durant la introspecció inicial — com durant les aventures posteriors — el seu desig de superar-se, d'enaltir-se i d'immortalitzar-se, desig inherent a l'home, i sobretot a l'home bo, però que pocs han sentit o han expressat tan intensament i tan imperlosament com Puig i Ferreter!

I ensems, quan l'autor ens conta que ja es troba posseït de la plena eufòria dels nòmades, quan ens confessa que, inexpert encara davant del món, es meravellava d'ésser tan feliç, ¡quanta llum, quanta poesia, quanta alegria i, en fi, quanta vida no fa desfilar davant dels nostres ulls encisats i commoguts! Sobretot, ¡quina finor en escrutar els homes! Com ell s'escorcolla ell mateix, així el turmenta la vida interior dels altres. Puig i Ferreter no en té prou amb dibuixar la gent que troba; ha d'intuir llurs sentiments, ha d'endevinar llurs passions, ha de dissecar llur ànima com ha dissecat d'antuvi i continuarà dissecant la seva. Es implacable. Evidentment, *c'est plus fort que lui*.

Per això mateix no ens ha de sorprendre gens ni el contingut del llibre ni el to emprat pel seu autor, to que segurament serà blasmat per més d'un tartuf i d'un pusil·lànime. Es clar que per a les seves confessions, un autor pot emprar molts matisos; però ni tots els autors tenen el mateix temperament ni tenen les mateixes coses per a contar. De certes confessions del nostre escriptor hi haurà critics que en diran cinisme; jo en diré valentia i em penso estar en el just. L'autor no escriu ni per divertir innocents ni per il·lusionar damiselles, i en aquest sentit, donat el noble i constant anhel de superació que el guia, tot li és lícit. Per tant, no sóc dels qui fan escarafalls davant certs passatges de l'obra, ni crec que ningú, de bon sentit pugui fer-ne.

En fi, Puig i Ferreter ha dotat les lletres catalanes d'una obra que pot aspirar — que assolirà, certament — la universalitat. Emile Zola va dir d'Alfred de Musset que viuria eternament perquè era "un crit humà". Un crit humà eixit de l'entranya viva de l'ésser i del borbolleig mateix de la sang, són aquests *Camins de França* del vell amic i company Puig i Ferreter, obra que, per això mateix, declarem des d'ara immortal.

Alfons MABERES

Els llibres nous

Continua la Resposta a F. Almela i Vives (1)

★

Continuo creient que el vostre llibre hauria hagut de redactar-se en la nostra llengua, majorment si és destinat a educar. Jo no tinc cap culpa tampoc que alguns rètols (cada dia menys) i els llibres de Barcelona siguin en castellà, com tampoc que dos o tres literats catalans escriguin en diaris castellans de Barcelona.

Dir que l'atribució del *Gamaliel* a Pere Pasqual "ha sido muy discutida", no vol dir pas que sigui insegura, car moltes coses han estat, un temps, molt discutides i avui són totalment certes. Al meu entendre, doncs, hauria calgut remarcar que "no és segura l'atribució del *Gamaliel* a Pere Pasqual".

Quant a Bernat Oliver, dieu que *castellà* "és una anomalia d'impressió, un defecte d'ajust, una errada de composició". Molt bé, però quan un troba moltes errades en un llibret tan petit oblida completament que hi pugui haver, també, errades la culpa de les quals és del caixista.

La valencianitat d'Arnau de Vilanova no és provada, és probable. Que tingués propietats a València, que hi atorgués testament i que Eiximenis li digués valencià no són proves irrefutables. Per tant, no podem pas afirmar tan categòricament el seu lloc de naixença. Demés, també hi ha erudits catalans que creuen en la valencianitat d'Arnau. Ultra això, quan em retraieu que "a cap català conscient no li pot saber greu que Arnau de Vilanova sigui valencià", oblideu que vaig escriure a la recensió del vostre llibre aquesta frase: "*I no és que ens sàpiga greu que molts dels grans escriptors catalans hagin nascut a València; des del moment que escriuen en la nostra llengua importa poc llur lloc de naixença.*"

No desconec l'article del P. Ivars publicat el 1930, però conec l'obra més important que s'ha escrit sobre literatura catalana: el *Repertori* de Jaume Maçó i Torrents, en el primer volum del qual, publicat l'any 1933, es llegeix aquesta frase a les pàgines 452-453: "Existeixen dos Francesc Ferrer; un de català, més antic, a qui li assignem una producció entre 1420 a 1470, i un de valencià, al qual ens sembla poder atribuir una producció probable entre 1440 i 1519. El valencianíssim fra N'Andreu Ivars fa de tots dos un sol poeta. A nosaltres no ens fa res que tots els poetes tinguts per catalans esdevinguin valencians. Que consti, mentrestant, que som constants a reconèixer la valuosa aportació de València a la literatura i a la llengua. Es sensible que als valencianistes d'ara els sàpiga greu que encara restin poetes apreciables nadius de Catalunya."

Dieu que donàveu el nom de "Llibre de les dones" a l'"Spill" de Jaume Roig perquè així ve essent anomenat des del segle XVI. L'any 1928 a la *Introducció* de la vostra edició de l'obra de Roig admetieu aquest títol enfront de l'"Spill" i "Llibre de Consells" perquè "el més expressiu és el segon" —"Llibre de les dones"—. Que sigui expressiu o no, no vol dir res. Si d'una obra escrita el segle XV tenim el nom que li posà el seu autor, ¿per què posar-li el que inventà un segle després un impressor? Demés, vós dieu que "hi ha obres antigues que no es coneixen amb el nom que els va posar l'autor"; i això solament s'esdevé quan aquest —el que posà l'autor— es desconeix.

Per saber que la versió de Canals no és la primera de les neollatines de Valeri Màxim, basta haver llegit el pròleg del mateix Canals, on alludeix altres versions catalanes anteriors. Demés, basta consultar la *Französische Litteratur*, de Gustav Gröber —dintre el *Grundriss*—, obra elemental per a tot romanista ben format, i per a trobar que la versió francesa del Valeri és anterior a la de Canals.

Per a mi, quinze poesies, quan són de valor i llargada respectables, em semblen molt. Oblidant-les es deixa la personalitat d'Andreu Febrer incompleta.

(*Acabarà*)

Martí DE RIQUER

(1) Vegeu LA PUBLICITAT d'ahir.

★

"Album Meravella"

(*Vol. V*); *Llibreria Catalònia Barcelona*, 1933

★

Aquest volum cinquè, superior als anteriors, publica treballs adients al caràcter turístic de l'obra, els quals són deguts als senyors P. Blasi, J. Butinyà, Joan Danès i Vernedes, Miquel de Garganta, F. Martín, Carles Rahola, A. Rovira i Virgili, Modest Sabater i Cèsar A. Torre. Des del punt de vista arqueològic, aquest volum de l'Album Meravella resulta el més arrodonit, el més ben escrit i el més interessant. La informació gràfica que l'illustra és en gran part inèdita i de molt valor.

L'editor, el senyor Pere Pujol i Casademont, pot estar content de la seva empresa, portada a cap amb molt d'encert des del punt de vista de la divulgació. La impressió també és més depurada en aquest volum darrerament sortit.

Joan SACS

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 24
Exposició permanent de pintura catalana
Marcs - Gravats - Mobiliures

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 26
Mobles i objectes d'art
Dibuixos apunts del mestre Pau Casals
per
RAMON LLIMS
Inauguració avui

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarelles
el més important assortiment de gravats de Barcelona
Exposició i venda a preus inverosemblants a:
METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31, baixos de la Sala Mozart

Totes les notes pregades han d'ésser trameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.er Les d'esports, a Barbarà, 11

Revista de Premsa

Ignorància i follia dels reaccionaris

Rovira i Virgili, a LA HUMANITAT, fa observar que davant de l'evolució que segueix el vell dret de la propietat, els terratinents catalans haurien de donar-se per molt satisfets amb la llei catalana de Contractes. Reputa de prova d'ignorància l'actitud agressiva dels reaccionaris contra aquesta llei. La incultura—diu—és la falla terrible dels reaccionaris de les nostres latitudes:

"Quan les classes conservadores per tàctica hàbil més que per esperit de justícia s'avenen a la gradual transformació del règim de la propietat, aleshores mereixen ben bé el nom que duen, perquè fan obra veritable de conservació social, o millor dit, d'estabilització.

Però ni conservació ni estabilització no són la immobilitat, i encara menys el retrocés. Conservació i estabilització equivalen a equilibri normal. I prou sabem que de vegades, per a conservar l'equilibri cal un desplaçament o un canvi d'actitud. Per a conservar l'ordre social no hi ha més remei que anar-lo modificant en el sentit d'una major igualtat humana. Els qui deturen aquest moviment indispensable per a l'equilibri treballen inconscientment per provocar la catàstrofe. Més que conservadors, són catastròfics.

Quina viva realitat no hi ha en aquest problema de la cultura! Les classes que s'intitulen conservadores són en el nostre país les més autènticament incultes. Estan tarades d'ignorància i de follia. Són, en realitat, classes destructores. Si tornessin a predominar—i no creiem que ho aconseguéixin—llur predomini seria el senyal d'una pròxima revolució violentíssima.

Qui vulgui que tot el camp català s'encengui com una sola gran foguera, que posi els ressorts del poder en mans dels homes ignorants i folls de l'Institut de Sant Isidre. Per bé de tots, i fins per bé d'ells, aquests homes van perdent representació i influència."

Els actes de Zarauz i de Tolosa

EL PUEBLO VASCO comenta el miting carlista de Zarauz i l'acte a Tolosa d'homenatge als diputats bascos que van fer seva la causa de Catalunya. El miting carlista—diu—representa una protesta estèril:

"¿A cuándo la visión de la realidad de estas nobles huestes del viejo carlismo? ¡Eternamente reducidos a una actitud de protesta! Alejados de la acción constructora eficaz. Aguas cristalinas en que al despeñarse es más el ruido, la sonoridad que la acción práctica. En que a falta de encauzamiento que la lleve a la turbina se pierde el posible dinamismo eficiente.

¡Lástima de elemento! ¡Lástima de obstinación baldía!"

Subratlla, en canvi, encertadament, que l'acte de Tolosa oplegava les forces més constructives d'Espanya:

"Así meditaba yo ayer apenado. Viendo en Tolosa el reverso de la medalla zarauztarra.

Queden para otra crítica los conceptos políticos que corrieron toda la gama de una rebeldía atrevida y resuelta en labios enardecidos desbordantes de emoción ciudadana.

¿Separatismo? ¡Benditos sean los que de esta guisa pretendían separar, ayer, jurándose eterno amor fraterno catalanes, gallegos y vascos! Los que llamaban reciamente a las puertas de Navarra, de Aragón, de Valencia, de todas las regiones y nacionalidades de la península que componen la vieja y caduca España, incitándoles a la defensiva de sus personalidades. En una acción conjunta, ordenada. Acción de la periferia al centro. Acción reivindicatoria de las libertades de los territorios respectivos. ¿Quién pudo oponerse a que Castilla hiciera lo propio?

Obsérvese y juzgue cada cual desde su punto de vista peculiar el movimiento de provincias, regiones y de nacionalidades. Yo lo tengo por venturosamente reconstructivo. Hay modos. No deben darnos miedo los golpes de la picota cuando derruumba para reconstruir.

Del artefacto estatal en que vivimos, estamos igualmente quejosos todos: castellanos, astures, gallegos, vascos, catalanes, valencianos...

A qué engañarnos? A qué seguir tocando la guitarra?"

L'estat del plet entre Catalunya i el Poder Central

LA LIBERTAD

Que d'ençà que no la inspira el senyor Alba no surt tan catalanófoba i que acaba de canviar de director, recull les recents declaracions del senyor Companys, segons el qual no hi haurà "ni intransigències ni claudicacions", i deduéix, més pels actes que per les paraules, que hi ha el desig de resoldre el plet:

"Pero frente a este camino de conciliación, respetuosa para la ley y decorosa para los hombres, ya se alzan voces interesadas en el desarreglo. Son las voces de siempre... Las voces de elementos derechistas, incluso los que aspiran a manejar la República, como los amigos de "El Debate". Las voces de los "patriotas" que, oídos sus consejos en otro tiempo, achicaron España.

Fija la atención en la reunión que celebrará hoy el Gobierno autónomo, se debe esperar con optimismo. No habrá "fórmula", "arreglo", "componenda" conforme a los viejos cánones. Lo garantizan el tono y los modos con que se vienen produciendo, siempre ponderados, los gobernantes catalanes. Pero éstos, que además de catalanes son españoles y republicanos, se esforzarán por hallar la conciliación limpia y legal equitativa que conviene a la República, y por ello a Cataluña y a España, como tope contra el que se estrelle la malignidad de la reacción."

HERALDO DE MADRID

Protesta també de l'actitud de les dretes espanyoles. Combat especialment l'article de "El Debate"—que ahir extractàvem—, i en el qual s'afirmava que el to de l'ofici del president del Govern central al president del Govern de la Generalitat era massa respectuós i suau. Pregunta, plé de sentit comú:

"¿Qué concepto tendrá esta gente del tono adecuado en las comunicaciones entre un Poder central y un Gobierno autónomo? Sin duda querían que la nota del Gobierno de Madrid estuviese concebida y redactada en términos de ultimátum. Quizá aun esto les parecería poco. ¿Qué menos ya que la declaración de guerra?"

Defensa, després, la resposta del senyor Companys:

"Pero ¿qué respuesta podía ser del Sr. Companys, si lo que se le recomendaba era "la misión de invitar a la Generalidad a que se abstenga de aplicar la ley"? ¿Cómo responder una palabra por su cuenta, si, quien tiene que contestar es el Gobierno de Cataluña? ¡Estupendo reproche, además, el de que el Sr. Companys omitió la divulgación del oficio recibido hasta que el Consejo catalán tuviera noticia de él! Lo contrario sí que hubiera sido reprochable en un presidente de Gobierno. En primer lugar el Sr. Companys, al dar la nota, no sabía si el Gobierno de Madrid había dado su oficio a la publicidad. Y de haber sabido que lo había dado, con menos razón tendría que encargarse de la publicidad de algo que debería conocer España entera. Sin duda, de todas formas, era no dar a conocer a la opinión pública antes que lo conociera el Consejo, que es el que tiene que decidir. En último término, en puro rigor protocolario, siquiera el Gobierno de Madrid debía dar publicidad a un documento en que confiaba una misión a su representante en Cataluña mientras éste no hubiera desempeñado el encargo cerca del Gobierno catalán."

Les dretes—conclou—el que volden és perturbar tots els corrents d'intel·ligència i d'harmonia. Cerquen només una plataforma electoral:

"Querían que hubiese vencedores y vencidos, humilladores y humillados. Querían, sobre todo, que el conflicto se prolongase y se agravase. Si las cosas venían mal dadas habría sido el pleito con Cataluña la gran plataforma electoral. Y como no las tienen todas consigo..., como el enigma de octubre se tiene tan alarmados e inquietos..., lo peor que podía ocurrirles sería una solución armónica del desdichado pleito. Y no renuncian a la obra del encizañamiento y el odio. Gil Robles lo ha dicho descaradamente: "Con la plataforma de Cataluña traigo trescientos diputados". Naturalmente, la posibilidad de solución se les antoja un timo. De aquí la consigna. Leña al fuego. Que el hogar de la discordia dure por lo menos hasta que se descifre el enigma inquietante de otoño..."

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3
Durant les vostres vacances llegiu:
Camins de França
per
JOAN PUIG i FERRETER
que es el llibre del dia
i del qual es parla - -

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME

Dia 18 de juliol de 1934

VALORS	Darrer	Precedent
DIVISES ESTRANGERES		
Franc francès	48'40	48'40
» belga	239'25	239'25
Libres esterlines	171'50	171'50
Dòlars	37'00	37'00
Milions	7'34	7'34
Lires	62'90	62'90
Corones	2'85	2'85
MERCAT LLIURE DE VALORS FI DE MES		
DOBLE MATI		
Interior	0'75	0'75
Amortitzable	98'25	98'25
Banc or	218'50	216'50
Nord	51'50	51'85
Alcoyat	43'70	43'85
Andalús	12'00	12'00
Transversal	25'00	25'00
Manresana	84'75	84'75
Colonial	44'00	44'00
Règies de Barcelona	164'00	164'00
Mediterrani	110'85	112'00
Hi.	54'00	54'00
Tarrasenc	6'80	6'00
Vapor	161'00	161'00
Duet Folguera	40'00	40'00
Sucre Orfila	41'00	41'00
DOBLE		
Santé Obtal celebrada de 23 a 26, entre socis del Mercat Lliure de Valors, sota el control de l'Interventor de l'Estat		
Interior	67'35	67'35
Amortitzable	98'25	98'25
Banc or	239'00	239'00
Nord	51'50	52'00
Alcoyat	43'90	44'10
Andalús	12'00	12'00
Transversal	24'65	24'65
Transvies Òrdia	34'00	34'00
» » preferent	55'00	55'00
Manresana	62'00	62'00
Colonial	43'85	44'25
Plànas	19'75	19'75
Nofra	16'00	16'00
Gas B.	106'25	106'25
Règies de Barcelona	165'75	165'75
Vidriera	52'00	52'00
Explosius	111'50	113'00
Hi.	54'50	54'90
Duet Folguera	40'00	40'00
Sucre Orfila	41'25	41'25
Papelera	6'80	6'95
Fecsa	107'00	107'00
Adriatic	62'25	62'25

VALORS	Darrer	Precedent
Unió A. R. C.	333'00	332'00
Telefon Filipines 2.ª sèrie	297'00	297'00
BORSA OFICIAL COMPTAT DEUTES ESTAT		
Interior 4 % A.	70'40	70'65
» » B.	70'50	70'50
» » C.	70'50	70'60
» » D.	70'25	70'25
» » E.	70'35	70'35
» » F.	70'35	70'35
» » G.	68'00	68'00
Exterior » A.	86'75	86'55
» » B.	86'25	86'75
» » C.	85'25	85'50
» » D.	85'00	85'25
» » E.	84'65	84'25
» » F.	84'50	84'25
» » G.	86'75	87'00
Amortitz. 5 % 1907 A.	95'75	95'75
» » » B.	95'85	96'00
» » » C.	95'85	95'85
» » » D.	95'50	96'00
» » 1907 A.	92'85	93'00
» » » B.	93'00	92'85
» » » C.	93'00	92'85
» » » D.	93'30	93'30
» » 1926 A.	100'50	100'75
» » » B.	100'65	100'65
» » » C.	100'65	100'65
Amortitz. 5 % 1907 sèr. A.	100'85	101'00
» » » B.	100'85	100'90
» » » C.	100'85	100'90
» » » D.	101'00	101'00
» » » Serie A.	92'00	92'00
» » » B.	92'00	91'85
» » » C.	91'00	91'00
» » » D.	91'00	91'00
Amortitzable 4 % 1928 A.	92'00	92'00
» » » B.	91'75	91'75
» » 1928 A.	76'75	77'25
» » » B.	75'50	75'50
» » » C.	75'75	75'50
» » 5 % 1929 A.	100'85	100'75
» » » B.	100'50	100'75
» » » C.	100'50	100'75
Bons Tresoreria A	933'95	933'75
Bons Tresoreria 5 % A.	99'00	99'00
» » 4 % A.	91'25	91'25
DIVERSOS		
Port de Barcelona 1908	97'00	97'00
» » Mallós	102'50	102'50
» » Els Sevillés	90'00	90'00
Banc Hipotecari 4 %	95'50	95'25
» » » 5 %	101'85	101'50
» » » 6 %	105'85	105'85
Caixa d'Estalvis	84'75	85'00
Crèdit Local 5 %	70'75	80'00
» » » 6 %	86'75	86'75
» » hist. 5 %	86'95	86'95
» » » 6 %	97'00	97'00
» » » b. esp in. 6 %	94'75	94'75

VALORS	Darrer	Precedent
Banc Espanya	88'00	88'00
Crèdit Argentaria	1'55	1'55
AJUNTAMENTS I DIPUTACIONS		
Barcelona 1909 sèr.	59'00	59'00
» 4 1/2 % 1908 B.	60'35	60'35
» » 1907 D.	57'00	58'00
» » 1920 D.	59'00	59'00
» » 1920 E.	60'00	60'00
» » 1921 E.	56'00	56'00
» » 1921 F.	56'00	56'25
» » 1923 B	59'00	59'00
» » Ferrotlas.	59'50	59'50
» » Bons Interior	61'50	61'50
» 5 % 1908	62'00	62'00
» 5 % 1921	77'00	77'75
» 6 % Bons 1918	76'75	76'75
» 6 % F. Franc 1918	76'50	76'00
» 6 % Expos. 1922	81'50	81'50
Diputació 4 % 1907	55'50	55'50
» 4 % 1923	62'00	62'00
» 6 % 1927	76'50	76'50
*Ferrocarril Reddit. 3 1/2 %	32'00	32'00
Ajuntament Badalona	86'00	86'00
» Mataró 6 %	69'00	69'00
» Sevilla sup.	77'50	77'50
» Valencia 5 %	65'25	65'25
Hipotecari Barcel. 4 1/2 %	79'50	79'50
» » 6 %	88'00	88'50
» » inter. 6 %	88'00	88'00
Manresanitat 1906	44'00	44'00
C. Crèdit Comercial	70'00	70'00
FERROCARRILS		
Nord 2.ª sèrie 3 %	55'00	55'00
» » » 5 %	51'00	51'25
» » » 6 %	52'00	52'00
Pontevedra	51'50	50'75
Priorat	55'75	55'75
Sagàries	48'00	48'00
Andalus 2.ª	50'25	50'25
Llidó	56'25	55'75
Vilalba 4 %	55'50	55'00
Alsamora ord. 3 %	48'50	49'00
Sant Joan 3 %	51'00	50'00
Alsàsua 4 1/2 %	66'00	66'00
Ono 4 %	58'75	59'60
Alcoyat 4 %	56'35	56'75
Tabacalera 4 %	80'00	80'00
Bord 5 %	84'25	84'50
Alar 5 %	70'00	70'00
Alcoyat 2.ª hip. 3 %	50'15	50'65
» » 5 %	72'25	72'25
» » 6 %	70'75	70'25
Alsàsua 4 %	67'00	68'00
» 5 %	65'00	58'00
» 6 %	56'00	56'00
» 7 %	55'00	55'50
» 8 %	65'25	66'00
» 10 %	70'00	70'50
» 11 %	81'00	80'85
» 12 %	71'50	71'00
» 13 %	81'00	81'00
» 14 %	71'00	71'00

VALORS	Darrer	Precedent
Transatlàntica 6 % 1920	49'00	49'00
» 1926 5 %	39'00	41'00
Minas 5 %	45'25	45'25
Chadwick 5 %	48'35	47'50
Rubió 5 %	77'00	77'00
Andalús 2.ª fem.	12'00	12'50
» 2.ª variable	6'75	6'75
» Sabadell 4 %	15'00	15'00
» » 6 %	17'50	17'50
F. C. Catalunya 5 %	58'00	58'00
» » 6 %	73'00	73'00
Consolidat 6 %	5'00	5'00
Gran Metro. 1920 6 %	74'00	74'00
Transversal 5 %	26'00	26'00
Obres variable	35'00	35'00
» preferent 5 %	52'75	52'75
Secundari 4 %	32'50	32'50
Sarrià a Barcelona 5 %	88'50	89'00
Tànger a Fez 4.ª s. 6 %	97'00	97'25
TRANVIES		
General Tramvies 4 %	88'00	86'00
» » 5 %	65'00	65'00
Tramvies B. B. 6 %	60'00	60'00
» » 3 %	98'00	98'00
» Sant Andreu 4 %	63'00	63'00
» Barcelona 5 %	80'00	80'00
» Granada 6 %	79'50	79'50
» Sevilla 6 %	94'25	94'25
AIGÜES, GAS I ELECTRICITAT		
Aigües Barcelona 3 %	65'25	65'25
» » 4 %	79'00	79'00
» » 5 %	96'00	96'00
» » serie B 6 %	102'50	102'50
» Vallcarca 6 %	97'50	97'50
Barcelonesa E. 1907 4 %	96'00	96'00
» » 1911 5 %	94'00	94'00
» » 1916 6 %	99'00	99'00
Cat. Gas Elec. I. 4 1/2 %	82'50	82'75
» » 6. 6 %	100'25	100'25
» » bons 6 %	98'00	98'25
Unión 6 %	101'25	101'25
*Barcelona Traction 6 %	92'00	92'25
Sant. Elect. Cat. 3 %	97'35	98'00
» » » 4 %	95'25	95'25
» » » Or 5 %	94'50	94'50
» » » Bons 6 %	101'00	101'00
C. Fluvial Llobregat 6 %	53'25	53'00
Canal Bons. Ebre 5 %	77'00	77'00
Fecsa Emissió 1920 6 %	69'50	70'00
» » 1923 6 %	85'50	85'50
» » Bons 7 %	73'50	74'50
Hidro. Ca.n 6 %	94'50	94'50
Gral. Bons »	77'00	77'00
Gas Lebón »	96'75	96'75
Sevillana Elect. »	94'00	94'00
Bons de Riegos »	101'00	101'00
Unió Elèctrica »	75'75	95'75
NAVALS		
S. Cons. Naval 1932 6 %	84'95	84'00
Trasatl. 1920 6 %	15'00	15'00

VALORS	Darrer	Precedent
Trasatl. cons. 1923 5 %	80'75	80'75
» suposada » »	81'50	81'50
» » 6 %	86'50	86'00
Bons Trasatl. »	96'00	98'00
B. N. de Llevant »	80'50	80'50
INDUSTRIES DIVERSES		
Asland 5 %	91'00	91'00
» 6 %	90'00	90'00
» 7 %	99'00	99'00
» llipsa 6 %	88'50	88'50
Carbons Berga 4 %	60'00	60'00
Colonia Güell	95'75	95'75
Cont. Ferrin. 6 %	36'15	36'00
» » Bons 6 %	48'00	48'00
Const. Ferroviàries 7 %	73'75	73'75
Cros 6 %	101'75	101'75
E. Ind. Aragó »	79'00	79'00
Carbons Mat. »	98'50	98'50
Fosforeres A. Gal. 5 %	88'00	88'00
Frescat Obres 6 %	95'00	95'00
» » 5 %	50'00	50'00
» » 6 %	89'00	89'00
Hulleres 1924 »	85'50	85'00
Maquinista T. i M. »	91'00	91'50
Fabres Sòria »	101'15	101'00
Nacional Paraf·lil »	99'00	99'00
Telefònica 3 %	91'75	91'75
T. Moderna 7 %	82'00	81'50
Unió Cotonera 6 %	59'25	59'25
» Sabiñana 6 %	100'00	100'00
» Tàrrega 5 %	70'00	70'00
ACCIONS		
Banc d'Espanya	565'00	565'00
Explos. Riotinto	17'00	17'00
Tramvies Barcelona or.	35'00	33'00
» » 6 %	53'50	53'50
» » 7 %	53'50	53'50
Catalana G. E. B	91'00	91'00
» » E	106'00	106'00
» » F	95'50	95'75
Aigües Llobregat A.	74'50	74'50
Asland pref. »	89'00	89'00
Canal Ebre »	33'00	33'00
Carbons Berridós »	155'00	155'00
Cros »	120'00	117'00
Espanya Industrial »	124'00	124'00
Fabra i Coats »	96'00	96'00
F. O. i Construcciones »	132'00	132'00
Tàpies Suisse »	105'00	105'00
Hulleres »	52'15	52'15
Industrial Agrícola »	152'50	152'50
Xeq. T. i Marítims »	38'00	38'00
Mixto-Bell »	55'00	55'00
Petrolis »	6'75	6'85
Salinera Catalana »	104'00	105'00
Telefònica ord. »	99'50	99'50
» pref. 7 %	103'75	106'35
Transmediterrània »	133'00	133'00

* NOTA: Els valors zerophins no figuren a la cotització oficial.

Obligacions Tresoreria General Generalitat Catalunya, 99'00.

DIVISES ESTRANGERES

Londres, P., 7623. — Nova York, L., 30406. P., 1516. — Holanda, L., 743250. P., 105825. — França, L., 7634. — Bèlgica, L., 2137. P., 356. — Itàlia, L., 5865. P., 13010. — Alemanya, L., 1314.—Suïssa, L., 154425. P., 49425. —

La irreductibilitat de la qüestió social

Es pocs anys tots els pobles civilitzats han posat en pràctica els diversos programes de solució del problema social, des dels més conservadors fins als més revolucionàriament obreristes. I el problema resta en peu arreu, el mateix a Rússia que a Alemanya. Ja està vist que la coacció violenta contra les doctrines marxistes aconseguex tan sols deturar-les, però no destruir-les: ans les agreuja. D'altra banda el suport d'aquestes idees posa els que les sustenten en perill de triomfar, en el greu compromís d'haver d'assumir el poder i de [illegible]litzar la felicitat dels desheretats. [illegible] possible que en pujar al Poder el marxisme no aconseguis la realització del seu vell programa, com ha succeït a Rússia. En la nostra terra, on l'obrer està en relativa bona posició si el comparem a l'obrer d'altres terres, a l'obrer castellà, a l'obrer rus, a l'obrer portuguès, àdhuc al mateix obrer alemany, a la nostra terra, doncs, és probable que l'adveniment del marxisme seria catastròfic per a ell, el nostre obrer. Les eixes lluites contra el capitalisme que l'obrer triomfa en certa manera. Es indubtable que l'obrer d'avui possecix un benestar i un respecte públic que trenta anys enrera no posseia pas. Jo, que he treballat a la fàbrica durant onze hores diàries i que, per tant, he tingut ocasió de conèixer de prop la vida dels obrers fabrils de la fi de segle, puc assegurar que, per relació a aquell terrible estat de coses, l'obrer d'avui és a Catalunya un marxista vencedor, i ho continua essent una mica més cada dia. ¿On estaria el nostre obrer si no hagués reaccionat unes vegades violentament, altres vegades reflexivament, per mitjà de l'organització?

I bé: aquest triomf dels obrers, aquest triomf de cada dia, limitat antany a Catalunya i a Andalusia, i poc o molt estès avui a totes les terres hisbàniques, és també un triomf del capitalisme espanyol, un triomf per força, triomf posat a les seves mans, precisament, per l'obrerisme combatent, perquè, gràcies a l'augment de sous de l'obrer i a la conseguent potència adquisitiva que el major guany li ha proporcionat, ha pogut augmentar també la potencialitat productora dels fabricants i la de pagament dels detallistes i magatzemistes de les terres on aquests fabricants exporten.

Però ¿com convencerem l'obrer de desistir de la revolució social si es dóna el cas que al costat d'aquests fets ensenyadors en constata d'altres ben desconsoladors, com són la manca de treball, la rebaixa dels sous, la destrucció de collites i d'estocs valuosíssims de mercaderies en un continent, quan precisament totes aquestes coses precioses manquen a l'altre continent? L'obrer sense feina o amenaçat de comiat es desespera aleshores, s'encega, s'arma fins a les dents, i, com que no té res que perdre i ja està tip de patir, es llança al carrer a matar i a destruir, ignora que en tal decisió li vagi la pell. A l'altre costat de la barricada, el capitalista s'arma també fins a les dents, o lloga qui es vulgui armar per compte d'ell i surti també al carrer a jugar-se la pell, de manera que n'hi ha un Feix. I així segueix el tan celebrat problema social, així mateix a tots els recons del planeta on hi ha una fàbrica o un tros de terra conreable.

Cal, simplement, tenir en compte l'aspecte sentimental obrerista, de la qüestió social. Ni derrotat l'obrer no voldrà mai tornar a la subjecció veranmt abjecta en què es trobava abans de llançar-se a la conquesta de l'hegemonia obrera, o sia al triomf de les idees marxistes. L'obrer de tot arreu ja no es mou solament segons les lleis d'un materialisme històric (si del tot veritable no del tot fidel), sinó que a hores d'ara es mou també segons la llei no menys històrica de l'amor propi: llei predominant com cap altra, sobretot quan es tracta d'amor propi col·lectiu, universal, llei la llei del més fort, l'eterna llei immanent, la que fa moure cels i terres. Llei més forta l'obrerisme? ¿Llei més forta el capitalisme? Això és el que ultimadament comprovarem, armats fins a les dents, els homes dels dos costats de la barricada. Contra el sentiment res no hi ha a fer; el mateix Vilfredo Pareto ho reconeix. Podria el marxisme estar completament equivocat, triomfar en l'error i perpetuar l'obrerisme; però mentre el sentiment els mou, seran vencedors i voldran seguir esser-ho mal grat dels d'una muntanya de ruines i misèries. ¿Posseix el capitalisme aquesta força sentimental...?

Il·lusions vull dones, hegemonia, com la vull el capital. I allí es troba potser l'error, error també històric, ancestral. Si fem llo reconeixia així, potser també allí es trobaria la solució. I al vegada un camí de solució seria el plantejament de la qüestió des d'un punt de vista més humà que el punt de vista bèl·lic de les forces antagòniques. Des d'un punt de vista que no sigui el de les negatives hegemonies, sinó el més evangèlic, el més fort, de la paritat: [illegible] poblicen ja a l'hores d'ara co[illegible] a parlamentar cèl·lules i els altres com a iguals. El Capitalisme ha descendit tant, i l'obrerisme ha ascendit tant, que els contendents es troben a un mateix nivell: ja no hi ha d'haver humiliació a entendre's mutuament. El capital ha de convencer-se que la seva hegemonia ha prescrit; l'obrerisme ha de comprendre que la pròpia hegemonia li seria desastrosa. Mai el treballador, particularment el treballador català, no estarà tan ben situat com ara per a emancipar-se: la disjunció estaria del vegada en què l'actual col·laboració pugnant amb el capitalisme esdevingués col·laboració harmònica. Que els guanys indiscutibles aconseguits amb forceps per l'obrer català els vagi aconseguint més duradors i garantits per mitjà de la intel·ligència.

Es clar que en tot cas existiria la possibilitat de ressorgiment del demagog que viu amb l'esquena dreta dels residus, sovint esplèndids, de la lluita social: aquest demagog que ens ve de les terres on no existeix indústria ni gairebé treball i que avui dia ha esdevingut totpoderós. Però, si bé la total eliminació del demagog no serà probablement mai possible, es pot pensar a arreconar-lo, a paralitzar-lo, sense necessitat d'haver d'emprar per això la més mínima coacció, ço que podria devenir contraproducent. Aquesta eliminació es podria aconseguir, en primer lloc, bo i reforçant el principi d'autoritat democràtica, sense febleses de pseudo-humanitarisme. En segon lloc, bo i organitzant a l'escola primària l'educació política del ciutadà futur, de la futura ciutadana. La consciència política que per sempre més adquiririen els escolars desfaria ruidament la posició vexadora del demagog, el seu arrivisme, ço que ara la gent del poble, políticament ineducada, no sap percebre. El bon garlador o el simple prometedor de rifes s'emporta la voluntat de les majories.

A les escoles burgeses de la fi de segle s'ensenyava una assignatura anomenada "Urbanidad", la qual no era sinó l'art de les bones formes indispensables per a la millor convivència dels components de la societat burgesa d'aleshores. La "Urbanidad" era una gran pensada, molt eficient i digna: a conseqüència de l'ensenyament de la "Urbanidad" els homes i dones de la burgesia, àdhuc els homes i dones de la petita burgesia, vivien més pulcrament que els d'avui dia. Ara que l'escola burgesa va desaparèixent per a confondre's en una millorada escola comunal seria ocasió d'implantar-hi, a profit de nois i noies, l'educació política: com si diguéssim: la Urbanitat comunal. Sense, però, deixar de reinstaurar-hi amolament l'altra Urbanitat, la que podríem anomenar: socialització de les bones formes.

Joan SACS

La llei de Contractes de Conreu i la U. S. A.

Amb ocasió de la iniciativa de la U. S. A. per a resoldre les incidències promogudes per la Llei de Contractes de Conreu, el senyor Maspons i Anglasell ha dirigit al president de l'esmentada entitat la següent lletra:

"Senyor Carles Jordà, president de la U. S. A.

Estimat amic: Mentre preparàveu la requesta sobre la llei de contractes de conreu que ha fet pública el Servei de premsa de la Generalitat, elements de les dues parts interessades en la qüestió rabassaire m'incitaven a què hi intervingués, proposant una avinença sobre bases que, al seu separat entendre, l'havien d'aconseguir, i que, en acarar-les, he tingut l'agradable sorpresa de veure que eren coincidents.

Cap motiu hi havia perquè se'm dirigissin a mi, i aquesta manca de justificació, i, sobretot, el fet de coincidència, demostren que una iniciativa com la que heu pres era intensament desitjada, i que, si no sorgeix entrebancs, tindrà tot seguit al seu costat un d'aquells corrents d'opinió que fan les actuacions abassegadores.

M'apresso, per tant, a recomanar l'intent dels sollicitants a la vostra gestió, i a pregar-vos, en nom dels que bé poden ésser una gran majoria, que no dubteu en arrodonir-la a terme, perquè amb sols dur-la avantposant a tot altra, l'interès del cas, aconseguireu remediar-lo i haureu fet un inestimable servei a Catalunya.

Vostre afectíssim, Francesc Maspons i Anglasell.—14-7934."

La causa contra l'atracador Piera ha estat qualificada

Ha estat qualificada la causa seguida pel Jutjat d'Arenys contra Joan Piera i cinc més, pel delicte d'atracament, comès a la carretera de Tordera el dia 29 de març darrer.

Segons les conclusions del fiscal, Piera, junt amb els altres, atracaren un xofer de Badalona i l'obligaren a marxar per la carretera. En veure arribar un altre automòbil, l'obligaren a parar, i atracaren un matrimoni que anava en el vehicle. Després, descoberts per la guàrdia civil, hi sostingueren un tiroteig.

El fiscal demana per als processats la pena de set anys de presó pel delicte de robatori a mà armada, i dos anys més pel delicte de tinença ilícita d'arma de foc.

Terratrèmol destructor

L'Observatori de l'Ebre ens comunica ahir en ulent telefonema que a la matinada, a la 1 h. 188 m. 35 s., registrà un violent terratrèmol destructor, a distància de 9.000 quilòmetres, que s'ha repetit a les 4 h. 12 m. 53 segons.

Parlament de Catalunya

El President Companys llegí el projecte de Llei Electoral de Catalunya

Els precs i preguntes ocuparen la sessió

A les sis i vint minuts comença la sessió, sota la presidència del senyor Casanoves.

Al banc vermell hi ha el Conseller de Finances, senyor Esteve.

Als escons i tribunes, poca animació.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Entren els Consellers de Cultura i Economia.

LECTURA D'UN PROJECTE DE LLEI

El CONSELLER DE FINANCES dóna lectura a un projecte de llei del seu Departament sobre el règim administratiu de l'Hospital Clínic i concedint una subvenció a l'esmentat centre benèfic.

PRECS I PREGUNTES

El Sr. COLLDEFORNS protesta enèrgicament de l'actuació del Govern antirepublicà, diu, de Madrid.

Demana la immediata reivindicació a favor de la Generalitat de la legislació i execució sobre els Ports de Barcelona i Tarragona.

S'estén en consideracions històriques sobre la importància que ha tingut en totes les èpoques i sota la influència de totes les civilitzacions el Port de Barcelona, el qual sempre ha gaudit d'una gran autonomia.

Acaba manifestant que l'actitud del Govern central en aquesta qüestió és un atac a l'autonomia i als sentiments nacionalistes dels bons catalans.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA promet traslladar el prec al President de la Generalitat.

El Sr. SOLER I BRU s'adhereix al prec formulat per l'anterior diputat i es lamenta que la Generalitat no tingui cap representant al Consorci del Port Franc i, en canvi, n'hi tingui l'Institut Agrícola de Sant Isidre.

(Entra el Conseller de Justícia i Dret.)

El Sr. FRONJOSA s'ocupa també del Port de Barcelona i diu que aquest no ha d'agrair res als Governs de Madrid, per quant les quantitats que aquests li han assignat són irrisòries comparades amb les despeses generals que pel tràfic intens ha de suportar el nostre port.

Manifesta que la Junta d'Obres del Port està encara a mans dels monàrquics, els quals no fan sinó cobrar el "barato" i es dediquen a negocis il·lícits.

EL PRESIDENT el crida a l'ordre.

El Sr. FRONJOSA segueix el seu discurs i considera que tota la política del Govern central es premeditada i no fa sinó atacar la nostra autonomia.

(Entra el President de la Generalitat.)

LECTURA DEL PROJECTE DE LLEI ELECTORAL CATALANA

El Sr. COMPANYS, en mig de gran expectació, puja a la tribuna de Consellers i dona lectura al projecte de llei electoral catalana. La lectura dura uns deu minuts i es escoltada amb molta atenció pels diputats. Acabada la lectura, el PRESIDENT DE LA GENERALITAT, des del cap del banc del Govern, manifesta que aquest projecte de llei electoral és idèntic al que fou presentat al Govern per la Comissió Jurídica Assessora, sense que aquell n'hagi alterat ni una coma, i espera que totes les minories exposaran els respectius punts de vista i suggeriran modificacions que vinguin a millorar el projecte en aquelles qüestions de detall, puix que en l'orientació del projecte i pel que fa referència al sistema electoral, el Govern s'até i manté el criteri que exposà en presentar-se per primera vegada en aquesta Cambra.

PRECS I PREGUNTES

Es reprèn el període destinat als precs i preguntes.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL formula un prec relacionat amb el Port de Tarragona, l'execució de les obres i serveis del qual hauria d'ésser traspassada a la Generalitat. Es lamenta del darrer acord de la Comissió de Traspassos, contrari als interessos d'aquell port.

El CONSELLER DE FINANCES, en nom del Govern, contesta a les intervencions anteriors. Manifesta que, d'acord amb la Constitució i l'Estatut, queden exceptuats d'ésser atribuïts a la Generalitat els ports de Tarragona i Barcelona, per tal com són d'interès general i l'Estat pot reservar-s'hi la legislació sobre aquells i pot, també, delegar l'execució de les obres i serveis a la Generalitat. Com que el Govern de Madrid s'ha reservat aquesta darrera funció, la Generalitat elevarà a Madrid la seva protesta fonamentada per aquest fet, i espera que tindrà, en aquesta qüestió, tota l'opinió de Catalunya al seu costat. (Aplaudiments.)

Els Srs. GALÉS i COLLDEFORNS agraeixen aquestes manifestacions del Conseller de Finances.

El Sr. RUIZ PONSETI formula un prec al Conseller de Justícia sobre l'administració de Justícia a Catalunya, i cita diversos casos particulars pels quals ha arribat a la conclusió que hi ha alguns magistrats que actuen d'una manera immoral, i demana que siguin corregits tots els abusos i errors.

Considera que a Espanya administren dues menes de Justícia: l'una, benèvola, per als banquers, i una altra, dura, per al poble, el qual ha vist darrerament com eren tractats diversos personatges de la Banca que havien atemptat contra l'estalvi de les nostres classes humils.

El CONSELLER DE JUSTÍCIA reconeix la gravetat de la denúncia. Manifesta que té coneixement del cas particular esmentat pel senyor Ruiz, d'una emissió d'obligacions de la Societat "Grandes Molinos Vascos", però no ha volgut intervenir per a demostrar que els jutges i magistrats de Catalunya poden aguantar les pressions que els facin, i tinguin aquells la convicció que són protegits, si es comporten amb independència, pel Conseller de Justícia. Explica objectivament els fets relacionats amb la situació de la societat ja esmentada i arriba a la conclusió que és molt lamentable que la Generalitat no tingui ministeri fiscal en tant que Poder públic, i acaba dient que si s'ha comès alguna irregularitat serà corregida convenientment després d'ésser dictada la sentència que posi fi a la qüestió.

El Sr. RUIZ rectifica breument.

LECTURA D'UN PROJECTE DE LLEI

El Conseller de Justícia llegeix un projecte de llei del seu Departament referent a la tutela i curatela.

Seguidament s'aixeca la sessió, a un quart de nou del vespre.

La causa contra Livesey, al Suprem

Ha estat enviada al Suprem per a la seva cassació, la causa que s'instrueix contra Guillem Livesey a conseqüència d'haver interposat el fiscal recurs de cassació contra la sentència dictada, per creure que ha existit trencament de forma en ésser-li denegada la petició de suspensió per a verificar una informació supletòria referent a l'estat mental del que estava processat.

També s'interposa recurs per trencament de forma en ésser denegada la petició de la revisió per nou Jurat, ja que hi havia contradiccions manifesta en la contestació a les preguntes al Jurat.

18 faistes de Sallent detinguts

Procedents de Sallent arribaren ahir 18 detinguts pels successos allí descabellats.

A la Comissaria d'Ordre Públic es procedí a prendre'ls la filiació, i avui seran interrogats.

Tots ells tenen antecedents socials i estan fitxats com a elements perillosíssims. Feia una temporada que no actuaven a Barcelona, i seus dubte marxaren cap a Sallent, on portaven el pes de la vaga i el malestar.

Se sospita que entre aquests detinguts hi ha els autors dels dos assassinats comesos a Sallent.

El restaurant de l'Hostal del Gall

El dimarts a la nit, Víctor Artís, el conegut decorador, inaugurà L'Hostal del Gall, que fera uns quants dies que ja s'havia obert a la Plaça de la República, cantonada al carrer de Fiveller. "L'Hostal", però, no s'obrí pròpiament fins dimarts a la nit, perquè un hostal suposa una cuina i fins a la nit del dimarts no n'hi hagué.

Com que, a més, una cuina suposa un menjador i un menjador comensals, En Víctor Artís va voler reunir els seus amics perquè fessin la prova, i en convidà vint-i-cinc.

Però allò que es diu a pagès, un convidat en porta un altre, i en comptes de vint-i-cinc amics varen menjar-hi quaranta dos comensals. L'Artís, és clar, no s'hi veia de content de veure un èxit tan esclatant que en prometia d'altres.

Van presidir la taula el president de l'Assemblea Municipal, senyor Escofet; el conseller-regidor senyor Massip, els regidors senyors Soler, Gener i Hilart Salvador i el mateix Víctor Artís. No va haver-hi discursos, sinó una cantada final, tal com escau a tot hostal que s'estimi.

VIES URINARIES
Malalties secretes - Defectes sexuals
POLICLÍNICA PARRE PUJOAN
Rambla de Catalunya, 11, 1.er

El falsa baró F. N. W. Garting declara la vaga de la fam

Ha començat la vaga de la fam

El falsa baró Frehis N. W. Garting Vieke, que fou detingut per la policia de l'Estat, acusat d'haver comès nombroses estafades fent-se passar per cònsol d'algunes Repúbliques sud-americanes, ha declarat la vaga de la fam com a protesta per haver estat detingut.

El suposat "baró" fou portat ahir al migdia a presència del cap del Servei d'Investigació d'Estrangers, senyor Baquer, el qual tractà de dissuadir-lo de la seva actitud.

L'individu detingut com a còmplice de Frehis N. W. Garting, es diu Franz Ebner, de nacionalitat austríaca, i li fou ocupada una maleta en la qual guardava documents del falsa baró.

El despatx que Garting instal·là al carrer de Girona, 26, ostentava el títol de "Gabinet Jurídico-Econòmic Internacional", i constava a nom de Frehis Garting i de Josep Calveres Pons, que es titula "Funcionari lletrat del Departament de Justícia i Dret del Govern de la Generalitat de Catalunya". La policia esbrinarà la relació que el senyor Calveres Pons tenia amb els esmentats detinguts.

A Figueres un llamp mata un xicot

Comuniquen de Figueres que quan es dirigia a treballar, muntat en un carro, el vei d'Avinyonet de Puigventós Agustí Joncar i Solís, de setze anys, junt amb un altre company, descarregà una violenta tempestat i fou tocat per un llamp, que produí la mort instantàniament a Agustí i al cavall que arrossegava el carro. El company d'Agustí resultà ilès.

L'enterrament de l'aviador Sandoval

Ahir, a dos quarts de cinc de la tarda, s'efectuà l'enterrament del pilot aviador senyor Josep Joaquim Sandoval i Moreno, mort en l'accident d'aviació ocorregut dimarts al matí en aigües del nostre port.

De la capella ardent en fou tret a coll per diversos oficials companys, i davant la capella de l'Hospital se li resà un respons. Seguidament els mateixos oficials conduïren el fèretre, que anava cobert amb la bandera tricolor, fins a la Plaça de Goya, on s'aconmiadà el dol.

Seguien el fèretre el cotxe mortuori, en el qual havien estat col·locades infinitat de corones, rebudes, entre les quals de l'Aeronàutica Naval, dels caps i oficials de l'Aeronàutica Naval, dels auxiliars de l'Aeronàutica, dels caps i maestres de l'Aeronàutica, dels caps, oficials i auxiliars de la Base Naval de Sant Xavier, de la tercera Esquadra d'Aviació Militar, de La Hispano-Suiza, S. A., i de la "Societat Aeronàutica Mediterrània".

A la presidència del dol figurava el general de la Quarta Divisió, senyor Domènec Batet; el president de l'Audiència, senyor Manuel López Avilés; el fiscal de l'Audiència, senyor Bonilla; el sots-director de l'Aeronàutica Naval, tinent de navili senyor Joan Díaz, en representació del vice-almirall cap de la Base Naval de Cartagena; senyor Joan Canudes, cap dels Serveis d'Aeronàutica de la Generalitat, en representació del President senyor Companys; el conseller municipal Sr. Condomi, en representació de l'alcalde; el cap de tallers de l'Aeronàutica, capità de corbeta senyor Antoni Núñez, i el comandant cap de la tercera Esquadra d'Aviació militar, senyor Ramírez.

A la comitiva figuraven els generals San Pedro i Miquel; el tinent coronel cap d'E. M., senyor Manuel Martínez; comandant senyors Herrero, ajudant del general Batet; caps dels Cossos, Centres i Dependències Militars. I una comissió formada per un cap del Regiment de Cavalleria núm. 10 i un capità i un subaltern del Regiment d'Infanteria número 10.

L'Auditor de Marina senyor Marià Moneu; senyor Joan Civera, capità del port; senyor Lluís Sáinz, sots-delegat d'Hisenda; senyor Rotblan, de la Societat Aeronàutica Mediterrània; senyor Domènech, dels Serveis d'Aeronàutica de la Generalitat; el rector de la Universitat, senyor Bosch i Gimpera; senyor Adolf Subirana, per la Federació Regional Catalana; senyor Balet, per l'Aero Club de Catalunya; nombrosos caps i oficials de l'Exèrcit i de l'Armada i moltes més persones de l'element civil.

Una Companyia de l'Aeronàutica Naval, amb la banda i música del Regiment d'Infanteria núm. 34 va retre honors i desfilà davant el cadàver.

Aconmiadat el dol a la plaça de Goya, el cadàver fou conduït al Cementiri del S. O., on rebrà sepultura.

El malograt pilot, natural d'Alacant comptava en l'actualitat 32 anys.

Procedent d'Alacant, arribà la nit anterior una germana del pilot.

L'obra a realitzar

Catalunya econòmica

V i darrer

DADES ESTADISTIQUES RELATIVES A LA POTENCIALITAT ECONOMICA DE CATALUNYA

Comparada la superfície de Catalunya en quilòmetres amb la superfície total d'Espanya, dóna per a la primera una relació del 6 per 100.

La població de Catalunya és solament el 10 per 100 d'Espanya.

Per cada quilòmetre quadrat, té Espanya uns 43 habitants. Catalunya 72 habitants per quilòmetre quadrat. Això vol dir que a Catalunya hi ha més riquesa que en cap altra regió d'Espanya.

Amb una proporció també d'un 9 per 100 en quilòmetres de ferrocarril.

INSTRUCCIO PUBLICA

Catalunya té un 10 per 100 d'escoles primàries amb relació al total d'Espanya.

Un 17 per 100 d'establiments d'ensenyaments tècnics amb relació al total d'Espanya. Percentatge molt important, si es té en compte que el 83 per 100 restant es refereix a 45 provincies espanyoles. A Catalunya, sense por d'equivocar-nos, podem dir que hi ha més del doble d'establiments d'ensenyament tècnic que en qualsevol agrupació de la resta d'Espanya.

Les biblioteques que hi ha establertes a la nostra terra catalana ens dónen una xifra del 28 per 100, o sia, dos milions d'habitants tenen més de la quarta part de biblioteques, contra les 3/4 parts restants els 20 milions d'habitants d'Espanya.

AGRICULTURA

Catalunya no és un país agrícola com algunes regions espanyoles. Mes si l'home volgués hi hauria un correu important.

La producció de blat a Catalunya representa un 7 per 100 de la total d'Espanya.

La producció de l'ordi un 5 per 100. La del sègol un 3 per 100. La de la civada un 8 per 100. I la del moresc un 4 per 100.

La producció d'altres cereals, arròs, panis i mill, representa en conjunt un 21 per 100 de la xifra global d'Espanya.

La producció de llegums dóna el petit percentatge del 4 per 100. També és insignificant la xifra de producció de cigrons, faves, pèsols i mongetes que es recull a Catalunya: el 7 per 100 del que es recull a Espanya.

No quedem, però, enrera pel que fa a la collita del vi, raïm i most. A Catalunya es produeix el 30 per 100 de la collita total espanyola del raïm. I el 37 per 100 del most.

La producció del suro passa avui una crisi violenta, que desfà tots els bons comentaris que podríem fer.

En temps normals de la indústria surera la producció no baixava de 75 milions de pessetes a Girona sol.

La collita de l'oli és bastant afalagadora. Dóna un 20 per 100 la xifra de relació de Catalunya.

Direm que Catalunya dedica al conreu de cereals el 23 per 100 del seu territori.

La vinya el 6'07 per 100 del seu territori, contra el 3'50 per 100 del seu territori la nació d'Espanya.

L'olivar ocupa el 4'35 per 100, contra el 2'53 per 100 Espanya.

I els altres conreus, en general, el 6'39 per 100. Espanya no arriba al 5 per 100.

INDUSTRIA

Catalunya, per al regenerat de coto, el filat, el teixit i gènere de punt, esmerça el 96 per 100 de fusos en relació a la xifra total espanyola.

Catalunya compta, demés, amb el 90 per 100 de telers per a teixir el coto filat, en relació a la xifra d'Espanya.

I Catalunya és consumidora del 90 per 100 de la xifra total de coto important d'Espanya.

La producció total es calcula en més de 2.000 milions de pessetes, xifra que no iguala cap més manifestació de treball d'Espanya.

INDUSTRIA QUIMICA

Per a determinar el percentatge que correspon a Catalunya, no hem obtingut dades prou certes. Però bé podem avançar que el pes de la producció és molt superior a 2.500.000 tones.

INDUSTRIA DE LA FUSTA

Bé representa un 68 per 100 de la total d'Espanya. En aquesta manifestació del treball anem guanyant terreny sobre altres regions espanyoles.

INDUSTRIA DEL PAPER

La fabricació de Catalunya representa, amb relació a la d'Espanya, més d'un 20 per 100.

La indústria editorial a Catalunya compta amb més de 300 màquines, d'una valor aproximada d'uns 18 a 20 milions de pessetes.

INDUSTRIA DEL CUIRO

Espanya, en general, compta amb unes 1.600 fàbriques.

Correspon a Catalunya el 30 per 100. I la producció total es calcula en un 70 per 100 a favor de Catalunya.

Catalunya ocupa, dones, el primer lloc.

INDUSTRIA METAL-LURGICA

La premsa periòdica de Catalunya en relació a l'espanyola és equivalent al 25 per 100, o sia, la quarta part d'Espanya.

RECAPTACIO DISTRIBUTIVA

Barcelona ocupa el primer lloc. Segueix després Madrid.

De les estadístiques oficials es desprèn que Barcelona paga tant com 28 provincies espanyoles. Si afegim Girona, Lleida i Tarragona, Catalunya resulta pagar tant com 40 provincies.

Per a establir aquesta comparació hem tret de la xifra que figura que paga la capital d'Espanya la xifra en concepte d'utilitats, la part en concepte de transports i els milions que se satisfan pel Banc d'Espanya.

La tributació de Catalunya ha estat aproximadament el 45 per 100 de la total general.

Resta ben bé de relleu que Catalunya és per a Espanya el centre del progrés industrial.

Sense voler dir fermament si és factible la viabilitat econòmica de Catalunya, hem de confessar que estem avui en condicions de fer-la viable.

Però tampoc no hem d'enganyar-nos. Qui té la paraula en aquests moments és la Generalitat de Catalunya, veritable àrbitre de la situació catalana.

I si un prec hem de fer-li, a profit de tots, es que no abandoni aquesta obra que tant alt posaria la cultura del nostre poble, i com a ciutadans catalans que som, nosaltres tampoc no li regatejarem el nostre concurs.

F. COLINDRES

Maig de 1934.

Incendi a la fàbrica Cautxú i Apòsits S. A.

Queda destruïda tota una sala de màquines

Ahir, a dos quarts de quatre de la tarda, es declarà un altre incendi a la manufactura Cautxú i Apòsits, S. A., del carrer de Recaredo, número 1.

El foc fou produït per unes guspires degudes a l'enferritjament d'uns coixinets, les quals prengueren en una pila de coló. Al cap de poca estona cremava tota la dependència on es produí l'incendi, que era la sala de màquines de cardar.

Ràpidament hi acudiren els bombers de la Central, sota les ordres del seu cap senyor Rubio, els quals, tot i els grans esforços realitzats i a pesar de veure's molt eficaçment secundats pel personal de la fàbrica, no pogueren evitar la destrucció de tot el material acumulat en aquella sala. Així mateix les màquines installades en aquella dependència, que són de gran valor, sofriren enormes desperfectes.

Al cap d'una hora i mitja d'haver-se iniciat, pogué ésser sufocat l'incendi, quan amenaçava propagar-se a les altres dependències de la fàbrica.

De moment, no poden precisar-se les pèrdues, puix que s'han de comprovar primerament els desperfectes soferts per la maquinària, que per cert són importantíssims. No hi hagué desgràcies personals.

Necrologia

Felice Musso

Felice Musso, el president de la secció de Barcelona de la Lliga Italiana dels Drets de l'Home, morí ahir, a dos quarts de quatre de la tarda, després d'una llarga i penosíssima malaltia. Havia nascut l'any 1883 a Castelvecchio d'Oneglia, i entrà molt jove als rengles del Partit Socialista Italià, en el qual milità abans i també després de l'arribada del feixisme al poder. Molt jove encara, era col·laborador del setmanari "La Lima", del qual era director Mussolini, que llavors encara era socialista d'esquerra. Representà un paper important en el moviment socialista italià, i fou durant molt de temps conseller provincial i durant quinze anys alcalde. Va quedar-se a Itàlia fins al 1930, per tal de combatre el règim feixista. Quan fou descobert i trobant-se amenaçat d'esser deportat amb la seva família a les illes, aconseguí fugir cap a França i després vingué a Barcelona, on continuà en la seva actitud de franca oposició al règim. Fou condemnat en contumàcia pel Tribunal especial de Roma.

Tot just arribat a Barcelona, emmalaltí de gravetat.

L'enterrament tindrà lloc avui, a dos quarts de sis de la tarda, i sortirà de la casa mortuòria, Layret, 151.

Doctor A. CARDONER - Mallorca, 273 - Telèfon 53200 de quatre a sis

El Món dels Espectacles

El Cinema

LES ESTRENES

"Un hombrecito valiente"

Coliseum **Paramount**

Film tret de la novella "Lone Cowboy" (El cowboy solitari), dirigit per Paul Sloane i amb Jackie Cooper, Addisson Richards, Lila Lee, John Wray, Davan Gordon i altres en el repartiment.

Tan sovint com ens queixem de manca de films que puguin ésser vistos per infants, i, quan se'n presenta un, arriba en una època en la qual aquells als quals va destinat tenen més necessitat d'aire i de sol i d'aigua que no pas d'un local clos.

I en parlar de films per a infants no ens volem pas referir a produccions d'una blancor insípida i d'un ensopiment intolerable tal com generalment s'entén que han d'ésser les coses destinades a la infància, que aquesta, amb un gran sentit no tolera, sinó d'aquells altres que poden ésser vistos i interessen tant els menuts com els grans. Perquè la qüestió, i no n'hi ha d'altra, és interessar, i per a això cal, no solament un argument, sinó uns actors. "Un hombrecito valiente" té ambdues coses, i, demés, n'ha estat eliminada aquella sensibleria patufística que sembla de rigor en els films destinats a atapeir el cap de les criatures.

Potser, encara, no és una cosa perfecta, perquè ens presenta el cas d'una dona que ha abandonat el seu marit. Però al final tot s'arranja, no precisament d'aquella manera folchitorriana i llagrimosa de tornar la fugitiva al marit i el perdó, i la felicitat final, gràcies a la intervenció providencial de l'infant protagonista, sinó, simplement, fent del seductor una mala persona que serà castigada i fent penedir la muller, sense necessitat de tirar-la als braços del marit, que ja en té prou amb l'efecte de l'infant que ha recollit.

L'argument és típic. Un pare que és un idol per al seu fill ha comès un delicte perquè es troba sense feina, i tramet el noi a un amic de Nevada abans de, per vergonya i dolor, suicidar-se. Però l'amic ha estat abandonat per la dona, i no pensa més que venjar-se, i, quan rep l'infant, no té altre pensament que tornar-lo, quan, en anar a treure-li bitllet, li lliuren un telegrama en el qual li notifiquen la mort del pare de l'infant. Aleshores se'l queda, i el fa seguir en les seves anades i vingudes venjatives. Mentrestant, en el film hi haurà tot allò que plau als infants: el protector del protagonista no sap de llegir, i a l'últim ha de confessar-ho; hi trobem *rodeos*, i cavalls, i veiem l'heroi vestit de cowboy, i havent aquest sentit a dir que si el seu protector troba els fugitius pararà a la forca, perquè els matarà, els avisa a temps. Però un dia es trobaran els enemics, i el cowboy quan anirà a matar la parella, vacilla: els diu que el noiet que ha adoptat l'ha canviat i que els vol oblidar, però l'altre vol aprofitar-se d'això, i va per disparar. El cowboy, però, és més ràpid, i el mata. Una de les bales, però, ha ferit l'infant, davant el dolor de pare del marit que ha abandonat, la muller adultera declara com el seu amant era l'agressor, i el film acaba bé, marxant el cowboy i el seu fill adoptiu, mentre per entre uns arbres els veu allunyar-se la dona.

Com es pot veure, en aquest film hi ha tot allò que pot satisfer i emocionar un públic, no solament format d'infants, amb recursos, és veritat, gens complicats i que tenen una fórmula ben precisa, però eficaços. I a això encara afegiu-hi Jackie Cooper, aquest infant extraordinari, que, evidentment, és el millor del film, i tindreu una producció agradable i plena d'emoció i d'interès.

"Amo a este hombre"

Coliseum **Paramount**

Film dirigit per Harry Joe Brown i interpretat, entre altres, per Edmund Lowe, Nancy Carroll, Lew Cody i Robert Armstrong.

Si els programes han de tenir una unitat, trobem que el del Coliseum d'aquesta setmana falta greument a aquest precepte. "Un hombrecito valiente" i "Amo a este hombre" no poden anar junts, perquè no poden ésser vistos pel mateix públic. "Amo a este hombre" és un film massa pessimista, massa desmoralitzador, massa depriment per anar amb l'altre.

De moment, ja ens trobem en un medi absolutament tèrbol. Anem a presenciar les aventures d'un estafador que arriba a enganyar els mateixos còmplices dels quals se serveix. Després enamora una noia decent, empleada en una missió; la sedueix, i ella, lliurada en cos i ànima, es fa la seva auxiliar. Però com que té un cert sentit moral, aconsegueix fer del seu amant un home honorable i converteix el que hauria estat una estafada més, en un negoci legal. L'asocia amb un fabricant de taüts, i en fa una de les persones més respectables de la ciutat. Però arriben els còmplices enganyats, i quan ell vol deturar la venjança amb diners, es troba que el seu soci, l'honorable fabricant, ha fugit, deixant la caixa buida. Aleshores els proposa el robatori d'un banc foradant la paret mitgera, però un aparell d'alarma els denuncia, i els seus còmplices, creient que és obra de la noia, disparen contra ella. L'estafador, però, s'ha interposat, i és ell el que resulta ferit mortalment. Abans de morir, però, es casarà amb la xicota, sense que aquesta sospiti el seu estat.

Malgrat el que hem dit abans, és un film ple d'incidents, molts d'ells d'una gran força, no ja còmica, sinó satírica i d'una constant trepidació. Veiem, així, com el protagonista es fa pagar mil dòlars per definir quatre paraules d'argot dels baixos fons que han de figurar en un diccionari, l'engany de què fa víctima un venedor de begudes alcohòliques, la manera com una estafada es torna un negoci decent, i com el protagonista acaba per ésser-ne víctima. Tot això, però, és, potser, massa fort per ésser presentat d'una manera normal, i requeriria potser un estil de farsa que, donant-li més força, li llevaria perversitat.

A. FERRAN

L'ESCULTURA CINEMATOGRAFICA

Fer escultura mitjançant la fotografia, no és pas cosa nova. Tot seguit d'inventar-se s'hi pensà i s'indicaren diversos procediments. No obstant, les recerques en aquest sentit havien estat abandonades quan al Japó trobaren un procediment, recentment introduït als Estats Units, en el qual no és la fotografia el principi fonamental, sinó el cinema i que ha rebut el nom d'"escultografia".

La persona el bust de la qual hom vol executar, s'asseu en un silló col·locat damunt una plataforma giratòria moguda per un motor elèctric en un moviment absolutament regular i a raó d'una volta en quatre segons.

El subjecte i l'operador entren en una cambra fosca i un sistema òptic provist d'una llum potent, projecta sobre el subjecte, per mitjà d'una esletxa, un raig lluminós en forma de línia recta, és a dir, com un ventall molt prim que, en topar amb les faccions del subjecte determina una línia lluminosa trencada que representarà un perfil del personatge a retratar.

Com que el subjecte gira a una velocitat regular, a mesura de la rotació la línia lluminosa es desplaça i va traçant així, per mitjà, diríem, de primíssimes tallades de meló, l'envoltura del bust a obtenir.

Un aparell cinematogràfic de gran velocitat, disposat en un angle de 30.° amb el projector, posat en acció durant la rotació de la plataforma i l'"exploració" del personatge pel raig lluminós, permet d'obtenir 454 imatges successives damunt del film, que reproduiran el contorn del bust sota 454 angles diferents.

Aquestes fotografies són, després, ampliades i permeten retallar tires metàl·liques també en nombre de 454, cada una de les quals correspon a un perfil.

Aquestes tires són aleshores ajustades per mitjà de tires metàl·liques i en els intèrvals s'hi tira parafina per obtenir una superfície contínua. El conjunt és, després, retocat per un especialista i s'obté així un bust fotogràfic que es pot reproduir després en una matèria qualsevol. D'ací a poc, els escultors sense feina.

Alguns detalls sobre l'organització de l'Institut Britànic del Film

A principis d'aquest any s'ha creat a Anglaterra un organisme semi-oficial que ofereix un exemple dels esforços que allí es fan per a protegir el cinema.

Hem dit que es tracta d'un organisme semi-oficial, puix que teòricament el podem considerar oficiós encara que el Govern ha acordat una donació de cinc mil lliures.

No obstant l'Institut gaudeix de la més completa independència, i és dirigit per un Consell compost de nou membres: tres representants del cinema, tres representants de l'ensenyament, tres representants del públic, presidits pel duc de Sutherland.

L'acció d'aquest Comitè és completada per la del Comitè consultiu els membres del qual han estat escollits entre les més altes personalitats de les Arts, Ciències i Lletres. La tasca a descabdellar per l'Institut per la indústria del cinema serà múltiple.

L'Institut estudiarà tots els problemes d'ordre tècnic: el millorament i la renovació dels procediments de registre de so i de projecció, la "standardització" de films, permetent equipar definitivament els estudis i sales de projecció, en fi totes aquelles recerques que contribueixen a perfeccionar el rendiment industrial. S'estudiarà igualment la distribució de pel·lícules. Tendeix també a fer la unió de la indústria amb el públic, recollint detalls expressats pels espectadors i permetent així que la producció encaixi més a les tendències generals del gust del públic.

Els estatuts d'aquesta institució prohibeixen tota obra comercial i especialment la de tenir cap intervenció amb la tasca de la censura.

Solament com a títol d'informació és que donem aquestes dades del nou organisme britànic.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Douglas Fairbanks invità el comandant Cecil, vuit oficials i vint-i-cinc guàrdies marines dels vaixells de guerra americans "Wyoming" i "Arkansas" a dinar amb ell als estudis de London Flims, a Elstree, per presenciar el rodatge d'algunes emocionants escenes de "El último amor de Don Juan". Aquests guàrdies marines foren elegits entre 800 homes d'ambdues unitats que presten servei de vaixells-escola.

Entre els principals intèrprets del film que es trobaven presents hi havia Merle Oberon, Beneta Hume i Joan Gardner. L'expedició fou conduïda des de Londres a l'estudi en una caravana d'automòbils i s'esperava que podrien presenciar el rodatge dels importants exteriors del Carnaval, en els quals havien de prendre part 400 artistes. Una pluja que interrompé la dilatada secada fou causa que s'hagués d'abandonar aquest pla per filmar, en substitució d'aquest, diverses escenes interiors.

★ Encapçala el repartiment de "Amo este hombre" Nancy Carroll. Al seu costat figura Edmund Lowe, un dels actors que sap barrejar en els seus papers el còmic i el seriós. Unes altres figures en el repartiment són Robert Armstrong, Lew Cody, Susan Fleming i Dorothy Burgess.

★ L'oncle de Jackie, Norman Taurog, és dels principals animadors de Paramount, i la seva mare actuava als estudis Fox com a pianista i per acompanyar al piano nous artistes quan se'ls provava llur veu i quan se sincronitzaven trossos musicals. Però el nen no deu la seva carrera a les recomanacions que haurien pogut fer-li els seus parents, sinó a la seva pròpia habilitat. Cert dia havien de provar-se diversos nois, i la mare de Jackie, orgullosa del seu fill, va creure que el petit podia servir tan bé com qualsevol altre i es valgué d'una tercera persona perquè el presentés a l'assaig, no sense abans recomanar al nen que no la mirés i fes sempre com si no la conegués.

El deixà abandonat als seus propis recursos, i com que la prova primera fou en extrem satisfactòria, Jackie Cooper quedà contractat a l'estudi, on fèu diversos papers curts per passar després a figurar en "La Pandilla", de Hal Roach, "Dos soldaditos", "Champ, el campeón" i "Un hobrecito valiente", junt amb Lila Lee, Addigons Richards, John Wray i Gavin Gordon. L'argument és de Will James.

★ La preocupació de les cases productores cinematogràfiques és la troballa d'una idea original per a la realització dels seus films.

La UFA té especial interès a presentar cada temporada una producció que pel seu assumpte original faci trontollar tots els convencionalismes i idees conegudes.

Un dia fou "Metrópolis", la ciutat de l'esdevenidor; després, "I F I no contesta", una visió del futur, i aquest any, superant-se sempre, presentarà el film més emocionant i espectacular, que porta per títol "L'or".

LLEGIU
MIRADOR
QUE SURT ELS
DIJOUS
30 CTS

El Teatre

L'homenatge a Prudenci Bertrana

Fet públic l'acte de retre homenatge d'admiració i estima a aquest excelent escriptor, Associació de Teatre Selecte ve rebent innombrables adhesions.

Francesc Curet és l'encarregat de glossar la tasca i personalitat literària de l'homenatjat, que ho farà en el curs de la festa, que, tal com anunciàrem, tindrà lloc el dimecres vinent, dia 25, a Molins de Rei.

En l'esmentat acte es representaran dues de les més reeixides produccions escèniques de Bertrana. L'una, l'assaig de teatre dinàmic en un acte "Una agonia"; l'altra, la comèdia en tres actes, escenificació d'un conte d'Oscar Wilde, "El fantasma de Montcorb".

Ambdues obres seran posades en escena per Estudi d'Art Dramàtic, de Molins de Rei, sota la direcció de Josep Carlteu i Millet.

Les adhesions a l'homenatge a Prudenci Bertrana han de dirigir-se a Associació de Teatre Selecte, Borrell, núm. 111, pral. (Barcelona).

ESCENARIS

Aquesta nit tindrà lloc definitivament, al Principal Palace, l'estrena de *Las inviolables*, per la companyia de Margarita Carbajal. Els autors de *Las inviolables* són el llibretista J. Silva Aramburu i el mestre Padilla. Es tracta d'una producció alegre que té una mica de revista, una mica d'opereta i una mica d'humorada. Els autors l'han qualificada d'opereta buia i, en fer-la, no han estat obsessionats per altre desig que el de la novetat. Almenys, així ho han dit públicament. Per damunt de tot, han procurat fugir de l'ambient i les situacions dels espectacles frívols que hem vist fins ara. Hauran reeixit? No trigarem a saber-ho. Avencem, mentrestant, que l'empresa del Principal Palace ha fet un veritable esforç per presentar aquesta nova obra amb tot l'esplendor.

★ Confirmant el que abans que ningú vàrem dir, el primer actor de sarsuela Pere Segura ha estat contractat per a actuar com a director de la companyia lírica del Novetats durant les pròximes temporades de tardor i hivern.

★ Ha arribat a Barcelona, on es proposa reposar uns dies, el célebre ballari català Salvador Font, campió europeu 1934 de balls de saló i fantasia. Salvador Font, acompanyat de la seva bella *partenaire* Tové Kroll, acaba de realitzar una triomfal excursió artística per les principals ciutats del Marroc francès. ¿Veurem, per fi, aquesta vegada, ballar ací la parella Tové & Salvador? ¿La veurem, potser, amb el ballarí Enric Catalan, valencià d'origen, formant un trío de danses acrobàtiques?

★ El número 10 de "El Nostre Teatre, correspondent a la quinzena que som, publica la comèdia en tres actes "Fornera, rossor de pa", del conegut escriptor Ramon Vinyes. Per al proper número, que sortirà el dia primer d'agost, anuncia la publicació de "Capitello", d'Agustí Esclasans. A més, l'empresa, fent un esforç editorial, donarà en el mateix número un "Suplement d'obres breus", completament desligat del volum, publicant-hi la formosa comèdia en un acte de Roig Guivernau "Cap a la llum".

★ Josep M. de Segarra començarà la setmana vinent a treballar en la comèdia amb la qual ha d'ésser inaugurada la temporada catalana d'hivern al Romea. I la temporada oficial del Goliorama ¿amb quina obra començarà? Sembla que amb una comèdia del nostre estimat company Aveli Artís. De totes maneres, cal tenir present que, en ésser convocat el concurs per al Premi Ignasi Iglèsies, es digué, si no recordem malament, que l'obra premiada inauguraria la temporada oficial que es fes de teatre català. Aleshores, doncs, l'obra inicial seria *Els homes forts*, d'Albert Piera, i la comèdia d'Aveli Artís passaria a segon lloc. Per a més endavant, es diu que decidirà l'elecció d'obres un comitè de lectura format pels senyors Pous i Pagès, Alexandre Plana i S. J. Arbó.

★ El "Teatre de Masses' prepara els assaigs de l'adaptació dramàtica en tres actes i en prosa de Margarida Nelken *Cuervos*, que s'estrenarà el dissabte vinent, dia 21, al teatre Victòria, juntament amb la peça satírica en un acte *Caragruixuda*, adaptada del francès per J. G. Gorkin i Jean Carol. Margarida Nelken assistirà a l'estrena de *Cuervos;* donarà un conferència sobre "El Teatre i la política". Al front del "Teatre de Masses" figuren l'admirable primera actriu Enriqueta Torres i el primer actor i director Salvador Sierra.

★ El compositor espanyol senyor Morenò Torroba ha tramés a alguns collegues una lletra en la qual es lamenta que hagi estat titllat d'anticatalanista. El senyor Moreno Torroba diu que ell no pot ésser catalanista ni anticatalanista, entre altres raons, perquè no coneix la medulla d'aquest problema. Diu també que no és l'autor de l'himne feixista, i que no està adherit a cap partit polític d'aquesta tònica, ni de cap altra. Acaba el senyor Moreno Torroba la seva carta exposant la seva intenció de no tornar a estrenar a Barcelona "*hasta que los mismos elementos a quienes al parecer no soy grato, se convenzan de lo injusto de su actitud*".

Per nosaltres, que no s'amoini en tornar.

Recordem una vegada més a tots els collaboradors i comunicants de la Secció d'Esports de LA PUBLICITAT, que els originals i notes per a la publicació han d'ésser tramesos a la nostra Redacció Esportiva, Barbarà, 13, abans de les nou del vespre. Trametre'ls a una altra adreça, o després de l'hora esmentada, constitueix un important destorb per a nosaltres, ensems que gairebé la seguretat per als que els trameten, de no veure'ls publicats

El misteri Carnera

Revelat per LEON SEE manager qne fou de l'ex-campió del món

LA PUBLICITAT, que garanteix l'absoluta autenticitat d'aquest reportatge, deixa a l'entera responsabilitat de Léon Sée les repercussions que pugui tenir el que hi revela ensems que les apreciacions i conseqüències que en dedueix el seu autor.

Resum del fragment publicat ahir

Es pot fer en poques ratlles, dient que s'hi acaba d'explicar minuciosament la vida miserable que menà Carnera mentre es dedicà a fer de gegant de barraca de fira, anant d'un poble a l'altre dintre una roulotte tronada, i exhibint-se com a campió de lluita, Carnera era, aleshores, el terrible espanyol Giovanni. Com a tots els rodamóns, els gendarmes li produïen una grossa por i alhora molta aversió.

Ultra els detalls de la seva vida de lluitador barraca, s'hi explica el seu retorn a Sequals, on anà a visitar els seus pares, quan ja era famós com a boxador.

La seva arribada a Milà, i després al seu poble nadiu, que ell desitjava que passés desapercebuda, es convertissin— degut a què en el moment de traevssar la frontera li calgué exhibir el passaport, la qual cosa féu que els viatgers del tren, quasi tots ells italians, s'assabentessin que hi viatjava Carnera— en manifestacions populars. Per altra banda, els diaris també havien escampat la nova de la seva arribada a Itàlia.

El fragment s'acaba explicant la conquesta d'Amèrica. Per tal d'aconseguir-ho, a Léon Sée se li acudí convertir Carnera en caricaturista i a fer-lo acompanyar d'un gos llebrer. L'excentricitat havia de collaborar a popularitzar Carnera als Estats Units. Es clar que amb ell hi anà un caricaturista de debò, Berges, el qual estava encarregat de dibuixar les caricatures que Carnera havia de fer veure que havia dibuixat ell. El pla diabòlic, imaginat pel subtil manager del gegant, havia de reeixir del tot, com veurà el lector en el fragment del reportatge que publiquem avui.

Estàvem salvats, gràcies a l'aplom del boxador; el model s'assemblà al croquis, i quan Primo, amb tota la modèstia i la serietat qeu calien, arrencà la tercera pàgina del carnet, li digué, tot mostrant-la-hi, amb reticència:

—M'ha sortit un bunyol. No puc dibuixar amb seguretat quan acabo l'entrenament.

—I ara! — replicà l'altre, posant-se precipitadament el dibuix a la cartera —, si és molt interessant. Teniu una veritable facilitat. Però no em sorprèn gens: tots els italians són artistes.

Però heus ací que una vegada més anticipo els esdeveniments.

A Nova York

La nostra arribada a Nova York havia estat anunciada per cable als redactors esportius de tots els grans diaris, i per això deu repòrters i vint fotògrafs ens esperaven al desembarcador.

Eren els feliços debuts d'una publicitat sense precedents en els annals pugilístics, publicitat que jo anaya a mantenir mesos i mesos per tots els mitjans que una imaginació fèrtil pogués suggerir-me.

Crec poder dir sense fanfarroneria que mai un repòrter freturós d'original no em visità sense que jo li donés matèria per a un article inèdit; que cap fotògraf en busca d'un clixé interessant se n'hagi tornat amb les plaques verges, sense que li bagi fet posar Primo en una actitud divertida i nova.

El secret de la publicitat intensiva està en l'art de convertir-la en "actualitat", en fet divers.

Caldria un volum per enumerar tots els *publicity stunts* que he arribat a imaginar-me.

A penes desembarcats, les pàgines senceres d'articles i fotos que tots els diaris dedicaven a Carnera provocaren tot seguit una curiositat popular inversemblant.

Tot Nova York volia veure el colós, el superhome els més petits gestos i fets del qual eren relatats o reflectits per la imatge.

Al Gimnàs Stillman, on Primo començà el seu entrenament, la multitud de curiosos era tal que calgué suprimir un dels dos rings de boxa, a fi de poder encabir el públic. S'augmentaren les entrades de 25 cèntims a 50. Cada dia n'hi tornava gent i no se'n podia entrar.

Havia contractat dos o tres sparring-partners de color, ben pagats per a fer el paperot davant del gegant, per a fer tentines sota els seus cops, caure de tant en tant; en una paraula, per a donar idea de la seva superioritat manifesta.

Per exemple, m'havia empescat el que en dèiem "el truc dels colzes", en anglès "the elbows trick". Això feia sempre una impressió prodigiosa.

Durant una represa, a un senyal donat, Carnera arrambava el seu adversari a les cordes; després simulava una sèrie de cops a l'estòmac, quatre cops molt curts, esquerra, dreta, esquerra, dreta de ben prop. L'altre baixava la seva guàrdia i, en aquest moment precís, Primo l'agafava pels colzes, l'aixecava enlaire, girava en rodó, el posava amb delicadesa al centre del ring, i allí li administrava instantàniament tres o quatre lleugers directes d'esquerra.

Els espectadors es quedaven bocabadats davant una gesta semblant. Aixecar com una ploma un pes fort de 200 lliures, i enviar-lo a sis peus de distància sense el mínim esforç aparent, és una jugada que necessita tres condicions indispensables: cal que la "víctima" contregui els braços, amb els colzes premuts contra el cos, al moment just d'ésser alçat: sense això, no hi ha res a fer. Després, en el precís instant de l'esforç, l'home aixecat ha de donar-se una embranzida amb els peus, cosa que facilita considerablement l'operació. Per últim, cal una perfecta coordinació, sincronització de moviments entre els dos actors.

Durant una represa, a un instant propici, Primo deia en veu baixa al seu partenari: "Els colzes!" Això volia dir: "Deixa't arrambar, contreu els braços, i salta."

La impressió sobre la gent era tan profunda i inoblidable, que admiradors apassionats de Primo em deien:

—Em creureu o no, però l'he vist amb els meus ulls, entrenant-se ara fa tres anys, aixecar un home de cent quilos com si fos un infant, i llançar-lo tres metres lluny!

Primer combat a Nova York. Primeres vexacions per part de la Comissió

Ofertes de combats m'arribaven de tot arreu. Els innombrables italians de Nova York volien veure el seu compatriota en acció.

Madison Square Garden s'adonà que ja de bon principi Carnera donaria una recapta formidable.

Em convocaren a la Comissió de Boxa de Nova York, on em vaig trobar a presència del difunt William Muldoen, que n'era el president. Era un ancià molt enèrgic, que es pensava ésser una mena de dictador.

Hi hagué un divertit conflicte entre dues voluntats igualment decidides, i jo reia interiorment observant la confiança i la convicció amb què Mr. Muldoon pretenia imposar-me els seus punts de vista.

—Sembla que Carnera és un home invencible — em deia —; doncs bé, per començar, us donaré a escollir entre quatre adversaris relativament fàcils; quin d'ells voleu: Sharkey, Maloney, Campolo o Godfrey?

L'excellent ancià em devia prendre per un inexpert novici. Figureu-vos que Sharkey acabava de batre Young Stribling, que Maloney tenia a favor seu una decisió sobre Sharkey, que Campolo acabava d'obtenir una sèrie impressionant de victòries per k. o. i que Godfrey era, sens dubte, en aquella època, el millor boxador del món, l'home amb el qual cap adversari no es volia acarar.

Vaig fer tots els esforços possibles per no esclafir a riure. Vaig respondre ingènuament al president de la Comissió de Boxa de Nova York que Carnera, acabant d'arribar als Estats Units, no estava encara ben aclimatat, i jo preferia per als seus debuts un adversari menys dur.

—Altrament — vaig afegir sense somriure — si Carnera, com és molt probable, vencq tot seguit un dels quatre boxadors que acabeu de citar-me, ¿quin podrem oposar-li després?

Em calgueren uns quants dies de discussions per a convèncer-lo; però finalment vaig poder imposar la meva voluntat. El primer adversari de Carnera seria Big Boy Petersen, un pes fort de bona classe que ja coneixia per haver-li fet algun favor tres anys abans a Chicago i amb la paraula del qual podia comptar.

Desitjava que Carnera debutés a Amèrica amb una victòria sensacional; per això el combat no durà ni una represa (un minut, exactament), i s'acabà amb un magnífic uppercut de dreta a la punta del mentó, per part de Carnera.

El vast Madison Square Garden es veié massa petit per a contenir la multitud inversemblant que havien atret els debuts del gegant. Més de deu mil persones no pogueren entrar, i durant una hora el tràfic als voltants del Garden quedà interromput.

Inútil de dir l'ovació triomfal que feren a Carnera els milers d'italians que havien anat a aplaudir-lo. Fou un deliri.

Però, com he dit més amunt, la victòria, ni que fos sensacionalment ràpida, no em bastava. La qüestió pintoresc i personalitat tenia una importància considerable.

Aquell vespre, doncs, Primo pujà al ring cobert amb un mallot verd, molt escotat, que feia ressaltar la formidable musculatura dels seus braços. Portava al cap una gorra del mateix color, i el conjunt li donava un aspecte extraordinàriament impressionant d'apatxe irlandès hercúlí.

Quan Carnera pujà al ring, tota la sala es posà dreta per tal de contemplar el colós, però quan el seu minúscul segon, Maurice Eufeline, d'acord amb una escena estudiada per endavant, pujà dalt d'una cadira per treure-li el mallot verd, un llarg i sorollós murmuri de joia agità tota la concurrència. Realment, en la sala es respirava l'emoció. Tot anava, doncs, de manera a donar-me la satisfacció més completa. Els nostres debuts a Amèrica eren un triomf que ultrapassava de molt les meves previsions.

Però la Comissió de Boxa de Nova York m'havia preparat una d'aquelles bromes pesades que totes les Federacions tenen per costum de fer.

Tal com he dit, i com ell mateix es complaïa a repetir, Primo no trobava a les botigues cap objecte que li anés bé, tret del botó de coll. Així, com havia calgut que li fes fabricar guants de combat especials, sabates de boxa i mitjons blancs, havia calgut — i excuseu aquest detall — fer-li fer un protector abdominal especial.

Minuts abans del combat, quan Primo acabava de preparar-se al seu compartiment, un membre oficial de la Comissió va venir a trobar-nos portant un protector ordinari, imposat, segons semblà, pels reglaments. Aquest membre de la Comissió tenia la pretensió d'obligar el gegant italià a fer ús d'aquest objecte massa petit.

Vaig objectar que aquesta ordre era contrària al bon sentit, que, no solament Carnera no tindria cap protecció eficaç amb aquest accessori, sinó que portar-lo presentava greus perills.

James Farley (actualment sots-secretari de Correus del gabinet Roosevelt) va ésser intractable. A dir veritat, em parlava amb la més gran cortesia, però encara que adonant-se perfectament de l'exactitud i del fonament de la meva protesta, no va voler tirar-se enrera.

A despit del perill que hi havia, tot va anar bé, i vaig decidir respondre a la petita mala passada de què havia estat víctima, amb una bona jugada de publicitat.

Vaig publicar amb la més gran serietat a tots els diaris de Nova York que, descontent de la manera com havia estat tractat, *suspenia la Comissió de Boxa de Nova York per tres mesos, a títol de penalitat, i que, per conseqüent, Carnera no lliuraria cap combat en aquesta ciutat abans d'expirar aquest termini.*

I el més còmic de tot plegat és que Carnera i jo tinguérem paraula, amb gran perjudici de Madison Square Garden, que en el debut del gegant havia batut de lluny el seu rècord de recaptació.

La "tournée" miraculosa

Fidels a la nostra paraula de no boxar a Nova York en tres mesos, vam emprendre una formidable *tournée* a través dels Estats Units, amb l'objecte de consolidar la reputació i la popularitat de Carnera a tots els Estats, per mitjà d'una sèrie impressionant de victòries per k. o.

Entre els mesos de gener i setembre del 1930, Carnera va lliurar almenys vint-i-dos combats; en guanyà 21 per k. o. en menys de sis represes, i l'altre per desqualificació.

Aquesta *tournée* miraculosa, sempre d'acord amb els principis immutables que m'havia fixat, va tenir resultats múltiples:

En primer lloc, va valer a Carnera una publicitat fantàstica per tot Amèrica.

Després va contribuir a assegurar-li un rècord incomparable.

I per fi, a cada ciutat on ens aturàvem, Primo s'entrenava en públic amb els millors pesos forts locals, adaptant-se als seus respectius estils, perfeccionant-se cada dia més sense rebre mai un cop perillós, adquirint a poc a poc i molt més ràpidament que cap altre, l'experiència sense la qual és materialment impossible a l'home millor dotat d'esdevenir un campió. Tot això, sense parlar dels considerables beneficis econòmics realitzats.

Ara bé, per molt inversemblant que això pugui semblar — perdoneu que ho repeteixi —, mentre, sense cap excepció, tots els combats arranjats per endavant no donaren lloc a cap crítica, no provocaren cap objecció i donaren la més completa satisfacció als organitzadors, als àrbitres i al públic, els dos combats sincers, els dos sols que em fou impossible d'arranjar per endavant, els dos únics que eren irreprotxables, acabaren d'una manera desastrosa, entre el descontentament general: *totes dues vegades, Carnera fou desqualificat* i tinguérem tots els maldecaps possibles.

Era de creure que els esdeveniments s'havien encretat no solament per confirmar-me que el principi de la Idea era perfectament aplicable i racional des de tots els punts de vista, sinó encara per fer-me tornar tot seguit al camí que m'havia traçat, cada vegada que m'agafava la velleitat, sia per una força major, sia pel desig de constatar periòdicament els progressos acomplerts pel meu *poulain*, de separar-me'n mal que fos un sol dia.

Necessitaria volums sencers per relatar els innombrables incidents que sorgiren durant aquesta *tournée* inversemblant; m'acontentaré de citar-ne uns quants.

Fou, d'antuvi, en ocasió del combat entre el canadenc Elziar Rioux, a Chicago.

Rioux, que ostentava el títol de campió dels pesos forts del Canadà, es quedà literalment aterrit en veure al vestuari la musculatura impressionant de Carnera.

Quan pujà al ring, l'envaí el terror, i es veié privat de tots els mitjans físics. L'italià, que jo no havia posat al corrent de cap combinació prèvia, atacà amb la seva confiança habitual, fintà d'esquerra i doblà amb un magnífic croixet de dreta destinat a la mandíbula... i que faltà pocs centímetres per arribar-hi. Rioux no fou tocat, però devia sentir el vent de l'enorme puny, i s'esfondrà sobre el ring, amb un desig visible de fer-hi una llarga estada, en tot cas d'una durada superior a 10 segons.

Però no havia comptat amb el seu adversari. Primo, vexat per la seva poca traça, no estava disposat a deixar escapar indemne la seva presa. Mentre l'àrbitre dubtava, l'italià s'apropà del seu rival ajacat, li pegà, exposant-se a ésser desqualificat, una lleugera puntada de peu al darrera, i li cridà: "Aixeca't, gandul, que no t'he tocat pas."

Rioux s'aixecà per tornar definitivament a terra al primer cop de puny.

Al desgraciat canadenc li anà molt prim d'ésser desqualificat per falta de combativitat, i es veié castigat amb una penyora de mil dòlars per la Comissió de boxa de Chicago, penyora que Primo, sempre generós, s'afanyà a reembursar-li.

***

Les victòries de Carnera sobre Cowboy Owens, per k. o. en dos rounds, a Newark; sobre Buster Martin, per k. o. en dos rounds, a Saint Louis; sobre Jim Sigman, per k. o. en dos rounds, a Memphis; sobre Man Mountain Erickson, per k. o. en dos rounds, a Oklahoma City; sobre Farmer Lodge, per k. o. en dos rounds, a Nova Orleans, foren sense cap incident. Però cal que dediqui algunes línies al matx que oposà Carnera al negre Ace Clark, a Filadèlfia, matx que donà lloc a incidents totalment imprevistos i que acabaren en drama.

Léon SÉE

El text d'aquest reportatge ha estat escrit en francès per Léon Sée i traduït per Enriqueta Manyé.

Copyright by Opera Mundi i LA PUBLICITAT.

(Seguirà.)

BASCULES
d'ocasió, per a carros i camions "Pibernat", carrer Parlament, 9

INFORMACIÓ D'ESPANYA

Entreteniments d'estiu

La premsa del matí parla de la constitució del comité revolucionari del 14 d'abril, i la del vespre ho desment

Madrid, 18. — Diversos periòdics comenten la notícia comunicada oficiosament ahir als informadors, referènt al propòsit que el ministre de Governació atribuí a certs elements de tractar de reconstituir el Comitè revolucionari que dirigí el moviment que culminà el 14 d'abril amb la proclamació de la República.

"A B C" diu:

"A propòsit de l'esdevenidor polític, hem de recollir de passada els comentaris que ahir es van fer obre l'acatsud que sembla que adoptaran les esquerres, actitud derivada potser d'aquesta aparent fermesa en la situació política.

Es rumorejà ahir sobre una suposada intel·ligència entre les persones que formaren el Comitè revolucionari e l'any 31, amb excepció feta, naturalment, dels senyors Alcalà Zamora i Lerroux. Posaven en dubte els comentaristes que els socialistes es fongin amb les esquerres en el dit Comitè revolucionari, en el qual, no cal dir-ho, es fa figurar el senyor Maura. Sobre aquest rumor vam parlar ahir amb diverses personalitats polítiques. Tothom coincidí a què la situació de l'any 31 no és la mateixa que l'actual, i que li serà molt difícil d'actuar, a aquest Comitè, perquè el Govern, en defensa del règim estarà decidit en tot moment a adoptar enèrgiques mesures que frustrin tot pla revolucionari."

"El Sol" diu que sembla, en efecte, que les esquerres han pres l'acord de reconstruir el Comitè revolucionari del 1930, del qual s'excluirà els radicals, que tenien, com és sabut, dos cops. Creu saber que les esquerres no assolciren la inclusió dels socialistes, que han mantingut la seva posició de romandre allunyats de tota coalició amb els partits republicans. Tampoc no formaran part d'aquest Comitè, com és natural, el President de la República i el senyor Lerroux. No hi ha — diu el periòdic — tal reconstitució. Hi haurà, si es vol, un comité revolucionari, amb tots els designis de rebel·lia i d'acció enèrgica que es vulgui. Però el que no hi haurà, ni pot haver-hi, és l'antic Comitè resuscitat, ja que se n'ha d'excloure elements molt caracteritzats i importants.

També "La Libertad" aporta una informació pròpia sobre aquest suposat propòsit de les esquerres, i escriu el que segueix:

"Es público ya que los señores Martínez Barrio, Azaña, Sánchez Román y Maura habían formado un Comité, al que nosotros llamamos, sin el menor asomo de humor, antes bien, con la noción exacta de una denominación afortunada, "de la Tercera República".

Este Comité se proponía iniciar una campaña intensa e inteligente para el rescate de la República a su espíritu primitivo, aquél que llamó certeramente Azaña "del 14 de abril antes de las siete de la tarde". Según nuestras noticias, los cuatro jefes estaban preparando un manifiesto dirigido al país. El acuerdo, sí, como esperamos, no estamos equivocados, fue tomado a raíz de cierta reciente y comentada visita realizada por uno de los ex presidentes del Consejo que formaban el Comité.

Este Comité iba a reunirse el pasado sábado, y hubo de aplazarse a petición de don Miguel Maura. De momento, éste preside una asamblea de su partido y se dirige en un manifiesto a la opinión republicana. Podemos asegurar que la actitud del excelente e impetuoso republicano ha causado evidente disgusto en los tres otros miembros, porque el gesto aislado del caudillo conservador lo han interpretado como impaciente afán de adjudicarse la representación de aquel espíritu republicano puro que los jefes coaligados pretenden devolver al régimen."

L'Ilustre professor senyor Felipe Sánchez Román tenia el propòsit de pronunciar demà, dijous, un discurs polític d'importància indubtable, i que hauria aclarit un xic l'àmbit espanyol, ilustrat a una sesta canicular. Però el senyor Sánchez Román, davant l'actitud del senyor Maura, ha ajornat el seu discurs.

Quina serà la determinació dels senyors Martínez Barrio, Azaña i Sánchez Román respecte amb el senyor Maura? Manquem d'informació per a atribuir un propòsit determinat dels tres caps. No obstant, creiem que el disgust momentani produït per la impacient actitud del senyor Maura desaparegut en converses que potser s'han celebrat, la simpatia que inspira als seus companys el senyor Maura, i la seguretat inesbarlable que els ofereix el seu acendrat republicanisme i el seu desig de vigoritzar la República, aconseguirà que el cap conservador torni de nou al Comité, i hi col·labori a una obra constructiva, reposada, però enèrgica, encaminada all noble fi que tots persegueixen

LA PREMSA DEL VESPRE HO DESMENT

"La Voz" diu:

"Algunos periódicos de la mañana publicaron una información de carácter oficioso en que se decía que había llegado a conocimiento del Gobierno el propósito de las izquierdas de reconstituir el Comité revolucionario que funcionó en 1930. Agregaba esa información que no podía hacerse tal reconstitución ya que en el Comité revolucionario figuraba una persona que hoy está en la Jefatura del Estado y que naturalmente no podía integrar el supuesto Comité.

Puede asegurarse que el proyecto de Comité revolucionario es una invención creada tal vez con el propósito de disponer de un pretexto que justifique una nueva prórroga del estado de prevención.

Aparte de esto puede firmarse que la unanimidad de criterio de los elementos republicanos es absoluta en relación con el momento político presente. Siguen considerando difícil la situación del Gobierno."

L'emprèstit d'Obligacions del Tresor

Ha estat cobert amb escreix per les entitats bancàries. -- L'afluència de públic ha estat escassa

Madrid, 18. — Avui, tal com estava anunciat, a les finestretes del Banc d'Espanya s'ha obert la subscripció a l'emprèstit d'obligacions del Tresor al 4.50 per 100 per un import total de 250 milions de pessetes.

Tal com es preveia, l'afluència de públic ha estat escassa, ja que l'emissió ha quedat coberta al cap de pocs moments pels Bancs.

A la una de la tarda ha quedat tancada l'emissió; però a la dita hora hi havia moltes peticions pendents de formalització, ja que els Bancs s'han reservat fins al darrer moment la subscripció d'aquelles xifres.

A les tres de la tarda el sots-governador del Banc, senyor Pan, ha manifestat que la xifra total suscrita era de 640 milions de pessetes, anunciant més tard que havia pujat 650 milions.

La subscripció per Bancs, segons les dades que es tenen és la següent:

Banc de Bilbao, 80 milions; Espanyol de Crèdit, 125; Banc d'Aragó, 13; Institut Nacional de Previsió, 8; Banc d'Avila, 5; Banc Saragossà, 6; Banc Guipuscoà, 32; Banc Urquijo, 30; Banc de València, 5; Banc Alemany transatlàntic, 5; Caixa Postal d'Estalvi, 4; Banca Saiz, 8; Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de Madrid, 500.000 pessetes; Previsora del Porvenir, 770.000 pessetes.

A les sis de la tarda el ministre de Finances ha rebut els informadors. Ha dit que, segons les notícies que acabava de comunicar-li, l'emprèstit havia aconseguit la xifra de 650 milions de pessetes, la qual cosa suposa que s'ha cobert 3.60 cops sobre la xifra que es necessitava.

En aquests moments—ha afegit el senyor Marraco—s'estan fent les operacions de prorrateig, exceptuant-se d'aquest les Caixes d'Estalvi, la postal i les subscripcions de 5.000 pessetes.

Aquesta xifra no se sap en aquests moments encara a quina quantitat pujarà.

Els periodistes li han preguntat si seguia en el propòsit de fer l'emissió d'un altre emprèstit de 1.000 milions de pessetes.

—Naturalment — ha contestat el senyor Marraco—. No obstant, aquest emprèstit tardarà encara un poc. Jo calculo que podrà fer-se cap al mes de novembre. La xifra que s'emetrà serà de 1.090 milions de pessetes, per tal de recollir els Bons del Tresor, perquè prefereixo aquests valors als de curt termini. Naturalment, les meves impressions sobre aquest emprèstit són optimistes, com es reflectex en el d'avui les impressions que jo venia rebent.

Se li ha preguntat si en el Consell de demà es tractaria del pressupost i ha dit:

—En efecte, es portaran les línies generals de les Obligacions generals de l'Estat, però sense xifres, perquè això depèn de les operacions de conversió i altres que es facin i fins aleshores no es podran acobiar aquestes xifres.

Els periodistes li han preguntat si tenia la idea aproximada de les rebaixes que es podrien obtenir en el pressupost que es va a confeccionar i ha dit:

—Encara no. Es prematur parlar d'aquest assumpte, perquè depèn de les reduccions que es facin als diversos departaments ministerials, però, naturalment, tinc la impressió que es podrà rebaixar el déficit en uns 200 milions de pessetes, amb la qual cosa es podria arribar en tres exercicis a una nivellació pressupostària, perquè, com he dit en altres ocasions, el fer una reducció excessivament brusca en els pressupostos causaria gravíssims trastorns.

—¿Creieu que en el Consell de demà és perfilarà quelcom sobre la proposta i propòsits del Govern d'anar a les eleccions municipals?

—No crec que demà es tracti d'aquest assumpte, puix que el Consellet que precedeix al Consell del Palau serà molt breu. A mi em sembla que per a aquest assumpte se celebrarà un Consell especial. Naturalment, podeu assegurar que el Govern té el decidit propòsit d'anar a unes eleccions per veure si són certes aquestes suposicions que tenen els partits d'oposició que l'opinió està amb ells. Se celebren eleccions, i si ens derroten, ens n'anirem tranquil·lament a casa i que governin els vencedors.

La situació econòmica del municipi de Sevilla

Sevilla, 18. — Donada l'excepcional gravetat que per a la situació del Municipi de Sevilla té l'ajornament fins que torni a reunir-se el Parlament de la concessió econòmica, els periodistes requeriren l'opinió dels caps de les minories municipals.

El senyor Labandera, cap de la minoria radical demòcrata, digué que demà es reunirà la minoria per tal de tractar d'aquest gravíssim problema, i que, com sigui que allò que es faci serà resultat dels acords que s'adoptin, reservava la seva opinió fins a demà. Afegí que ell, com a diputat, havia demanat que no es tanquessin les Corts fins que no es discutis el relatiu al conreu del cotó, tant per evitar que el pròxim agost el Govern no pugui fer efectius els seus compromisos amb els sembradors, com per a donar lloc a què fos discutit el projecte d'auxili econòmic.

El cap de la minoria d'Acció Popular digué que esperen el retorn de l'alcalde per a conèixer amb exactitud l'ocorregut, i que la gravetat de la situació imposava de moment una reserva prudent.

El cap de la minoria conservadora manifesta que l'Ajuntament no podia quedar a mercè de les discrepàncies de criteri que hi puguin haver entre el Govern i les oposicions, i que l'Estat ve obligat a resoldre en justícia els compromisos d'índole moral i material que té pendents amb Sevilla, derivats de l'Exposició Iberoamericana. Crec que era prematura la impaciència; però que era el veritable moment de preocupar-se seriosament per tal de veure la manera de donar una solució pràctica a aquest gravíssim problema.

El cap de la minoria radical-socialista digué que si a conseqüència de la lluita entaulada entre el Govern i les oposicions, l'auxili econòmic a Sevilla no s'obtenia, a desgrat de la seva justícia, la primera mesura que caldria prendre era no pagar les obligacions contretes per anteriors Ajuntaments i que es refereixen a emprèstits realitzats amb motiu de l'Exposició.

Falta conèixer l'opinió del cap de la minoria socialista, que, com ja hem dit, es troba a Madrid en la seva qualitat de president de la Comissió pro auxili econòmic, i qui tornarà demà.

El consell d'avui s'ocuparà dels pressupostos

Madrid, 18. — En el Consell de demà al Palau s'examinarà la part del pressupost relativa a les obligacions generals, que comprèn el deute. Classes passives i Presidència.

El ministre de Finances sembla que no insisteix en l'aplicació d'un impost a les pensions per viudetat i orfandat, però manté en canvi que era necessitat fiscal quant a determinades jubilacions, especialment en els retirs dels militars amb sou sencer.

A propòsit del decret del senyor Marraco respecte a la reorganització de les plantilles dels funcionaris, que ha produït disgust en alguns ministeris als quals afecta, aquesta qüestió es tractarà més àmpliament en altres Consells.

El criteri del Govern és introduir al Pressupost àmplies reduccions, per la qual cosa es decretarà l'amortització de personal; se suspendran les oposicions i se suprimiran algunes direccions generals.

En el Consell anterior el ministre de Treball va donar compte de la falta de temps per a la reducció de personal que pensava fer al seu departament.

AGRARI!

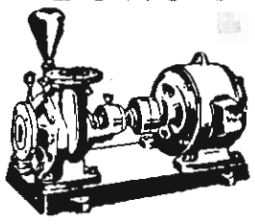

ASSEGURI LES COLLITES convertint les terres de secà en regadiu.

BOMBA BLOCH li resoldrà el problema econòmicament.

BOMBA BLOCH

JAUME CUIXART

MARAGALL, 17 AL 23 - BADALONA

RONDA SANT PERE, 22 - BARCELONA

Les escissions al partit autonomista valencià

Declaracions del diputat Sr. Just

Madrid, 18. — Un periòdic de la nit s'ocupa de l'escissió haguda al partit radical autonomista valencià, i publica unes declaracions del diputat senyor Juli Just, sobre l'ocorregut.

—Per a mí—diu l'aludit diputat— és un tema molt delicat. He nascut al partit autonomista. La decisió presa ha suposat per a mi un gran esforç, però tinc la consciència tranquil·la d'haver complert amb el meu deure. Complint-lo aci, m'he mantingut lleial als principis polítics de Blasco Ibáñez. Aquest conegué alguns dies molt semblants als d'ara.

Els que ara han acceptat la nostra baixa, avui no s'adonen del cas, perquè el gaudi del poder esborra o oculta moltes perspectives. Es fan càbales electorals i es prometen segurs triomfs per les adhesions que reben de gents monàrquiques, però tot això és postís, fals. Quan caiguin del poder vindrà la desbandada i comprendran la nostra posició de lluita sense tenir el dia del triomf ni prebendes ni càrrecs.

Blasco Ibáñez i Azzati feren un partit que durant més de 30 anys lluità sense descans contra la monarquia. Uns quants mesos de poder han bastat només per a destruir aquesta obra.

Nosaltres iniciarem ara una enèrgica política d'esquerra. No anirem amb Martínez Barrio, encara que té totes les nostres simpaties.

Una de les causes del nostre dissentiment ha estat la qüestió catalana. Crec que el senyor Samper, sense adonar-se'n, caigué en l'emboscada de la Lliga, i s'ha trencat, almenys oficialment, tot aquest corrent de simpatia, d'intel·ligència, d'iniciatives amb Catalunya. Jo desitjo que es trobi una fórmula de concòrdia. No desitjo un fracàs, perquè m'interessa més que res la República; i aquesta qüestió de Catalunya, no és una qüestió de matisos, sinó un dels grans episodis de la gran batalla entaulada des de fa més d'un any entre la revolució i la reacció.

Acció Popular prepara una altra exhibició

Granada, 18. — Es treballa en la preparació del primer Congrés Regional de la Joventut d'Acció Popular, que donarà començ el dia 3 d'agost al domicili d'Acció Popular de Granada, amb les capitals de Màlaga, Jaén, Almeria i Múrcia.

L'acte principal del Congrés se celebrarà al pic deMulhacén, a 3.481 metres d'alçaria sobre el nivell de la mar, el dia 5 d'agost. Els congressistes pernoctaran al oit cim a la nit del dia 4 en nombroses tendes de campanya i barracons que s'hi estan instal·lant. Donarà començ l'acte amb una missa de campanya en sufragi dels afiliats morts, i després seran llegits i aclamat diversos punts, que constituiran el programa de la J. A. P. Finalment, es pronunciaran discursos i parlarà el cap de la CEDA, Josep M. Gil Robles.

Al peu del Mulhacen s'instal·larà un altra campament, on romandrà un grup de joves durant tot el mes d'agost. Tant en aquest campament com al cim funcionaran grups electrògens per a l'il·luminat, que estarà regit per una Junta, servei de correus i sanitaris.

Són ja centenars les targetes de congressistes sollicitades. Es tenen notícies que a diversos pobles s'organitzaran caravanes d'autoòmnibus.

La valoració dels serveis de carreteres

Madrid, 18. — Avui s'ha reunit, com hem dit, la Junta de Traspassos de Serveis a Catalunya.

En la reunió s'han canviat impressions sobre la valoració de serveis que es traspassen a la Generalitat corresponents a carreteres. S'han aprovat alguns articles de la dita valoració.

LES MANIFESTACIONS SOCIALISTES

Madrid, 18. — El periòdic "La Nación" diu que l'alcalde destituït de San Martín de la Vega li ha tramès una carta-rectificació, que publica, dels conceptes que en ella es verteixen.

En la carta es rectifica que no hi assistí el senyor Prieto, i que la manifestació no tenia caràcter militaritzant.

El matels periòdic denuncia que a Puertollano, el dia 5, se celebrà una altra parada socialista. Les joventuts anaven uniformades amb camises vermelles i pantalon blau, i desfilaren davant l'Ajuntament cantant la Internacional. Diu que l'alcalde és de filiació socialista.

També a Pueblo de la Reina—afegeix—se celebrà una reunió clandestina de socialistes, assistint-hi l'alcalde, que ha ingressat a la presó juntament amb un regidor.

Els patrons madrilenys en rebel·lia constant

Tapen els rètols per no pagar l'impost de l'Ajuntament

Madrid, 18. — El ministre de Governació ha dit als informadors que havia visitat aquest matí al seu despatx oficial el Cap del Govern, per lliurar-li el projecte de llei municipal, per al qual cal l'aprovació dels ministres a l'examen del dictamen de la comissió nomenada a l'efecte.

Una comissió del Bloc Patronal ha visitat el ministre per protestar de les coaccions i atropellaments de què són objecte alguns patrons per llur oposició als impostos acordats per l'Ajuntament sobre rètols a les botigues, oposició que s'ha traduït en què alguns d'ells tapin els dits rètols.

Sembla que els comissionats han indicat al ministre que havien estat detinguts dos companys, i contra aquestes detencions han elevat també la seva protesta al ministre.

Un dels comentaris més interessants fets durant el matí, l'ha motivat l'acord dels propietaris d'establiments adoptant la determinació de tapar amb draps i pintures els rètols de les botigues, per tal de no pagar l'impost acordat per l'Ajuntament de Madrid.

La determinació ha estat objecte de comentaris sobretot als llocs populars de Madrid.

Se suposa que el Govern adoptarà alguna determinació contra els esmentats propietaris, car les botigues presenten un aspecte gens estètic.

MANIFESTACIONS DE L'ALCALDE DE MADRID

Corresponent al requeriment del Bloc Patronal, alguns establiments de Madrid han aparegut aquest matí amb les llegendes de les portalades cobertes per tires de paper.

L'alcalde, en rebre els periodistes, els ha dit:

—S'ha produït en el comerç una alarma improcedent i injustificada, puix que ni l'Ajuntament no ha establert nous arbitris ni ha modificat els que existien. Si hi ha alguna diferència, és la d'haver rebaixat les tarifes. Si hi ha hagut alguna cosa de nou, no pot representar més que un criteri interpretatiu de les antigues ordenances, contra les quals es pogué i es pot fer la reclamació que calgui.

Per això entén l'Alcaldia que més pràctic i beneficiós per a l'interès general del comerç hauria estat, en lloc de l'actual rebellia esbossada, sollicitar l'opinió de l'Ajuntament respecte de les dites ordenances, que l'alcalde sotmetrà a la deliberació del ple del divendres vinent.

L'alcalde agrairà que se li assenyali un cas concret d'extralimitació d'algun funcionari per tal d'adoptar les resolucions oportunes.

L'assumpte ha quedat ajornat fins a divendres, en què se celebrarà sessió. Sembla que el conflicte s'ha degut a una falsa interpretació d'algun cobrador d'arbitris o a una confusió dels propis comerciants. Les llegedes dels establiments no tenen gravamen si es limiten a expressar la classe d'indústria o comerç a què l'establiment es dedica. Únicament tributaran aquests anuncis quan es refereixin a articles de marca determinada, assenyalant les característiques del productor o de la fàbrica, essent aquests els bue han de pagar l'arbitri. Els comerciants madrilenys equivocats procediren a tapar els rètols que indicaven la indústria a què es dedica cada establiment.

MATA UNA FILLA SEVA

Toledo, 19. — Diuen de Burguillos que a la casa número 1 del carrer del Caño, domicili del matrimoni Antoni Sánchez i Eustàquia Rodríguez, aprofitant l'absència del marit, que estava treballant, ha arribat Ignasi Rodríguez, pare d'Eustàquia, pretextant la necessitat de parlar a aquesta.

Davant la seva resistència, ha tret una navalla i li ha donat diversos cops al coll seccionant-li la nou del coll. La víctima ha caigut a terra, i arrossegant-se ha aconseguit guanyar el corralet de la casa, i entrant a la casa del costat on els veïns l'han recollit exànime.

En divulgar-se la notícia, el veïnat ha custodiat la casa del crim, per tal d'evitar la fugida del pare, i altres han anat a avisar la guàrdia civil. La detenció s'ha efectuat a la mateixa casa, i després ha estat traslladat a la presó no sense que la benemèrita hagués de protegir-lo contra les ires del veïnat.

El desnaturalitzat pare fa vint anys que va cometre un assassinat, del qual acabava de complir la condemna.

LES RELACIONS HISPANO - SOVIETIQUES

Madrid, 18. — La premsa estrangera s'ocupa aquests dies del nomenament l'ambaixador rus a Madrid i de representant espanyol a Moscau.

Encara no està acabat el protocol i és prematur parlar de nomenament. L'únic que es pot afirmar és que el designat tindrà caràcter d'ambaixador, i que encara no ha estat elegida la personalitat que hagi de representar Espanya.

El ple del Consell Executiu de l'Institut de Reforma agrària

Madrid, 18. — Sota la presidència del director general de Reforma Agrària, senyor Benayas, ha celebrat sessió el ple del Consell executiu de l'Institut de Reforma Agrària.

El Consell ha aprovat la proposta del servei de Comptabilitat i finança sobre adaptació del pressupost de l'Institut als crèdits concedits als pressupostos generals de l'Estat per al segon semestre de l'any actual.

A continuació s'ha tractat sobre el recurs presentat davant l'Institut per la senyor Maria Josefa Vidarte contra la inclusió de les seves finques a l'inventari, declarades per la seva propietària al registre de la Propietat de Navalmoral de la Mata. Després d'àmplia discussió s'ha desestimat el dit recurs.

Igualment han estat desestimts els recursos interposats contra la inclussió de les seves finques a l'inventari, pels seus propietaris, l'ex-comte de Los Morjles, declarada al registre de la Propietat de Navalmoral de la Mata, i senyor González de Ulloa, al registre de Càceres.

Seguidament el Consell ha aprovat la proposta d'ocupació temporal de part de la finca "Mudela", situada a Santa Cruz de Mudela (Ciudad Real), propietat de la senyora Maria del Carme Fernández de Córdoba.

Per últim el Consell Executiu, després d'àmplia deliberació, i amb el vot en contra dels representants dels propietaris, ha acordat la següent expropiació de finques:

Finca "Mazapera", situada al terme municipal de Villanueva del Fresno, de 466 hectàrees, 40 àrees i 59 centiàrees propietat de l'ex-comte de Mora.

Finca "Monte Encinar de Villalba", del terme de Villalba de los Barros (Badajoz), propietat de l'ex-duc de Medinaceli, i d'una extensió de 918 hectàrees i 34 àrees.

Finca "Mermillas Altas", del terme de Badajoz, de 396 hectàrees, de l'ex-duc de Almenara Alta.

Finca "Palacios", inscrita en el Registre de la Propietat de Badajoz, propietat del mateix ex-gran d'Espanya.

Diverses finques situades al terme municipal de Noez (Toledo), propietat de l'ex-duc d'Alburquerque.

Finques "Olivar del Tesorillo" i altres situades al terme de Pizarra i Casaragonela (Málaga), propietat de l'ex-duc de Fernán Núñez.

Finques "Venta del Cartama" i "Cortijo del Ratón", situades al terme municipal del Cartama i Pizarra (Málaga, de 514 àrees, propietat de l'ex-duc d'Abrantes.

Finca "Epino Arzillo", del terme de Targadilla (Salamanca), de 1.282 hectàrees, propietat de l'ex-duc de Montoleón.

Després de la derrota del Govern Samper a la Diputació permanent

Madrid, 18. — A les set de la tarda el senyor Samper ha rebut els periodistes, i s'ha expressat en els següents termes:

—He llegit alguns dels comentaris suscitats per la darrera reunió de la Diputació Permanent. He de dir que el criteri del Govern apareix ajustat al veritable sentit de l'article 80 de la Constitució, que tracta de les facultats atribuïdes al President de la República per a dictar decrets-lleis en els casos excepcionals d'urgència, mitjançant acord unànime del Govern i aprovació de les dues terceres parts de la Diputació Permanent.

S'ha sostingut que l'acord de la Diputació Permanent ha de tenir el caràcter d'una simple autorització definida per ésser descabdellada després, i que en conèixer la dita autorització la Diputació Permanent ha de limitar-se a dir si l'aprova o la rebutja, sense expressa deliberació sobre el text articulat del decret-llei.

Precisament quan es discutí aquest article de la Constitució, i es plantejà el problema de si la Diputació Permanent s'havia de limitar a aprovar l'autorització per a exercir la potestat legislativa, o, pel contrari, si, demés, havia de conèixer i aprovar els textos dels decrets-lleis, es plantejà aquesta qüestió, i per la Comissió corresponent se sostingué que és el text dels decrets-lleis el que s'ha d'aprovar.

Com sigui que això és així, és evident que no basta una simple i generosa autorització respecte dels problemes de la hulla, crèdits de l'Exposició de Sevilla i conreu del cotó, sinó que calia sotmetre a coneixement i autorització de la Diputació Permanent el text íntegre dels decrets lleis, que la dita Diputació pot aprovar o rebutjar en tots o en part, prèvia deliberació, sobre si el que demana el Govern té caràcter excepcional i d'urgència.

Des del moment que els socialistes, el senyor Casares Quiroga i el senyor Maura negaren llurs vots, i àdhuc amenaçaren amb retirar-se, es mostrava en actitud dubitativa el senyor Martínez Barrio, es veié clarament que els 13 vots presumptes, en sentit favorable, eren insuficients perquè prevalgués l'autorització, puix que per a això calen 15 vots.

El que és sensible és que, a pretext de suscitar qüestions de procediment, de fons, es desenvolupi una tàctica política d'oposició a tot trànsit; el Govern ha malmès la possibilitat d'atendre urgentment els dits problemes, i s'evidencia que fins els interessos generals i d'ordre material, que han de servir de treva i de llaç d'unió per a tots, se sacrifiquen o s'abandonen davant la rancúnia de les lluites partidistes.

Darrera Hora

DE BARCELONA

BOXA A L'OLYMPIA

Montañés vença Guillem Ruiz per abandonament, i Flix a Young Borel, per desqualificació

Una nova victòria de Montañés abans del límit. Però anit el pes lleuger antillà no va pas tenir un bon dia, car un adversari que li era infinitament inferior li va durar vuit represes en lloc d'una. Bé és veritat que, vist el seu escàs assabentament, l'àrbitre va haver de tolerar a Guillem Ruiz el que de cap manera és tolerable, com és romandre la major part del temps abraçat al seu contrincant per tal de no deixar-li fer res. Però el madrileny és molt resistent i representa per a ell una performança haver durat vuit rounds.

Montañés va boxar amb força precipitació i amb l'únic desig de plaçar el seu puny dret a la mandíbula de l'adversari per tal de posar-lo fora de combat, tàctica que li va fallar set rounds seguits. Al vuitè round, però, va sortir amb la seva, i després d'haver tramès tres o quatre vegades el madrileny a terra, determinà els oradors del darrer a llançar l'esponja al ring en senyal d'abandonament.

Va triomfar el "puncheur", però el boxador va fracassar. Hi havia moltes coses més a fer per part de l'antillà, com és ara prodigar menys el puny dret i boxar més amb l'esquerre. El fet que l'àrbitre tolerés a Ruiz moltes irregularitats, no excusa pas Montañés d'haver "boxat" com un principiant.

Carles Flix reparegué anit en gran forma davant d'un adversari, Young Borel, no mancat de classe. El combat promotia una clara victòria del català, fins que a la quarta represa Young Borel donà involuntàriament un cop de cap i la lluita es va haver de suspendre. El públic s'ho va prendre molt malament i, en revenja, va esbronca Flix i va ovacionar Borel. Cal dir de totes maneres que el cop de cap fou involuntari i que de resultes Flix tenia a la cella dreta un trau considerable, el qual no li permetia pas de continuar. Creiem que si aquest combat es repetís, Carles Flix guanyaria de llarg.

Cheo Morejón - Coscuela, celebrat a la mateixa reunió, acabà per fora de combat del segon esmentat a la segona represa, Coscuela substituïa Isidre Herrera.

Cazorro i Arlandis feren, en el segon combat de la vetllada, un vuit rounds molt aplaudit pel públic, en el qual el terrassenc Cazorro es mostrà una vegada més un boxador assabentat, efectiu i enèrgic. Arlandis, pel seu cantó, fou el boxador intelligent i variat que coneixen els aficionats barcelonins, el qual, dominant a les primeres represes, es va haver de confessar batut a les darreres, dominat de pie a pie per un contrincant millor.

En el matx a quatre represes que va obrir la reunió, Díaz i Esteve feren matx nul.

CRITIAS

SUICIDI

Al bar del carrer de Trafalgar "Las Dos Vias", davant la parada del tramvia de Sant Andreu, ahir a un quart de deu de la vetlla entrà un individu i demanà una fitxa per a poder telefonar. Al cap de pocs moments d'haver entrat a la cabina del telèfon els clients que es trobaven al mateix bar van sentir un tret. Tot seguit algunes persones es dirigiren a la cabina i trobaren l'esmentat individu estirat a terra greument ferit d'un tret al cap.

Traslladat ràpidament a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, deixà d'existir en arribar al benèfic establiment.

El dissortat individu s'anomena Antoni Ginestar Arroyo, de 34 anys, i s'ignora les causes que l'han induït prendre tan fatal resolució.

La XXVIII VOLTA A FRANÇA

(Ve de la primera pàgina)

La temperatura és també avui molt elevada i com si els corredors haguessin arribat a un mutu acord, cap d'ells ha volgut intentar la fugida, ni tan sols imprimir vida a la cursa que era dels més monòton i lenta.

A tren turístic, l'escamot íntegre i compacte ha transitat per Sete, a 27 quilòmetres de Montpellir, on s'ha notat la algun retard sobre l'horari previst. Sempre integrat per les 41 unitats, l'escamot ha passat per Beziers (76 quilòmetres), a les 15 h. 55 m., amb més d'una hora de retard sobre l'horari fixat per endavant pels organitzadors. A continuació la marxa s'ha fet encara més lenta degut a un fort vent de cara — habitual a la dita regió — que s'ha abatut sobre els corredors.

Així, sense novetat, l'escamot íntegre s'ha presentat a la capital de la Catalunya francesa a les 19'03 hores, essent així que l'hora prevista per a l'arribada era la de les 17'30.

Els comentaris davant d'aquest retard han estat per a tots els gustos: els periodistes, sobretot els francesos, que fan informació per als diaris de la nit, han tingut una sorpresa encara més desagradable, ja que l'arribada a Perpinyà, en lloc d'efectuar-se com els anys anteriors al passeig dels Plátans, ha tingut lloc al Velòdrom Municipal. De més a més, en vista del nombre de corredors presents, ja que, com hem dit han arribat tots en un sol escamot, s'ha disposat pels organitzadors de la cursa, que la classificació es fes obligant a cada corredor a donar una volta a la pista, contra el rellotge, el que ha fet que l'etapa d'avui acabés definitivament a les 20 hores.

Per aquesta causa, els informadors dels diaris del vespre han hagut de limitar la seva informació d'avui a uns termes ínfims.

Les sortides per a l'obligada volta a la pista han estat donadades seguint l'ordre invers de la classificació general d'ahir, és a dir, fent sortir en primer lloc el darrer classificat.

Després del recompte del temps emprat per cada corredor per a cobrir els 250 metres de la pista perpinyanenc, ha resultat vencedor el francès Roger Lapébie, que ha invertit en el recorregut el menor temps, o sigui 17 s. i 2-5.

Per al segon lloc, que era el que més interessava, tenint en compte la bonificació dels 45 segons, es trobaren vuit corredors que havien efectuat la volta amb el mateix temps de 17 s. 4-5. Aquests eren: Louviot, Speicher, Martano, Meini, De Calluwé, Gijssels, Renauld i Le Greves.

Aquests vuit corredors han hagut d'efectuar en línia dues voltes de pista suplementàries, i ha resultat vencedor George Speicher. Per tant, tots els altres corredors han estat classificats tercers exequos, amb el mateix temps que el vencedor.

La classificació és la següent:

1. Lapébie, França, 157 quilòmetres, en 6 h. 33 m. A la velocitat mitjana de 27'400 quilòmetres per hora.

2. Georges Speicher, França, en igual temps.

3. Ex-equo: Martano, Louviot, Le Greves, Renaud, Gijssels, De Calluwé, Meini, Morelli, Magne, Cañardo, Ezquerra, Trueba, Montero, Verwaecke, Maes, Molinar, Geyer, Cazzulani, Gestri, Gotti, etc., etc.

Per tant, la classificació general roman completament invariada.

Per acabar la ressenya d'aquesta supermonòtona etapa cap dir que amb tota seguretat ha existit avui "complot" entre els ruters a l'objecte de reservar-se davant les formidables etapes pirenenques que s'hauran de disputar després de la jornada de descans de demà.

S'ha de reconèixer que la fesomia de l'etapa d'avui ha beneficiat els espanyols, si es té en compte que els dos formidables escaladors peninsulars podran trobar-se divendres en perfectes condicions físiques per a llançar-se a l'assalt dels cims dels Pireneus.

ELS PETITS "GRANS D'ESPANYA"

Per fi els cronistes francesos de la Volta a França comencen d'ocupar-se amb una certa extensió dels corredors peninsulars que han participat a la cursa. Heus ací la traducció d'un article que, amb el títol que encapçala, publica Jean Leuillot, a "L'Auto", de Paris:

"Conec més d'una persona que a la sortida de la Volta a França no feia pas gran cas de l'equip iberosuís. Ara bé: si els suissos s'han comportat honorablement, el comportament dels espanyols ha estat remarcable. ¿Qui hauria cregut, en efecte, qui hauria pogut pensar, que els quatre equipiers espanyols es defensarien com ho han fet?

Recordo que a la vetlla de la sortida, Ezquerra em va venir a trobar i em va dir:

. "Si amb Vicenç Trueba no resultem eliminats en la primera etapa de la Volta, sentireu tal vegada parlar de nosaltres..."

Ezquerra tenia raó i ha de reconèixer ell també que els resultats han ultrapassat les seves esperances. Sempre enmig dels tres primers al cim dels collis o al cim de les costes, Ezquerra i Trueba són sobretot dos remarcables grimpadors.

No obstant, no cal creure que no siguin altra cosa; són igualment dos perfectes animadors, tant en el pla com a la muntanya. Si són batuts, o molt sovint aconseguits en les baixades, o a la plana, no en tenen pas tota la culpa, perquè pesen poc. Els manca pes a les baixades.

Per contra, aquest desavantatge és compensat a les pujades, en les quals llur lleugeresa els permet de marxar amb gran desenvolupament. Pel altra part, aquests braus xicots no estan habituats a la victòria i els manca confiança en ells mateixos.

D'ençà que es veuen al davant amb un cert avenç, estan tan persuadits que seran atrapats que no fan més que gitar-se, beuen, mengen, en una paraula, perden el temps, en lloc de donar llur rendiment màxim. Es això el que explica sovint llur desfeta. Ara us presentarem els tres altres corredors, donat que ja coneixeu a Trueba, Ezquerra. — Un minyó que fa pensar en Don Quixot, amb el nas ganxut, els pòmuls sortints. La seva posició no fa pas suposar que tingui tantes qualitats de grimpador. Pedaleja amb els talons, amb incomoditat, segons sembla, sobre la bicicleta, el manillar de la qual és massa alt i la sella massa baixa, el que fa semblar que pateix; però ens tranquil·litza amb el somriure que no deixa mai els seus llavis, ço que fa suposar que no pena gens ni mica en els colls, en els quals actua amb més comoditat que en les baixades.

No coneixent els Alps, els ha pujat amb tanta facilitat, amb tanta autoritat, que nosaltres ens preguntem amb curiositat que es el que no farà als Pireneus, que no ha deixat des de la seva infància.

Cañardo. — No és pas del mateix gènere que el seu camarada Ezquerra. Es fort, pesat, poderós. Sembla més, en una paraula, tant pel seu estil com per les seves qualitats, un belga que un espanyol.

No obstant, l'habitud de la muntanya li ha donat una bona moral en els colls i un cert avantatge sobre els seus germans els belgues. I aquesta és la causa, junt amb la seva salut excellent i la seva regularitat, que obtindrà un magnífic lloc en la classificació general de la Volta a França.

Montero. — El menys bo dels quatre a la Volta, perquè no sap muntar, no n'ha sabut mai, no en sabrà mai i restarà sempre el que ha estat, un molt bon "rouleur". Però és coratjós, i vol acabar la Volta, i això el fa útil als seus camarades."

El que han fet

Dia 3.—París-Lille, 255 Km.
Dia 4.—Lille-Charleville, 192 Km.
Dia 5.—Charleville-Metz, 159 Km.
Dia 6.—Metz-Belfort, 220 Km.
Dia 7.—Belfort-Evian, 293 Km.
Dia 8.—Descans a Evian.
Dia 9.—Evian-Aix-les-Bains, 209.
Dia 10.—Aix-les-Bains-Grenoble, 227 Km.
Dia 11.—Grenoble-Gap, 101 Km.
Dia 12.—Gap-Digne, 227 Km.
Dia 13.—Digne-Niça, 150 Km.
Dia 14.—Descans a Niça.
Dia 15.—Niça-Cannes, 128 Km.
Dia 16.—Cannes-Marsella, 199 Km.
Dia 17.—Marsella-Montpeller, 185.
Dia 18.—Montpeller-Perpinyà, 178.

El que els falta fer

Dia 19.—Descans a Perpinyà.
Dia 20.—Perpinyà-Ax les Termes, 158 Km.
Dia 21.—Ax les Thermes-Luchon, 165 Km.
Dia 12.—Luchon-Tarbes, 91 Km.
Dia 23.—Tarbes-Pau, 170 Km.
Dia 24.—Descans a Pau.
Dia 25.—Pau-Bordeus, 211 Km.
Dia 26.—Bordeus-La Rochelle, 176.
Dia 27.—La Rochelle-Nantes, 146.
Dia 28.—Nantes-Caen, 275 Km.
Dia 29.—Caen-Paris, 221 Km.

Els colls que manca escalar i que puntuen per al Gran Premi de Muntanya

Després de l'etapa Marsella-Montpeller, els colls que resten per puntuar en el Gran Premi de Muntanya són: Port, Portet d'Aspet, Peyresourde, Aspin, Tourmaler i Aubisque.

Al carrer de la Llacuna es crema un cobert

Ahir, a dos quarts de deu del matí, es declarà un incendi en un magatzem situat al número 97 del carrer de la Llacuna, propietat de la casa Productes Auxiliars de la Indústria Tèxtil, S. A.

El foc adquirí des del primer moment gran increment, degut a la combustibilitat de les matèries emmagatzemades en el dit magatzem — una gran quantitat de peces de tela, en especial de seda—. Molt aviat les flames s'elevaren a força alçària amenaçant amb propagar-se el foc als edificis dels costats, la qual cosa hauria originat una catàstrofe, car el local sinistrat es troba enclavat al centre d'una illa de fàbriques.

Acudiren al lloc del succés les bombes de la Central i de la Sagrera, les quals, després de grans esforços, aconseguiren localitzar el foc al cap d'una hora d'haver-se iniciat.

El magatzem quedà completament destruït, i es cremaren tots els materials que hi havia emmagatzemats. Les pèrdues són importants.

Sortosament no s'hagueren de plànyer desgràcies personals.

Segons sembla, l'incendi fou casual.

Els que aneu a Paris
NO OBLIDEU
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Placa de la Republique a la Madelaine
A la Placa de la Bastilla
A la Placa de Saint-Michel (costat Metropolità)
Al Boulevard Saint-Michel
Al Boulevard Sebastopol
i a tots els grans quioscos de Paris

Els atracadors de Mataró

(Ve de la primera pàgina)

Degut al pèssim servei de la Telefònica, que trigà prop de mitja hora a trametre a Barcelona la notícia del fet ocorregut a Mataró, el servei de vigilància esmentat es retardà, la qual cosa facilità que els atracadors poguessen fer-se escàpols.

MÉS DETALLS DEL FET

Al Banc esmentat actualment s'estaven realitzant obres. A aquesta circumstància es deu que els atracadors poguessin entrar-hi, sense cridar l'atenció dels dependents, ni del caixer, i que no s'adonessin dels seus propòsits fins que, com qui diu, els encararen les pistoles exigint-los que els lliuressin els diners de la caixa.

En sortir del Banc, després d'haver ferit el director, i mentre es disposaven a pujar en els dos cotxes robats, i després, en prendre la fugida, continuaren disparant, per tal d'evitar que fossin perseguits.

El senyor Prat, en el primer moment fou conduit a la Clínica L'Aliança Maternina, on fou visitat per les autoritats i pel diputat al Parlament Català senyor Joaquim Bilbey.

A la tarda, abans d'ésser traslladat a la Clínica de Barcelona, ho fou pel director del Banc Espanyol de Crèdit de la ciutat esmentada.

La muller del senyor Prat s'assabentà del fet a Barcelona mateix, on havia marxat a primera hora del matí.

En el moment d'intentar realitzar l'atracament, al Banc hi havia quatre dependents.

LA PERSECUCIÓ PER LA MUNTANYA

Els atracadors fugien per la muntanya, i la guàrdia civil, que ja els perseguia des de Mataró, els tallà la retirada. Aleshores aquests baixaren fins al fons d'un barranc. Els agents de vigilància que havien sortit de Barcelona s'assabentaren, en arribar a Badalona, de la maniobra efectuada pels atracadors, i decidiren anar per la carretera de Santa Coloma, per tal de tallar-los la fugida per aquell lloc.

En el moment que els atracadors pujaven el barranc on hi havia la guàrdia civil es trobaren amb què els sortien de trascantó els agents enviats des de la Comissaria General d'Ordre Públic, els quals, amb una altra parella de la guàrdia civil i tres mossos de l'Esquadra, els barraren el pas.

Els mossos de l'Esquadra descobriren, amagats en una fondalada, tres dels atracadors, i els cridaren "alto. Aquests en lloc d'obeir, feren el gest de treure's les pistoles. Els mossos de l'Esquadra dispararen contra ells, i en caigueren dos a terra, mentre l'altre, traient-se dues pistoles, disparava contra els mossos.

Els dos individus que es trobaven a terra s'incorporaren, i mentre fugien, disparaven contra els mossos, internant-se, de passada, en un bosc molt espès que hi ha al terme de Santa Coloma conegut amb el nom de "Càn Butinyà".

En arribar els mossos de l'Esquadra al lloc on s'havia entaulat el tiroteig entre ells i els atracadors, hi trobaren un mocador de butxada i un guardapols.

DETENCIONS

A mitja tarda es va saber que a Badalona, a la platja, van ésser detinguts dos individus, que se suposava havien pres part en l'intent d'atracament.

Van ésser traslladats a la Comissaria general d'Ordre Públic, on van declarar. Van negar que hi haguessin intervingut. En els escorcolls efectuats per la policia als seus domicilis, a Sant Adrià, no es va trobar res.

Amb aquests dos hi anava un italià, el qual va ésser posat en llibertat, car va poder comprovar-se on havia passat el temps durant el matí.

Els mossos d'esquadra i el Sometent van veure quatre individus prop de la Conreria i els van donar l'alto. En fugir aquests, els van perseguir a trets, i es va entaular un intens tiroteig. Van fugir en direcció a Santa Coloma i Badalona. La força pública els va tallar el pas.

Es confiava, ahir a la tarda, en detenir-los degut a això. Però, coneixedors, evidentment, del terreny, van tornar a internar-se sense deixar de tirotejar-se amb la força pública que hi va acudir, aconseguint arribar al terme de Montcada. A les vuit del vespre el tiroteig encara continuava.

En ésser donat l'avís pel Sometent que aquesta força i la guàrdia civil cercaven novament els fugitius, van sortir de la Comissaria general d'Ordre Públic, forces d'assalt i de vigilància per tal de cooperar-hi i veure si aconseguien detenir-los.

Junt amb les forces esmentades va sortir el cap de Serveis d'Ordre Públic senyor Badía, el qual va organitzar el servei adequat per cercar els agosarats atracadors. S'esperarà a continuar-lo fins demà al matí, per tal d'evitar que es produeixin desgràcies entre les forces.

El tiroteig sostingut pels atracadors contra la força pública va durar molta estona i va ésser molt intens, la qual cosa demostra que anaven ben proveïts de municions.

Es deia que els atracadors eren joves i que parlaven en castellà. També es va dir que entre ells hi anava una dona rossa, aquella famosa dona rossa que ha estat vista en diversos atracaments importants.

* * *

Parlant d'aquest intent d'at[illegible] el senyor Dencàs va dir als periodistes que no havia estat possible detenir els seus autors, i que havia resultat ferit el director del Banc.

Va dir que els autors del dit atracament anaven en dos automòbils, i va afegir que la policia i la guàrdia civil efectuaven treballs per detenir-los.

Va afegir que la força pública no hi va acudir amb la rapidesa que calia, degut al mal funcionament de telèfons, els quals van tardar més de vint-i-cinc minuts a comunicar la notícia del fet a Barcelona, tot i que a la línia no hi havia avaria de cap mena.

Va dir que si s'hagués donat l'avís amb la rapidesa que era del cas, hauria pogut sortir a temps de Barcelona la força necessària, la qual, distribuïda estratègicament per les carreteres, probablement hauria pogut detenir els atracadors.

—Tot per culpa — va acabar dient el senyor Dencàs — de la pèssima organització de la Telefònica.

DARRERA HORA DE BADALONA

A dos quarts de tres de la matinada ens comuniquen des de Badalona que el lloc on el tiroteig ha estat més intens ha estat a la Font de l'Arbós, on es suposa que els atracadors tenen un amagatall, ja que disposen d'armes llargues "Winchester", rifles i bombes de mà, que no se sap que duguessin als taxis. Es creu que als voltants d'aquesta font hi tenen l'amagatall, en el qual hi ha moltes més armes. A dintre de l'auto portaven dos sacs de tatxes, que escamparen per la carretera a fi de dificultar la persecució en auto.

Els mossos d'Esquadra, quan els tenien voltats, un moment que els atracadors sortien de la fondalada de can Devesa, si no s'haguessin precipitat a disparar, haurien pogut agafar-los.

El que és curiós és que en tornar de Mataró i quan van arribar a les Mallorquines, on van sofrir una avaria, van saltar del cotxe i tornaren al mateix lloc on havien lligat al xofer per un camí de bosc que segurament coneixen molt.

Hom diu que la dona rossa fou conduïda a Barcelona en un auto, pocs moments després d'haver estat robats els dos taxis, i s'atribueix a la seva intervenció el fet que el telèfon no funcionés durant mitja hora.

Els atracadors continuen cercats per la força pública.

El mosso d'esquadra ferit a Santa Coloma de Gramenet ha mort

A la Clínica L'Aliança va morir el mosso d'Esquadra Manuel Melcior i Buixareu, a conseqüència de la greu ferida que li cau saren uns pistolers als quals pretengué detenir el dissabte passat a Santa Coloma de Gramenet.

● Buixareu, que tenia 31 anys, estava destacat a la dita població, i era molt apreciat pels seus companys, així com pels caps i autoritats, pels rellevants serveis que havia prestat i per els seves dots personals, les quals li havien captat la simpatia i estimació dels veïns de Santa Coloma.

La notícia del seu traspàs, per bé que temut, ha causat intens dolor.

El cos del finat serà segurament traslladat a Figueres, la seva ciutat natal, on rebrà sepultura probablement avui, dijous.

La policia segueix les seves recerques per al descobriment i captura dels autors d'aquesta bàrbara agressió.

Avui els establiments de Santa Coloma tancaran en senyal de protesta per la repetició d'aquests fets vandàlics.

Dos lladregots ferits per la policia

Entre els carrers de València i Dos de Maig els agents de policia sorprengueren dos individus que portaven uns embalums sospitosos.

Els donaren l'alto, i aquells, en lloc d'aturar-se, es posaren a córrer en direcció a un tramvia. Els agents cregueren que tractaven d'incendiar-lo. Després, veient que feien un gest com si anessin a treure's armes, dispararen aquells les seves i els van ferir tots dos.

Un d'ells s'anomena Francesc Agustí Vila, de 29 anys; resultà lleument ferit. L'altre s'anomena Victori Argoti, de 23 anys, el qual resultà amb ferides de pronòstic reservat.

Durant la persecució un dels agents de policia va caure i es produí lesions.

Tots dos detinguts són professionals del robatori. Han complert moltes condemnes i arrestos. Confessaren que havien robat unes peces de tela i altres objectes, dels carros que passaven per aquell lloc, aprofitant-se de la foscor.

Una caravana de gitanos vol desarmar un guàrdia civil

Una parella de cavalleria de la guàrdia civil, de vigilància als extramurs de la ciutat, en pretendre expulsar una caravana de gitanos acampats al lloc anomenat "Els Fossos" va tenir notícies que portaven armes. En anar la parella a escorcollar els carros per tal d'incautar-se de les armes que tinguessin, trobaren alguna resistència per part dels gitanos Didac Arenes i el seu fill Agustí, els quals intentaren desarmar un guàrdia sense aconseguir-ho. Acudí més força de la guàrdia civil i els reduí a l'obediència. Foren detinguts i lliurats a l'autoritat militar pel delicte d'insult i intent d'agressió a la força armada.

Els foren trobades dues escopetes carregades, un punyal, una falç i diversos ganivets de fulla punxaguda.

Comarques Catalanes

LLEIDA

Teatre :: Detenció per haver forçat una nena :: Ordenances municipals aprovades :: Noves diverses

Lleida, 8. — El divendres vinent, a la nit, debutarà al teatre dels Camps Elisis la companyia dramàtica Xirgu-Borràs, la qual representarà "Maria Rosa".

— Ha estat nomenat delegat del Govern a la República d'Andorra, prop del bisbe de Seu d'Urgell, el senyor Josep Tarongí.

— A l'hospital de la Seu d'Urgell ha mort l'obrer Ferran Tolzan, el qual resultà ferit greu en un accident de treball ocorregut en unes obres que es verifiquen a Andorra.

— Per suposar-se'l autor d'haver forçat una nena de 12 anys, la guàrdia civil de Granadella ha detingut el vei d'aquest poble Pere Longueron, natural de Saragossa.

— Per infringir les ordenances de circulació en carretera han estat denunciats a la Prefectura d'Obres Públiques els xofers Antoni Prats, de Puigcerdà, i Lluís Verdelli, de Figuerola d'Orsal.

— Per la Comissaria de la Generalitat s'han autoritzat les Ordenances aprovades per l'Ajuntament d'Almenar per a l'exenció d'arbitris de drets i taxes.

— S'ha anunciat concurs per a la construcció d'un edifici-caserna de la guàrdia civil a Conques de Tremp.

— Per la policia ha estat detingut Pere Noguerola Andrés, de 36 anys, acusat de delicte de corrupció.

— L'alcalde ha encarregat a l'enginyer cap d'Obres públiques de la Generalitat la confecció d'un projecte de túnel que enllaci el castell de l'antiga Seu amb la part de població del camp de Mart.—C.

RIPOLL

Sardanes :: Activitats de l'Orfeó. Accidents :: Vària

Diumenge passat tingué lloc als prats magres de Vilardenó un aplec de sardanes organitzat pel Foment de la Sardana de Ripoll. La concurrència era força crescuda. A la nit, al Casino de Ripoll, i organitzat pel mateix Foment de la Sardana, hi hagué un selecte espectacle de ballets a càrrec de l'Esbart Dansaire Barcino, de Barcelona.

—Diumenge vinent, dia 22, l'Orfeó de Ripoll tornarà a representar, al Saló Comtal, les sarsueles "Cançó d'amor i de guerra" i "La taverna d'En Mallol", que tant d'èxit obtingueren en llur primera representació en aquesta vila. El dia 29 l'esmentat Orfeó es desplaçarà a la vila de Puigcerdà, on donarà un concert; hi actuaran també les seves seccions de teatre i d'esbart.

—La setmana passada morí a Ripoll el conegut industrial Sr. Agustí Casanova. A la seva família trametem el nostre més sentit condol.

—La setmana passada prengué possessió del càrrec de jutge municipal d'ací el Sr. Nicolau Portabella Pujol, i cessà, per tant, el que ho era en propietat, fins ara, senyor Salvador Vilarrasa Vall. A la nova autoritat desitgem un feliç encert en l'exercici de les seves funcions.

—Dissabte passat, al carrer de Batet, d'aquesta vila, una nena sortí precipitadament d'una portalada i fou agafada pel camió de la casa Sayós i Companyia; rebé tan greus ferides, que morí al cap de pocs moments. L'accident no pogué evitar-se de cap manera, puix que ni el xofer s'adonà del fet; no veié res degut a què la nena es ficà sota el camió entre les rodes del davant i les del darrera.

—Al Passeig Ragull, diumenge, un jove que junt amb d'altres vingué en excursió de Barcelona a Ripoll, tot jugant, saltà el cercat que envolta l'esmentat Passeig i tingué la dissort d'entrebancar-se i anar a topar contra la carrosseria d'un automòbil que passava per la carretera de Barcelona. A conseqüència de la topada, morí dilluns a la matinada.

GIRONA

Suïcidi a Cadaqués :: Veïns d'Amer detinguts

Girona, 8. — El vei de Cadaqués Joan Arranz, de 55 anys, casat, se suïcidà llançant-se a mar des d'un espadat de 35 metres d'alçària. El suïcida deixà escrita una carta dirigida al jutge, que fou trobada al seu domicili, en la qual expressa el seu propòsit de suïcidar-se per no poder atendre al sostenment de la seva família a causa de serioses dificultats econòmiques. També hi fa constar que amb l'objecte que el seu cadàver no fos trobat es lligaria una pedra al coll.

— Diversos veïns d'Amer, en nombre de 14, proveïts de destrals, pics i altres eines invadiren una finca propietat de Joan Pidemont, procedint a arrencar arrels d'arbre, principalment de les utilitzades per a la fabricació de pipes. La guàrdia civil, que tingué coneixement del fet, es traslladà a la dita propietat, i després de comprovar que no tenien permís del propietari procedí a la detenció de tots ells, als quals ocuparen les eines i 350 quintars darrels de diverses menes. Foren posats a la disposició del jutge d'Ossor.—C.

REUS

Biblioteca a un far :: Robatoris. Suïcidi :: Topada d'un tren amb un camió

El torrer del far de Salou, senyor Martínez Garriga, ha interessat de diversos escriptors i autoritats de la nostra ciutat la cessió de lots de llibres per a la biblioteca popular que ha format l'esmentat senyor a una dependència del far, a uns cinc quilòmetres de Salou, per a ús dels excursionistes que visiten aquell lloc veritablement esplèndid.

—Els lladregots han actuat rebentant dos pisos: un al carrer Major, 10, habitat per Joaquim Durà, i un altre al Raval Francesc Macià, 16, habitat per Josep Sardà Morera. Prengueren coses de poc valor, però val la pena que les autoritats es preocupin perquè el fet no es repeteixi, ja que si els agents actuen com cal, es poden evitar gairebé del tot els robatoris a la nostra ciutat.

—S'ha suïcidat, llançan-se al pas d'una màquina, a la via de Reus a Tarragona, Joan Duran Mestres, de 58 anys d'edat. S'ignoren els motius que l'han impulsat a matar-se.

—Dimarts a la tarda, el tren número 226, que surt de Reus cap a Barcelona a les 5'11, en ésser al pas a nivell de la carretera de Morell, es trobà amb un camió aturat al mig de la via, per pana del motor. A desgrat dels senyals fets pel guarda agulles, el tren no pogué parar i destroçà per complet l'esmentat camió i la càrrega que portava. No calgué lamentar, però, degràcies personals.

GIRONELLA

La vaga dels contramestres :: Exposicions escolars :: Teatre

Gironella, 18. — Gairebé totes les fàbriques han reprès el treball. A les que el conflicte era més agut, la intervenció del delegat de Treball ha ajudat a aclarir la situació.

Ha estat comentada favorablement la prudent actitud del Govern de Catalunya davant d'aquesta vaga. Tothom ha reconegut que, si algú esperava violència per part de la Generalitat, volia un motiu per fer soroll o volia passar per víctima.

— Hem vist les dues exposicions de fi de curs del Grup Escolar i de les Escoles Benèfiques. Són dignes de tot elogi per l'esforç que representen, tant per part dels professors com dels alumnes.

— Aquesta setmana l'única manifestació teatral ha estat una vetllada que ens ha ofert la Joventut Escènica. Llàstima que aquests amateurs, amb tantes aptituds i amb una direcció intelligent com tenen, s'entretinguin a representar obres d'un valor literari negatiu. Cal fer excepció d'un monòleg d'Apelles Mestres. — C.

TARRAGONA

Protesta davant el conseller de Sanitat :: Edició d'una obra d'arqueologia :: Broma pesada :: Altres notes

Tarragona, 18. — A diferents pobles de les nostres comarques es proposen elevar llur protesta davant el conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, doctor Dencàs, per la forma en què ha estat feta la distribució de nuclis sanitaris a les comarques tarragonines.

— Aquesta tarda ha sortit cap a Barcelona el comissari de la Generalitat, senyor Pujol i Font, per tal d'assistir a la reunió del Consell General de Sometents.

— L'Ajuntament editarà, en data propera, l'opuscle del doctor Schulten, sobre "Tarragona Ibèrica i Romana", traduït al català i profusament ilustrat.

— Ramon Colomines i Elies ha denunciat a la guàrdia civil de Salou que durant la nit han estat arrencats dos pals de fusta treballada, que tenia situats al davant de la caseta de banys de la platja de Salou, al mateix temps que s'ha estat destroçada la lona de la vela. El denunciant assenyala com a presumptes autors de la malifeta Ramon Brossa, Josep Saulat, Alexandre Puig i senyora i Pau Abelló i germans, Tots de Reus.

— Aquesta tarda s'ha celebrat l'enterrament de la senyora Dolors Pujol, esposa de l'ex-regidor de l'Ajuntament, elegit el 14 d'abril i actualment regidor suplent senyor Antoni Roca, apoderat de la Sucursal de la S. A. Gros, de Tarragona. L'enterrament ha constituït una sentida manifestació de dol, i entre la presidència de família, hi figuraven l'alcalde accidental, senyor Fort; el senyor Ramon Nogués; el director de Sanitat, senyor Delmg; senyor Macià Mallol, i d'altres. Expressem a l'amic i correligionari senyor Roca el nostre més sentit condol.

— Moviment del Port. Vaixells entrats: "Ciudad de Tarragona", de Palma; "Cabo Carvoeiro", de Barcelona; "El Cano", de Batoum; "Solferino", de Bergen. Sortits: "Ciudad de Tarragona", cap a Palma; "Ciutat de Tarragona", cap a Alger; "Cabo Carvoeiro", cap a Sant Carles. — C.

TORTOSA

Xofer ofegat :: Terratrèmols :: El nou teatre :: Accident del treball Noticiari

Tortosa, 18. — En absència de l'alcalde, senyor Berenguer, i del primer conseller, senyor Tudó, s'ha encarregat de l'Alcaldia el conseller senyor Nomen.

— Aquesta tarda, mentre es banyava a Vinallop, al canal de la Dreta de l'Ebre, un xofer d'un camió que passava ha mort ofegat. Cal esperar que apareixi el cadàver per identificar-lo.

— Ha estat denunciada per al dia 22 una visita de l'Orfeó de Valls, que es proposa visitar la nostra ciutat.

— Els sismògrafs de l'Observatori de l'Ebre han registrat a una hora 48 minuts un terratrèmol violent i desmesurat a 900 quilòmetres de distància. S'ha repetit novament a les 4 hores 12 minuts.

— La policia municipal ha recollit "El Siglo Futuro".

— S'activen considerablement les obres del nou teatre per tal d'estrenar-lo el propvinent mes de setembre.

— Mentre segava alfals en un hort de la part baixa de Jesús el vei d'aquesta ciutat Pere Miró, de 44 anys, es produí amb l'eina de treball una ferida al ventre, que fou qualificada de pronòstic reservat. — C.

MOLLET DEL VALLES

Greu accident d'automòbil

Dimarts al matí, quan tornaven de l'Atmetlla, en direcció a Barcelona, els senyors Ricard Roure, pare i fill, i el senyor Gaudier, que portava el cotxe en ésser als voltants de Mollet, a causa d'una falsa maniobra per no atropellar un ciclista, l'auto s'ha estavellat contra un arbre de la carretera.

En el moment de l'accident passaven per aquell lloc el doctor Corachan, fill, amb el seu germà, els quals, ajudats per altres ciutadans, han auxiliat els ferits.

En el seu propi cotxe i un altre que en aquell moment passava, els ferits foren conduits al dispensari municipal de Mollet, on van assistir-los el doctor Corachan i el metge titular de la vila, doctor Puigcercós.

Segons dictamen facultatiu, el senyor Jaume Gaudier, de 29 anys, domiciliat al Passeig de la Bonanova, 14, sofreix contusions a diverses parts del cos, de pronòstic reservat.

El senyor Narcís Ricard i Bagés, de 36 anys, amb domicili al carrer del Bruch, 56, té fractura de dues costelles i commoció cerebral, de pronòstic greu.

El senyor Narcís Ricard Roure, de 60 anys, fractura comminuta del fèmur dret i fractura del fèmur esquerre, amb commoció cerebral, de pronòstic gravíssim.

Després de la cura d'urgència, els senyors Ricard foren traslladats amb ambulància a una clínica particular de Barcelona, i el senyor Gaudier al seu domicili.

SANT JOAN DESPI

Nàufreg salvat :: El preu del pa

El diumenge passat fou extret del riu Llobregat un noi d'uns vuit anys gairebé ofegat. Fou assistit al dispensari del poble, on, després de molts esforços, se'l pogué retornar a la vida.

— Es objecte de tota mena de comentaris el fet que, tot i haver-se donat les ordres per les autoritats superiors disposant la rebaixa del preu del pa, els flequers de per ací són els únics que encara no saben res de tals disposicions.

Banca Arnús
SUCCESSORA D'EVARIST ARNUS
Fundada en 1846
BARCELONA
CASA MATRIU: Passatge del Rellotge
CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 23
SUCURSALS a Balaguer, Berga, Cervera, Figueres, Girona, Granollers, Igualada, Lleida, Manresa, Mataró, Olot, Puigcerdà, La Seu d'Urgell, Solsona, Tàrrega, Tremp i Vic.
AGENCIES a Agramunt, Artesa de Segre, Banyoles, Gironella, La Bisbal, Mollerussa, La Pobla de Segur, Ponts i Portbou.
SUBAGENCIA a Calaf.
ACCEPTEM SUBSCRIPCIONS
LLIURE DE COMISSIO
A L'EMPRESTIT DE 60.000
OBLIGACIONS AL 6 PER 100
lliure d'impostos presents i futurs i amortitzables en 25 anys, a partir de 1940
DE
l'AJUNTAMENT DE BARCELONA
Tipus d'emissió 90 per 100
La subscripció pública tindrà lloc els dies 26 al 28 del mes que som.

ESTRANGER

L'afer Staviski

Tardieu ataca Chautemps i el seu grup

París, 18. — El senyor Tardieu, ministre sense cartera i expresident del Consell, ha compareguit aquesta tarda davant la Comissió que entén en els afers Stavisky, declarant sobre un xec el talló del qual portava una menció impresa, que li ha estat falsament atribuïda.

El senyor Tardieu ha declarat que això constitueix una "maniobra de baixa policia i de baixa política".

Ha atacat especialment el senyor Chautemps i les persones que el volten, als quals acusa de no haver ignorat res relatiu a Stavisky.

Ha insistit en què el senyor Chautemps coneixia aquest afer com a cap de Govern, com a cap de família, com a advocat i pels serveis en què vivia, perquè els amics de Stavisky han tingut els mateixos advocats i perquè els parlamentaris que han intervingut en aquest afer pertanyien també al "entaurage" del senyor Chautemps.

També ha fet ressaltar que entre juny de 1932 i gener de 1934, hi ha hagut un sol prefecte de Policia, un sol director de Seguretat i un sol procurador general, i és impossible, a judici seu, que el senyor Chautemps ignorés, com ha dit diverses vegades en públic, tot el que es referia al dit afer.

Com sigui que alguns dels membres de la Comissió creuen que aquestes declaracions poden tenir repercussions d'importància, el senyor Chautemps serà acarat aquesta mateixa nit amb el senyor Tardieu.

Tatarescu se'n va content de París

París, 18. — El senyor Tatarescu ha rebut aquesta tarda els periodistes i els ha fet algunes manifestacions.

—No puc abandonar França— ha dit — sense expressar al Govern de la República la meva gratitud per l'acolliment tan calorós de què he estat objecte, i que certament es dirigia al meu país, per damunt de la meva persona.

Un acolliment semblant m'ha estat dispensat a tots els centres amb els quals he estat en contacte, i en els quals he pogut comprovar els mateixos sentiments d'afecte envers Romania.

La pau, a la qual França no cessa d'encaminar els seus més nobles esforços, la realització de la seguretat i el respecte als Tractats, són també els objectius immutables de la política romanesa, política que el nostre sobirà ha definit tan clarament i que aplica el meu gran collaborador i amic senyor Titulescu, amb una mestria a la qual rendo públic homenatge.

La visita a París del meu sobirà — ha acabat dient el senyor Tatarescu —, que serà hòste de França, constituirà la coronació de la política d'amistat i collaboració que existeix entre els nostres dos països.

París, 18. — Tal com s'havia anunciat, el senyor Tatarescu ha marxat d'aquesta capital a les 20'20.

De conformitat amb els desigs que havia manifestat, només han acudit a l'estació a acomiadar-lo algunes personalitats romaneses.

El senyor Slavescu, ministre de Finances de Romania, romandrà a París fins a la setmana entrant.

Nous incidents al f. c. del nord de Manxúria

Toquio, 18. — A Pogranitxnaia, estació final del camí de ferro del nord de Manxúria, s'ha produït un nou incident.

Un avió militar, tripulat per dos oficials soviètics, estigué volant el dilluns passat durant vint minuts sobre l'esmentada població, pel costat manxú de la frontera.

Els tripulants de l'aparell van fer algunes fotografies.

Per altra part s'anuncia que el dia 8 de l'actual el vapor manxú "Monkew" fou tirotejat per les tropes soviètiques quan navegava pel riu Amor.

El Govern manxú ha protestat enèrgicament d'aquests fets davant el cònsol soviètic a Khabine.

La vaga de San Francisco

Els vaguistes acorden un arbitratge que no vol dir la fi immediata de la vaga

Malgrat les sol·licitacions, Roosevelt no intervindrà personalment

San Francisco, 18. — La ciutat pot considerar-se virtualment en estat de guerra i, com si realment es tractés d'una plaça forta que va a ésser sitiada, la població, presa d'un gran pànic, procura proveir-se de queviures, sense mirar a quin preu els ha de pagar.

El president Roosevelt i les autoritats federals de Washigton segueixen, hora per hora, el caire de la situació. Aquesta podria agravar-se, degut a l'efervescència que regna en les més diverses regions del país.

Fins ara el govern federal ha limitat la seva intervenció a les temptatives d'arranjament del conflicte. Podria donar-se el cas que, tal com va fer el president Wilson, l'any 1914, quan les vagues mineres del Colorado, s'enviessin destacaments de tropes de l'exèrcit i la Marina federals, per protegir els immobles. De totes maneres, no sembla probable que s'hagi d'arribar a aquests extrems, car el Comitè de vaga ha pres tota mena de precaucions per a evitar la repetició dels casos de pillatge que van tenir lloc ahir en alguns indrets.

Si la vaga durava, una sola mesura sembla que seria presa: la intervenció federal per tal d'assegurar el proveïment de la població. Això és, almenys, el que es desprèn de les declaracions de l'administrador dels socorsos federals. Amb aquest objecte, les disposicions de la llei de comerç entre Estats donen poders especials al Govern en casos d'urgència. Com a tal pot considerar-se la vaga de San Francisco.

Malgrat la vaga, la gent es casen :: :: :: :: :: ::

San Francisco, 18. — Disposats a plantar cara a qualsevol eventualitat, els guàrdies nacionals han estat distribuïts estratègicament, però fins ara no han hagut d'intervenir en cap incident d'importància.

La majoria de la població ha recorregut a les conserves, ja que és impossible de procurar-se carn fresca ni tampoc no es troba pernil, ni llegums, ni ous.

Ahir, a darrera hora, arribaren a la ciutat alguns camions carregats de queviures, i això permet d'esperar que la situació millorarà ràpidament.

Com a dada curiosa es fa observar que la Secció de matrimonis del Registre civil no apareix afectada en cap manera per la vaga, puix que ahir es lliuraren 16 llicències de matrimoni, i s'inscriviren 21 peticions.

Per iniciativa de l'alcalde s'han constituït diversos Comitès, que hauran de cercar els mitjans de plantar cara a la situació, especialment en el que es refereix al proveïment de la població.

A diferents dipòsits existeixen stocks importants de queviures, però es tropa amb la dificultat que ofereix el seu transport i distribució.

Perjudicis als agricultors

San Francisco, 18. — La vaga dels carregadors i descarregadors dels ports està causant pèrdues de molts milions de dòlars, especialment als productors agrícoles de les valls de Sacramento, San Joaquín i Santa Clara.

Els comunistes voldrien infiltrar-s'hi :: :: :: :: :: ::

San Francisco, 18. — Segons sembla, els Sindicats obrers presentaran a la Comissió d'arbitratge, si aquest és acceptat, la demanda que tots els Sindicats que tenen actualment diferències amb els patrons siguin reconeguts per aquests i pugui en el successiu haver-hi pactes entre ells.

Per part de les autoritats s'està especialment vigilant la infiltració d'elements no vaguistes en el conflicte, especialment comunistes, que tendeixen a donar caràcter revolucionari al moviment. Molts d'aquests comunistes han estat detinguts.

Cap a un arbitratge? :: ::

San Francisco, 18.—En una assemblea de vaguistes s'ha acordat per 207 vots contra 108 "aconsellar" que el conflicte obrer sigui sotmès a un arbitratge de patrons i obrers. La proposició afegeix que amb aquest acord es tracta d'evitar les greus conseqüències d'ordre econòmic que es derivarien amb la duració del conflicte.

El Comitè de vaga fa públic que la decisió presa per 207 vots contra 108, a favor de sotmetre el conflicte a un arbitratge no significa ni molt menys el fi immediat de la vaga. Es tracta simplement d'una recomanació als vaguistes perquè se sotmetin a l'arbitratge.

Hom demana la intervenció presidencial :: :: :: ::

Washington, 18. — A la Casa Blanca han manifestat que es reben gran quantitat de peticions sollicitant la intervenció del President en els conflictes plantejats.

Aquestes peticions són formulades per les Cambres de Comerç i altres organismes, i totes elles han estat retransmeses al President senyor Roosevelt.

Però hom té la impressió que el el senyor Roosevelt no intervindrà personalment en el conflicte de San Francisco. — Fabra.

El general Johnson continua fent discursos :: ::

Berkeley (Califòrnia), 18. — En un discurs que ha pronunciat el general Jhonson dirigint-se als estudiants, ha dit que la vaga general representa una guerra civil i una insurrecció sagnant que és contrària a les institucions del país.

El propi general Jhonson, a conseqüència de la vaga de taxis, s'ha traslladat a San Francisco en un carro; la seva arribada ha estat acollida mb grans mostres de simpatia per part de la població contrària a la vaga. — Fabra.

A Portland encara no hi ha vaga :: :: :: :: :: :: ::

Portland, 18. — La situació en aquesta ciutat és molt confosa.

Els directius dels Sindicats obrers han decidit ajornar la votació per a decidir sobre la vaga, en espera de l'arribada del senador senyor Wagner, el qual ve per actuar d'àrbitre. — Fabra.

Els radiotelegrafistes navals hauran de fer vaga ::

Nova York, 18. — Els ràdiotelegrafistes que presten servei en vapors que procedeixen de la costa del Pacífic, han rebut de la seva Associació, l'ordre de cessar en el treball tan aviat com els respectius vaixells arribin al port de Nova York.

Un incident a Huntsville

Huntsville (Alabama), 18.—Armats amb bastons i altres instruments, els vaguistes han intentat assaltar una fàbrica, que encara romania oberta.

La policia i ha intervingut i s'ha produït una collisió que ha arribat a proporcions d'importància, en vista d'això i per a evitar que la cosa passés a majors, s'ha donat ordre que l'esmentada fàbrica tanqui les seves portes.

Una vegada aconseguit això, els manifestants s'han retirat, i s'ha restablert per complert la calma.

Un paral·lel de "L'Intransigeant" :: :: :: :: :: :: ::

París, 18. — Establint un paral·lel entre els recents disturbis d'Holanda i la vaga actualment plantejada a San Francisco, "L'Intransigenat" les considera com dues manifestacions de la crisi mundial que estén actualment els seus efectes per tot arreu.

Diu que aquestes crisis no poden ésser tractades d'una manera local i que cal que algun dia comprenguin les potències que el seu veritable interès consisteix a renunciar a llurs egoismes nacionals, puix que el mal que afecta avui una potència pot demà afectar-ne una altra.

El remei — segons l'esmentat diari — consisteix a aconseguir que regni una veritable confiança i una lleial collaboració; confiança en l'ordre exterior, allunyant les amenaces de conflicte que planen damunt el món, i collaboració sobre up pla econòmic, renunciant a les guerres de tarifes i a la competència deslleial, que arruïnen els mercats internacionals.

El Front Patriòtic confecciona llistes negres de nazis

Viena, 18. — El Front Patriòtic ha començat la confecció d'unes llistes negres en les quals figuraran tots els comerciants hitlerians o que tinguin empleats pertanyents a aquest partit. Les llistes seran distribuïdes a tothom, amb la recomanació que s'abstinguin de comprar als establiments que hi figurin.

A Estiria, al domicili d'una organització hitleriana, han estat trobats nombrosos tubs de ferro destinats a la fabricació de bombes, així com grans quantitats de dinamita.

A Insbruck ha esclatat una bomba que ha produït grans destroces materials.

Troballa d'armes i municions :: :: :: :: :: :: :: ::

Viena, 18. — A Schwechan, prop d'aquesta capital, la gendarmeria ha descobert als domicilis d'alguns hitlerians, 20 granades de mà i una gran quantitat de cartutxos, baionetes, matraques, fusells i altres armes i peces d'armament.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu la!

El Locarno oriental

Itàlia s'adhereix a les gestions de França i Anglaterra prop d'Alemanya i Polònia

Alemanya i Polònia encara estan indecises sobre el Locarno oriental, i encara que oficialment res no és sabut, s'entreveu alguna cosa a través de la premsa oficiosa. A Berlín ha causat sorpresa, no el canvi d'actitud d'Anglaterra, que es preveia que un dia o altre s'efectuaria, sinó el d'Itàlia. El "Berliner Tageblatt" acusa obertament el govern italià, i Virginio Gayda, director del "Giornale d'Italia", afirma que la política internacional italiana segueix el seu camí lliurement, i que després de conèixer les línies precises del projecte de Barthou, no ha cregut haver-se d'oposar a la seva execució. Aquesta actitud ha desorientat Berlín, que de moment callà, i ara reprèn el tema de la paritat de drets abans que res. Ara aquesta qüestió, si d'una banda està en correlació amb el pacte pel que fa a la seguretat, per altra banda, pel que fa al rearmament, no hi ha res a veure. Si s'estableix un arranjament general d'Europa, s'haurà de procedir a desarmar gradualment. Sobre això ja fa observar el "Times" que si Alemanya no accepta el plè Barthou confirma les sospites sobre els seus propòsits belicosos.

Al capdavall, què vol Alemanya? La seguretat, i per això es vol rearmar. Hi ha altres mitjans millors de garantir la seguretat. La paritat d'armaments que demana vol en el fons reduir l'exèrcit francès.

Es evident que aquest punt important ha estat el tracta per l'ambaixador francès a Roma, Chambrun, en la seva entrevista amb Mussolini. El cap del govern italià ha encarregat a Cerruti, ambaixador a Berlín, i a Bastianini, ambaixador a Varsòvia, d'unir la seva acció a la dels de França i Anglaterra.

Barthou espera amb optimisme el resultat d'aquestes gestions, i això fa pensar que aviat serà un fet la conclusió del pacte que assenyalarà una nova era en la política europea.

Roma, 17. — El senyor De Chambrun, que l'endemà mateix del seu retorn a Roma, o sigui dissabte al vespre, havia tingut una entrevista al palau Chighi amb Suvich, sots-secretari d'Estat, ha estat rebut ahir a la tarda —a les 2'45— pel senyor Mussolini.

L'entrevista entre el cap del Govern italià i l'ambaixador de França al Quirinal ha estat de llarga durada i s'ha mantingut en un to molt cordial. No és difícil suposar els temes que en aquesta s'han tractat, particularment el que fa referència a l'adhesió italiana al projecte d'un Locarno oriental. Aquest vespre, a les esferes polítiques ben informades, es tenia la impressió que el govern de Roma està tan decidit com Londres a iniciar una obra de persuació prop d'Alemanya per tal que aquesta estudii com es mereix el projecte de pacte oriental i reconegui que és en el seu propi interès que li convé adherir-s'hi.

París, 18. — El diari "Le Temps" comenta la qüestió del Pacte oriental i, entre altres coses, diu que els alemanys pretenen trobar-s'hi amenaçats en llur seguretats.

Afegeix que els han estat ofertes garanties complementàries i solidàries, sota la forma d'un Pacte d'assistència mútua, que ha de servir per a tranquil·litzar-los sobre aquest punt.

Quan el sistema sigui una realitat, quan hagi creat un estat de coses que constitueixi pràcticament un obstacle per a l'agressió, aleshores es podrà veure el que podria justificar-se com un element nou per a un examen de la igualtat de drets, dintre del quadre de la seguretat, tal com haurà estat organitzada.

Les dues qüestions no poden ésser tractades en el mateix pla i la comunicació britànica feta a Berlín indica clarament que sols després de la signatura del Pacte oriental es podrien obrir negociacions, com a conseqüència de la realització dels acords regionals. — Fabra.

Londres, 18. — L'ambaixador dels soviets ha visitat el secretari permanent del Ministeri de Negocis Estrangers, senyor Vansittart, a l'objecte de fer desaparèixer tot equívoc sobre l'abast de les garanties que, d'acord al Pacte suggerit per França, donaria Rússia al Locarno de l'Oest.

Ha confirmat que aquestes garanties serien en benefici tant d'Alemanya com de França. — Fabra.

París, 18. — Interrogat per un redactor del "Paris Soir", el ministre d'Afers Estrangers, senyor Barthou, ha manifestat que no havia anat a Londres per a demanar a Anglaterra més del que ella podia donar.

—Estic convençut —afegí— que la unió i la collaboració dels dos països han d'assegurar la pau a Europa. — Fabra.

Els tungans reculen

Simla, 18. — Els tungans es repleguen davant l'avenç de les tropes xineses procedents d'Urumxi.

Notícies de Kashgar confirmen les notícies precedents de la derrota dels tungans. A més, confirme la notícia el governador de la província de Sinkiang.

Els tungans han deixat lliure la població de Maralbashi a les tropes xineses, i es preparen per abandonar Kashgar i Yarkand, deixant l'ex-governador xinès amo de Kashgar, on sembla que ara hi ha tranquil·litat.

Les maletes de Brighton

Es detingut Tony Manzini, presumpte assassí de Violette Kaye

Londres, 18. — Es coneixen alguns detalls de la detenció de Manzini, presumpte assassí de Violet Kaye.

Aquesta s'efectuà a les dues de la matinada de dimarts al barri de Lee Road, prop de Blackeath, al sud-oest de Londres. El reconegueren dos agents en funcions de vigilància per aquell lloc, als quals confessà de seguida nomenar-se Manzini, seguint-los sense oferir resistència a la Comissaria de policia de Lee Road.

Avisada la Scotland Yard, el seu cap, Donaldson, que dirigia l'enquesta oberta a Brighton, es traslladà immediatament a Londres, acompanyat del seu collega Pelling i del sergent de la policia Sorrell, portadors del dossier complet d'aquest afer.

De seguida d'arribar, Sotmeteren a Manzini a un interrogatori que durà dues hores llargues després del qual, i convenientment vigilat, fou traslladat a Brighton.

Tant a l'arribada a aquesta ciutat, com a la sortida de Londres el públic manifestà la seva hostilitat vers el presumpte assassí.

Sotmès a un nou interrogatori, que ha confirmat les sospites de la policia, se l'ha processat sota la inculpació d'assassinat.

Una mena de Don Joan

Segons les dades que es van coneixent del presumpte assassí, sembla tractar-se d'una mena de Don Juan de balls de barriada. Va arribar a Brighton la vetlla de les festes de Pasqua, i es collocà de seguida, de cambrer, en un café de la platja. Durant les hores que tenia lliures era aficionat a freqüentar els cafès del passeig i les sales de ball. Sembla que ballava a la perfecció, la qual cosa feia que no li faltés mai parella. Encara que el físic no l'atavoria, això li permetia ésser galant amb les noies i s'havia promès amb més de quatre.

Violet Kaye, la ballarina, anà a Brighton quan començà a organitzar *troupes* de ballarines pel seu compte. Hi era coneguda amb el nom de Mrs. Watson, i vivia a Park Crescent amb un home que tothom creia el seu marit i que ara se sospita si seria el mateix Tony Manzini.

Quan fa alguns mesos la parella abandonà Park Crescent per anar a viure a una altra banda, un parent de la ballarina, que viu a Londres, li va escriure que pensava anar-la a visitar. La resposta fou un telegrama de Brghton dient que Violet estava a punt d'embarcar-se cap a França, on tenia firmat un contracte. Des d'aquest moment no s'havia sabut res més d'ella.

El seu company, que hom creu era Manzini, alguns dies més tard i al cafè on solia anar, explicà a un companyó que la seva dona havia sortit cap a París, per estar-hi probablement cos de tres anys, cosa que semblava contrariar-lo força. No obstant i això, alguns dies més tard ja se'l va veure en companyia d'una noia jove. Es coneixedeix molta importància a aquests detalls, que sembla que han estat comprovats per la policia, puix que cal tenir en compte que la maleta macabra fou trobada al domicili de Manzini.

¿Manzini, és dues vegades assassí? :: :: :: :: :: :: ::

Es tracta ara d'esbrinar si existeix conexió entre les dues maletes, i cal suposar que els dos crims són obra d'un mateix autor.

De moment la Scotland Yard no accepta aquesta hipòtesi, tot i al punt que designa els dos crims per el crim de la maleta número 1, i el crim de la maleta número 2.

Alguns fets, de totes maneres, retenen la seva atenció, particularment la misteriosa desaparició d'una altra de les coneixences de Manzini, Mrs. Baiard — una londinenca —, de la qual no s'ha sabut res més des d'últims de maig.

Com sigui que, segons Sir Bernard Spilsbury — el metge forense que examina les restes de Violet Kaye —, ha declarat que el crim de què fou víctima aquesta — el crim de la maleta número 2 — és anterior al de la maleta número 1, algú ha suposat que un cop morta Violet Kaye podia haver-hi una altra dona en possessió del secret d'aquesta mort, i aleshores l'assassí l'hauria matada per reduir-la al silenci.

La imaginació popular, per la seva banda, fortament impressionada per aquests crims comesos a la mateixa ciutat, a tan poc temps l'un de l'altre, es resisteix a creure que no tinguin enllaç.

De la manera que han anat les coses aquests últims dies, sembla que la llum no triga a fer-se del tot, i cal preveure's un desenvolupament ràpid i decisiu en l'aclariment d'aquest atroç crim.

Condemnats per negligència

Riga, 18. — Comuniquen de Kawnas que han estat condemnats a mort el cap de l'Estat Major, senyor Kubelionas, i dos coronels, acusats de no haver adoptat les necessàries mesures de protecció, quan la temptativa del 7 de juny, encaminada a provocar un moviment revolucionari.

La pena de mort ha estat commutada per la de presó perpètua pel president de la República.

LES FESTES MAJORS

L'element màs típic i castís de les festes majors és, sens dubte, l'envelat. Aquests salons improvisats a l'aire lliure han arribat a adquirir a Catalunya carta de naturalesa, i no hi ha poble, per petit que sigui, que s'estimi el seu prestigi, que quan arriba la festa major no alci el seu envelat, o els seus envelats. Si n'hi ha un, senyal que els habitants estan units per una harmonia superior a llurs diferències individuals. De vegades, i moltes més de les que són de suposar, n'hi ha dos; és senyal que el poble està dividit i que una de les causes més profundes d'aquesta divisió és el microbi de la política que ha congriat els odis.

De totes maneres, tant si hi ha un envelat com si n'hi ha dos, ja es pot assegurar que en aquell poble hi ha festa major. En canvi, l'existència d'aquestes diversions són més difícils d'endevinar als pobles on, per qualsevol motiu, no han alçat cap envelat.

L'envelat és una creació de Catalunya, i la seva existència està tan arrelada als nostres costums, que mentalment, així que sentim parlar d'una festa major, ja ens imaginem la pintoresca silueta de l'envelat, "salón improvisado al aire libre, cubierto lateral y superiormente de toldos, alfombrado y adornado de espejos y cortinajes, en el cual se dan bailes en los pueblos de Cataluña durante la fiesta mayor", segons la definició que ens dóna l'Enciclopèdia, pròpia per a estrangers i altres persones que no coneguin de prop les diversions i les sorpreses dels envelats.

Als envelats, ultra els balls de la festa major, l'orquestra contractada acostuma a donar-hi un concert, l'assistència al qual ve a ésser una obligació, perquè hi concorre tot el veïnat. Són uns concerts especials que no tenen comparació amb cap altra mena de concerts i molt menys amb el que s'entén com a tal. Les millors orquestres tenen un interès especial a quedar bé i especialment a exhibir les facultats de conjunt o dels solistes, segons quin d'aquests elements predomini en el conjunt. Més tard l'actuació dels músics és comentada pels diletants de la població, mentre el jovent segueix amb tot delit els números del programa de festes.

Amb el transcurs dels anys els costums s'han modificat. Avui, ultra els envelats, la imaginació dels ornamentadors ha ideat altres construccions que es diferencien dels envelats, com per exemple, els "tivolis", construits a base de brancatge i altres motius ornamentals com flors artificials, bombetes de colors, banderetes, etc. El motiu que ha d'haver existit perquè aquesta mena de construccions tinguessin acceptació és l'avantatge de suprimir tot allò que priva de circular l'aire. Sortosament, però, la tradició dels envelats està tan arrelada, que la xifra d'aquests supera de molt la dels altres. No en va l'envelat és la construcció típica de la festa major i el seu to solemne no pot ésser substituït per l'aspecte "verbenero" de les altres construccions.

Llegiu cada dijous
MIRADOR

Orchestra SCOLIES Jazz
REPRESENTANT:
ANDREU SEGARRA (cinema Amèrica)
Francesc Layret, 121
Tel. 31990 - 33367 BARCELONA

J. Dotras Vila
COMPOSITOR
Darrer èxit: LA EMBAJADA EN PELIGRO
Venda a tots els magatzems de música
Sepúlveda, 95 -- Tel. 35008
BARCELONA

FANALETS
Garlandes -- Bombes
Ornaments de paper
BANDERES
La casa més antiga
J. MILLAT -- Muntaner, 83. -- Barcelona

LACTEA
LLET CONDENSADA
Elaboració per PRODUCTES LACTICS GISPERT
Nou de la Rambla, 157 -- Tel. 18021 -- Barcelona

COBLA BARCELONA
COBLA OFICIAL DE LA GENERALITAT
ORQUESTRA - ORQUESTRINA
REPRESENTANT:
PERE GARRIGA OLIVER
Muntaner, 113, interior C - BARCELONA - Telèfon 76445

"EL VOLCAN"
FABRICA DE FOCS ARTIFICIALS
FRANCESC IGUAL
Ramellets i castells de focs per a festes majors i tot allò que fa referència a l'art pirotècnic. - Especialitat en coets granifugs per a destruir tempestats, marca "El Volcán", els més segurs i eficaços
Despatx: FERLANDINA, 35 - Telèfon 18609 - Barcelona

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Presidència. — El president de la Generalitat de Catalunya ha rebut, entre altres, les següents visites:

Diputats senyors Mestres i Trabal; Comissió d'empleats de la Companyia Telefònica; capità del Cos de Mossos d'Esquadra senyor Bartomeu Muntaner, que ha vingut a acomiadar-se del senyor president abans de marxar cap a Ifni.

El President.—El senyor Lluís Companys passà el matí a Lloret de Mar, en companyia dels seus familiars, i al migdia tornà a Barcelona.

Al seu despatx va rebre la visita dels patrons del ram tèxtil i del ram metal·lúrgic; a aquestes entrevistes hi assistí el Conseller de Treball, senyor Barrera.

Més tard conferencià amb l'alcalde, senyor Pi i Sunyer; amb els Consellers de Governació i Treball i amb el Comissari general d'Ordre Públic.

Segons manifestà el seu secretari senyor Alavedra a la tarda el President visità el diputat vilafranquí senyor Armendares a la clínica on es restableix de les lesions que sofrí en un accident d'automòbil fa uns quants dies.

Més tard assistí a la sessió del Parlament, per tal de llegir el Projecte de Llei Electoral.

Conselleria de Governació. — Ahir al migdia el senyor Dencàs manifestà als periodistes que a les mines de Sallent hi havien entrat a treballar 200 obrers més, i que, segons li havia dit l'alcalde d'aquella població, ja es podran fer els dos torns divendres.

Afegí que el dimarts de la setmana entrant quedaria solucionat totalment el conflicte.

Delegació. — El senyor Companys delegà la seva representació en el senyor Canudes en l'acte de l'enterrament de l'aviador senyor Sandoval, que morí en l'accident d'aviació ocorregut abans-d'ahir al nostre port.

La senyora Gràcia de Llorenç a Barcelona. — Ha arribat a Barcelona, procedent de Buenos Aires, la illustre poetessa i fervent patriota Gràcia B. de Llorenç, que tan bona tasca catalana i cultural ha realitzat per terres d'Amèrica.

El Conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, en donar la benvinguda a la illustre poetessa vol fer notar a tots els catalans el fet que en aquests moments de vibració patriòtica coincideixin a Catalunya catalans tan significats com la senyora Gràcia B. de Llorenç i el doctor J. Murillo, els quals en hores de perill per a Catalunya ajudaren la seva causa d'una manera especial.

La senyora Gràcia B. de Llorenç, que en el camp de les lletres i en les activitats socials gaudeix de gran popularitat i estima a Buenos Aires, es distingí entre els patriotes catalans de Sud-Amèrica en l'ajut prestat al cabdill màxim de les llibertats catalanes, Francesc Macià, primer President de la Catalunya recobrada.

Conselleria d'Economia i Agricultura. — La venda de moresc exòtic: Avui, dijous, arriba al port de Barcelona un vaixell amb 5.500 tones de moresc. Així mateix hi ha anunciat un altre carregament amb idèntica quantitat, que arribarà la setmana entrant.

Tenint en compte la quantitat de moresc que arriba, la venda serà feta directament pels comerciants, sense altra intervenció de la Generalitat que la de vetllar pel compliment de la taxa.

Segurament que serà posat a la venda demà, divendres, dia 20.

Conselleria del Treball.—Ahir el senyor Barrera no assistí al seu despatx oficial per trobar-se indisposat.

El Butlletí Oficial de la Generalitat.—En el seu número d'ahir publica, entre altres, les disposicions següents:

Llei d'habilitació d'un crèdit extraordinari al Pressupost de 1933, prorrogat per al segon trimestre de 1934.

Ordre - circular recordant el compliment del Reglament d'Instal·lacions elèctriques receptores aprovat per decret del Govern de la República del 5 de juliol de 1933.

Ordre publicant les llistes d'aspirants admesos en el concurs-oposició per a la provisió d'algunes places de sots-delegats de Treball, inspectors de Treball, auxiliars de Delegació i auxiliars d'Inspecció, amb indicació dels que tenen defectes subsanables en la documentació, els quals hauran d'ésser corregits dintre el terme de deu dies.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Per la policia ha estat recuperada una creu de brillants i perles, valorada en unes 2.000 pesetes, que fou robada a la senyora Genny Hennevety, del seu domicili del carrer d'Urgell.

* Ahir foren recollits 325 exemplars del diari madrileny "El Siglo Futuro", el qual fou denunciat pel fiscal de Madrid.

* Al vespre no va rebre els periodistes per estar presidint la Junta de Sometents de Catalunya.

DELEGACIO ESPECIAL DEL GOVERN DE LA REPUBLICA A CATALUNYA

Han estat expulsats per indesitjables Otto Theodor Patz, Giusseppe Vaccari i Sigfrid Masukavies.

* Després de prestar declaració han estat posats a disposició del jutge de Terrassa deu individus que foren detinguts amb motiu de la troballa del dipòsit de dinamita en dos llocs d'aquella població.

* La policia va detenir ahir tres individus que es dedicaven a fer cotitzar els tramviaires per als seus companys acomiadats.

Un dels detinguts és delegat del Sindicat Unic.

AJUNTAMENT

Visites a l'alcalde.—L'alcalde, senyor Carles Pi i Sunyer, ha estat complimentat pel diputat senyor Ferreres i Duran.

Al Congrés de Municipis de Lió. — Ha marxat cap a Lió, per tal de prendre part al Congrés Internacional de Municipis, el conseller doctor Francesc Carbonell.

Notes de preu. — Fins al dia 26 del corrent podran ésser lliurades al Negociat d'Obres Particulars i Personal de la Secció d'Eixample, segon pis de la Casa de la Ciutat, notes de preu per a l'adquisició de 162 parells de botes altes d'aigua, per al personal del Servei d'Extinció d'Incendis i Salvaments, segons el model i pressupost que es troben exposats en el referit Negociat i durant les hores d'oficina.

Ofertes de farratges. — Com sigui que s'ha d'adquirir alfals, garrofes, segó, civada, faves, veces i palla per als cavalls del Laboratori Municipal es fa avinent als industrials als quals pugui interessar, perquè presentin ofertes al Negociat de Compres (Casa de la Ciutat, tercer pis), abans del dia 25 del mes que som.

Els acords de la Comissió Municipal de Govern. — La Comissió de Govern de l'Ajuntament de Barcelona prengué, en la seva reunió reglamentària celebrada ahir, els acords següents:

Autoritzar el Conseller regidor de Circulació i Policia Urbana per a presentar al Ple consistorial, per conducte de la Comissió corresponent, un projecte d'organització del Cos d'aspirants sense sou del servei d'extinció d'incendis.

Baixes en el Padró de l'arbitri d'inquilinat i en el de trasllat de mobles.

Resolució de reclamacions formulades contra quotes dels arbitris d'inquilinat, de tribunes i de contribucions de millores.

Fixació de quotes de plus vàlua i desestimació de reclamacions contra el mateix arbitri.

Baixes i rectificacions en l'arbitri de solars sense edificar i de solars, estiguin o no edificats.

Acordar que l'Ajuntament comparegui com a coadjuvant en diversos recursos contencioso-administratius interposats contra sentències referents a l'arbitri de plus vàlua.

Adjudicació, en mèrits del concurs celebrat a l'efecte, del subministrament de fulls de pagament de permisos d'obres i altres per al Negociat d'Ingressos de la Intervenció Municipal.

Expedients de jubilacions i llicències de funcionaris i concessions de pensions, pagues i subsidis.

Autoritzar l'execució de les obres de reparació en la coberta i canonada del Mercat Central de Fruites i Verdures, i de reparació i conservació de llocs vacants en el Mercat de la Barceloneta.

Traspassos en la forma reglamentària de llocs de mercats.

Inclusions, altes i baixes en el padró de veins.

Convocatòria d'un concurs privat per al subministrament al Servei de Parcs de mangueres de goma i material complementari per a regar i per al subministrament de totxos, maons i rajoles per a atendre els arranjaments i petites obres en els Parcs per al mateix Servei.

Aprovació dels falls dels tribunals censors encarregats de judicar els concursos-oposició de provisió de les dues places d'oficial segon dels Negociats de Contribucions i Obres públiques i d'oficial tercer del Negociat de Contribucions d'Eixample.

Assabentar-se de la comunicació de la Junta de Museus que ha quedat definitivament instal·lat el monument a Isaac Albéniz al Pavelló d'aquest nom al Parc de Montjuïc.

Aprovació de l'acta de les subhastes relatives a les obres de construcció de clavegueres, albellons, imbornals i altres obres accessòries als carrers de Sant Lluís i de Lepant.

Imposició de penyores i suspensió d'obres i notificacions de modificacions o endorrocs per incompliment d'acords consistorials o infracció de les Ordenances municipals en obres particulars.

Aprovar les normes relatives a l'ordenació de la instal·lació dels llocs de cirabotes emplaçats en la via pública.

Adaptació, de conformitat amb les normes establertes, de funcionaris del Cos de Veterinària.

Adaptació de la consignació que figura en pressupost al personal de les Cases de Socors traspassades a l'Ajuntament.

Cedir el Teatre Grec de Montjuïc a Ràdio Barcelona per tal de celebrar-hi el dia 27 del corrent una representació de caràcter popular.

Aprovació del pla de concerts que ha de donar la Banda Municipal a les barriades de la ciutat amb motiu de les festes.

Autoritzar el pagament de les matrícules i premis d'estímul concedits als alumnes de les Escoles complementàries d'oficis i les despeses de materials i llibres dels alumnes becaris.

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 18 DE JULIOL DE 1935

Persisteix el bon temps a tot l'occident d'Europa des d'Espanya i la Mediterrània fins als Països Baixos i a Escandinàvia, on el sol est serè i la temperatura torna a augmentar.

A l'Europa Central i a les costes de l'Atlàntic hi ha alguna nebulositat per dominar en aquestes regions pressions baixes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

El cel està completament serè, els vents són fluixos i les temperatures altes. La màxima d'ahir fou de 34 graus, a Sorde, i la mínima d'avui de 7 graus a Núria. Cabal del riu Segre a Camarasa, 32 metres cúbics per segon. Cabal del riu Noguera, a Tremp, 22 metres cúbics per segon.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera plana.)

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

Creuer transatlàntic. — La Secretaria del Patronat de la Universitat de Barcelona adverteix als que han d'embarcar per al Creuer transatlàntic que patrocina aquesta Universitat, que convé que es proveeixin de dòlars abans de la sortida, car aquesta moneda és d'ús corrent a tots els països que es visitaran.

Cal també advertir als que hagin d'emprendre aquest viatge, la conveniència que siguin a l'Oficina de revisió d'equipatges abans d'embarcar, al moll de Balears, el vinent divendres, de tres a dos quarts de quatre de la tarda.

ELS MESTRES

VIII Assemblea de la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya, a la ciutat de Tremp. — Programa de la sessió d'avui: Al matí, a les nou: Lliçó pràctica, donada a un grup de nois, pel mestre jubilat senyor Joan Cortada. Al matí, a les deu: Discussió del projecte de rectificacions dels Estatuts de la Federació. A la tarda, a les quatre. Continuació de la discussió del projecte de rectificacions esmentat.

Associació Nacional de Professors Particulars. — Aquesta Associació celebrarà reunió de Directiva el dia 25 del corrent, a les onze del matí, i l'Assemblea general ordinària el diumenge, dia 29, a les onze, al local social, Tapioles, 46, pral., primera.

ELS ESTUDIANTS

Secció d'Estudis Universitaris de l'Ateneu Enciclopèdic Popular. — Ha quedat constituïda la nova Junta d'aquesta Secció per a l'exercici 1934-35, amb la següent distribució: president, Modest Perera; vice-president, Josep Montoliu; secretari, Eladi Murià; tresorer, Antoni Nadal; comptador, Joaquim Duattis; bibliotecària, Dolors Pàmies; vocals: Gregori Yago, Jaume Bosquer i Antoni Puyal.

ENSENYAMENTS ESPECIALS

Cursets d'estiu a l'Escola del Treball. — Com de costum, en aquesta època, l'Escola del Treball ha organitzat uns Cursets d'Estiu, com a complement i ampliació als estudis que dóna durant el curs, a profit exclusivament dels seus alumnes. Enguany ha organitzat els següents: Càlcul de màquines elèctriques, Ràdio, Tecnologia química, Ampliació de Matemàtiques, Trigonometria, Anglès, Francès elemental Francès superior, Català, Dibuix industrial, Estudi i pràctiques de fresa, Soldadura elèctrica i Repujat artístic en ferro. Aquests Cursets, la inscripció als quals ja és tancada, van començar el dilluns d'aquesta setmana.

VARIA

Beques per a estudiants de Dret i premi de llicenciatura. — El Col·legi d'Advocats anuncia el concurs per a concedir les dues beques "Maurici Serrahima" i "Josep Vilaseca i Mogas", per l'any acadèmic 1934-1935. El termini d'admissió de sollicitudes acaba el 15 d'agost proper. També admet instàncies fins el dia 15 de desembre, dels que vulguin prendre part a les oposicions al "Premi de Llicenciatura Duran i Bas". Els plecs de condicions estan exposats a la Secretaria del Col·legi, on poden veure's de deu a una del matí.

L'Activitat Política

Acció Catalana Republicana a Prat de Llobregat

Avui, dijous, a dos quarts de deu del vespre, al CASAL CATALÀ, se celebrarà un míting

Hi parlaran:

FAUST FEU
JOSEP M. IMBERT
MANUEL ANDREU
EDUARD RAGASOL
i el Conseller municipal
ODO HURTADO

d'Acció Catalana Republicana

Consultori Jurídic de la Joventut Avui, com cada dijous, a les vuit del vespre, l'advocat J. Boronat i Recasens, evacuarà les consultes que li siguin fetes.

Aplec de les Joventuts d'Acció Catalana Republicana

Ha despertat un gran entusiasme l'anunci de la celebració de l'Aplec de les Joventuts d'A. C. R. que organitza la Federació de Joventuts del Partit. Aquest Aplec se celebrarà el dia 29 d'aquest mes a Sant Cugat del Vallès. S'organitza la formació d'un tren addicional i es prega que es facin les inscripcions abans del dia 23. En aquest Aplec, ultra un gran míting hi hauran ballades de sardanes, ballets, visita al monestir i un popular àpat de germanor. El Partit d'A. C. R. confia veure-hi els seus afiliats en nombre molt crescut.

Nou Centre adherit

En reunió extraordinària celebrada dimarts, el Grup Republicà Democràtic del poble d'Almenar (Lleida), va acordar per unanimitat, adherir-se a Acció Catalana Republicana. Aquesta entitat que compta més de 300 socis, és el nucli polític més important que hi ha a l'esmentat poble.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Aquest vespre, a les deu, l'Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del Districte VI.è (Provença, 150), celebra Junta general ordinària per a tractar el següent ordre del dia: acta anterior, memòria, estat de comptes, renovació de càrrecs, assumptes generals.

Cursos i Conferències

PER A AVUI

Agrupació de Rebosters i Pastissers de Catalunya (Rambla del Centre, 30, pral.). — A les 19, conferència per Andreu Nin. Tema: "El moviment internacional del proletariat".

Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 6). — A les 22, conversa-polèmica pública prenent per base les diverses conferències que s'han donat fins avui contestant l'enquesta sobre la possibilitat de la independència de Catalunya i la manera d'estructurar-la.

Casal d'Esquerra Republicana del Camp d'En Grassot (Roger de Flor, 281). — A les 22, conferència per Miquel Guinart: tema: "Camins per la llibertat de Catalunya".

Ateneu Republicà de Gràcia (Montmany, 36). — A les 22, conferència per Amadeu Aragall. Tema: "El problema agrari a Catalunya".

VIDA CORPORATIVA

La Lliga de Corredors, Viatjants i Representants del Comerç i de la Indústria celebrarà assemblea extraordinària al seu estatge social avui, dijous, a les deu del vespre, de primera convocatòria, i a dos quarts d'onze, de segona, per a tractar de l'afer de l'ex-oficial de secretaria i elecció del Consell directiu.

ARXIUS I BIBLIOTEQUES

De Catalunya. — Bisbe, 3 (11 a 13).

Joventut Socialista de Barcelona.— Rambla de Santa Mònica, 29, segon. (Oberta al públic tots els dies feiners, de set a nou de la nit. Diumenges, d'onze a una del matí)

Acció Social. — Amadeu Vives, 3.

Acadèmia de Bones Lletres. — Carrer del Bisbe Caçador.

Acadèmia de Medicina i Cirurgia.— Carme, 43.

Pedagògic Experimental.—Travessera de Dalt, 74.

logia.

Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. — Casa Llotja (de nou a una). Especial d'Art i Arqueo-

Social i Industrial. — Urgell número 187.

D'Arqueologia (antic Palau de les Arts Gràfiques del Parc de Montjuïc en curs d'instal·lació).

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A la Sala de Vacances, i pel Tribunal d'Urgència, es vehé una causa contra Felip Alan, acusat del delicte de desobediència a un guàrdia. El Tribunal va dictar un fall absolutori, essent posat el processat en llibertat.

★ Les altres dues causes que estaven assenyalades foren suspeses per no haver comparegut els testimonis.

VARIA

El publicista alemany senyor Ludwig Stautz ha presentat al Jutjat la demanda inicial preparatòria de la corresponent querella criminal per injúria i calúmnia, contra uns suposats comitès alemany i italià i contra l'òrgan comunista "Catalunya Roja".

La causa d'aquesta denúncia és la difamació de què és objecte el senyor Stautz de part dels querellats, a desgrat de la gran activitat antifeixista que ve desenrotllant el fundador de "Der Antifachist", al qual els nostres lectors ja coneixen per les nostres informacions sobre la colònia alemanya de Barcelona.

★ El fiscal de guàrdia ha denunciat el setmanari "Ateo", per escarnis al dogma.

★ Pel fiscal del Tribunal d'Urgència ha estat qualificada la causa instruïda contra Joaquim Sospedra, el qual, junt amb Juli Altimires, intentà atracar la venedora de loteries Petra Yus, al seu domicili del carrer del Vidre, acompanyats d'una dona que no ha pogut ésser detinguda.

A conseqüència dels crits de la víctima, els atracadors fugiren, sostenint una col·lisió amb la força pública i resultant ferit Altimires, que va morir al dia següent.

El fiscal considera el fet com un delicte d'atemptat i tinença il·lícita d'arma, demanant per al processat la pena de sis anys de presó. El fet ocorregué el dia 18 de juny darrer.

★ Igualment ha estat qualificada la causa contra Agustí Isart i els altres acusats de reunió clandestina. La pena sollicitada és la de dos mesos i un dia de presó.

★ El Tribunal Suprem ha tornat cassada la sentència dictada contra Josep Galobart, que fou condemnat per l'Audiència de Barcelona i el Tribunal d'Urgència a deu anys de presó pel delicte d'assassinat frustrat en la persona de Marià Oms, fet ocorregut a Manresa. El Suprem rebaixa la pena a sis anys de presó, per considerar que el fet és constitutiu d'un delicte d'homicidi, en grau de frustració.

★ Per al dia 21 dels corrents està assenyalada la causa contra Camil Bonfill, autor d'uns articles publicats en "La Nació Catalana", els quals foren considerats injuriosos per al magistrat Don Jovino Fernàndez Peña.

La vista se celebrarà a porta tancada per tal d'evitar incidents.

★ Amb motiu de la denúncia del fiscal contra el setmanari "Ateo" per injúries al dogma, i entrant de plè en la Llei d'Ordre Públic, es procedí ahir a la detenció i al processament sense fiança de l'autor dels entrefilets, considerats delictius, Alfons Martín Carrasco. Ingressà als calabossos del Palau de Justícia.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

A la Sala de Vacances, i pel Tribunal d'Urgència, se celebrarà un judici contra Guillem Cabot, pel delicte de desobediència, i un oral per robatori contra Angel Diaz i altres.

ANUNCIS JUDICIALS

EDICTO

En virtud de lo dispuesto por el Señor Juez Municipal, Regente del Juzgado de Primera Instancia número diez de ésta en providencia de doce del actual dictada en el juicio de menor cuantía promovido por Don Luis Zacarini S. en C. contra Transportes y Aduanas Millá S. A. por el presente se cita por segunda vez al Gerente o representante legal de la sociedad demandada a fin de que comparezca ante este Juzgado el día veintiuno de los corrientes y hora de las once para absolver las posiciones que se formulen por la actora y sean declaradas pertinentes, bajo apercibimiento que de no comparecer podrá ser declarado confeso en las que se formulen.

Barcelona, diez y seis de julio de mil novecientos treinta y cuatro.

El Secretario
MARIANO PUJADAS

Ferrocarrils de M. S. A. i NORD

Bitllets d'anada i tornada a preu reduït

generalitzats a totes les estacions

Aquests bitllets fan extensives a totes les estacions i relacions locals i combinades de les dues Companyies els avantatges d'una reducció de preus a l'entorn d'un 35 % sobre el de tarifa general, que fins ara només existien entre un limitat nombre d'estacions.

ADQUISICIO. — A l'acte, en totes les estacions. En demanar el primer bitllet hom haurà d'adquirir simultàniament, al preu d'una pesseta, una tarja d'identitat valedora per a un any, lliurant una fotografia 4 per 4,5 centímetres.

TERMINI DE VALIDESA DE LA TORNADA. — Dos dies per a estacions distants entre elles fins a 100 quilòmetres, i un dia més per cada 100 quilòmetres més o fracció. A aquest termini s'afegeixen els dies festius intermedis. Pot prorrogar-se el termini en una meitat més, per dues vegades, mitjançant el pagament d'un 10 % del valor del bitllet.

TRENS QUE PODEN UTILITZAR-SE. — Tots els trens, àdhuc els expressos que arriben o surten de Barcelona, amb la sola excepció dels trens de luxe nocturns números 804 i 805 i dels trens expressos números 801 i 800, no utilitzables en el trajecte entre Saragossa i Madrid.

Atenció, Senyoras!

LES SEDES, CRESPONS I ESTAMPATS de més èxit de la temporada

EL BARATO

els ven actualment A PREUS EXCEPCIONALS

SEDES superiors, de 6, 7 i 8 ptes., grans collecions, ara a 3'75 ptes. el metre

RETALLS MARCATS

a preus de verdader OBSEQUI

N'hi ha grans partides, però com que els TROSSOS que ven EL BARATO tenen tanta acceptació és possible que s'esgotin aviat

BARCELONA AL DIA

La Mar i l'Aire

SEMAFOR DE MONTJUIC

Observacions meteorològiques: A sol ixent vent al S. O. fresc, cercle clar; al migdia O. S. O. molt fresc, cel clar i horitzons boirosos, i a sol ponent S. O. amb la mateixa força, mar picada del S. O. i el cercle queda clar.

Baròmetre, 756. — Termòmetre, 27.

Moviment de vaixells a posta de sol. — Demoren a l'E. dos bergantins goleta que van en popa, i un pailebot que va de bolina. Pel S. un pailebot a motor que va cap a la mateixa direcció, i al S. O. una goleta, una balandra i dos bergantins goleta que vénen en popa; de vela llatina tres falutxos vers diverses direccions i un vers aquest port.

MOVIMENT DEL PORT

Vaixells entrats. — De Palamós, amb càrrega general, el vaixell "Ampurdàn", de la senyora Vidua de C. Martorell; de Gijón, amb carbó mineral, el vaixell "Deva", dels senyors Tortellà i Figueres; d'Eivissa, el motor "Ciudad de Mahón", amb 49 passatgers i càrrega general; de Maó el vaixell correu "Rey Jaime II", amb 79 passatgers i càrrega general; de Palma, la motonau "Ciudad de Barcelona", amb 199 passatgers i càrrega general, tots tres de la Companyia Transmediterrània; de Las Palmas, la motonau "Villa de Madrid", amb passatgers i càrrega general; de Marsella, amb càrrega general, el motor "Turia", de la Comercial Combalia Sagrera; de València, amb càrroga general, el vaixell "Jaime B.", del senyor Tomàs Mallol i Bosch; de Gènova amb l'equip i 334 passatgers, el vaixell italià turista "Gerusalemme", de la S. A. E. d'Empreses Marítimes; de la mar, amb turistes, el vaixell anglès "Strathaird", dels senyors Mac Andrews i Cia.; de Hamburg, amb càrrega general, el vaixell alemany "Livorno"; de la mar, amb turistes, el vaixell anglès "Homeric".

Vela. — De Villagarcia amb pedra, el pailebot "Compostelano"; de Palma, amb càrrega general, el pailebot "Carmen"; de Gandia, amb melons, la balandra "Pepito"; de Cullera, el llagut "Vicente Fosati"; de Marsella, el yacht d'esbarjo francès "Apache".

Vaixells sortits. — Distància navegada dels vaixells que han sortit: fora d'horitzó es troben el suec "Gothia", en llast, cap a Bona, dels senyors Talavera i Fills; el noruec "Svein Jarl", amb càrrega general, cap a Salònica, dels senyors Fills de M. Condemines; l'italià "Nereide", amb càrrega general, cap a Lisboa, del senyor Joan Salvador; el noruec "Ingria", amb càrrega general, cap a Marsella, de l'Agència Marítima Delgado; els espanyols el "Cabo Palos", amb càrrega general, cap a Gènova, i el "Cabo Carvoeiro", amb càrrega general, cap a Bilbao, tots dos dels senyors Fills de Ròmul Bosch; el "Poeta Aralas", amb càrrega general, cap a Las Palmas; el "Rey Jaime II", amb passatge i càrrega general, cap a Maó; el "Ciudad de Barcelona", amb passatge i càrrega general, cap a Palma, tots tres de la Cia. Transmediterrània; l'italià turista "Gerusalemme", amb passatge, cap a València, de la S. A. E. d'Empreses Marítimes.

Vela. — La balandra "Pepito", amb ciment, cap a València; el "San Rafael", amb càrrega general, cap a Palma; la balandra "Unión", amb càrrega general, cap a València; el pailebot "Ponç Martí", amb càrrega general, cap a Maó; el pailebot "Cala Contesa", amb càrrega general, cap a Palma; el pailebot "Cala Portals, amb càrrega general, cap a Cartagena.

MOVIMENT D'AVIONS

AHIR

Aeròdrom de l'Air France. — Procedent de Tolosa, a les 6'26 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 1 passatger.

Procedent de Marsella, a les 6'45 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 3 passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12'34 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 12'54 sortí l'avió cap a Tolosa amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 12'52 sortí l'avió cap a Marsella amb correu, mercaderies i 2 passatgers.

A les 6'50 sortí l'avió cap a Casablanca amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

Aeròdrom de l'Aeronàutica Naval. — Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 17'50 arribà l'avió "ROHRBACH D-1692" amb correu, mercaderies i 8 passatgers.

Procedent de Madrid, a les 13'10 arribà l'avió "FOKKER 10 EC-AMA" amb correu, mercaderies i 5 passatgers.

A les 7'10 sortí l'avió "ROHRBACH D-AHOL" cap a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 9 passatgers.

A les 9'30 sortí l'avió "FOKKER 11 EC-PPA" cap a Madrid amb correu, mercaderies i 5 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 12'15 sortí l'hidroavió italià "I-BLEO" cap a Marsella i Roma amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

FETS DIVERSOS

En una torre propietat de Manuel Ventura, situada al Passatge Foraster, entraren lladres i se n'emportaren joies per valor de sis mil pessetes.

— Al carrer de la Llacuna, davant la caserna de la guàrdia civil, es barallaren Rosa Gonzàlez Sastre, de 28 anys, i una altra dona. Aquesta agredí Rosa amb una pedra i li produí diverses ferides i contusions al cap, de pronòstic reservat, de les quals fou assistida al dispensari del Teulat. L'agressora va fugir.

— En l'encreuament dels carrers de la Muntanya i Ruiz de Padrón, fou atropellada ahir al matí per una bicicleta Encarnació Garcia Villa, de 52 anys, que viu al carrer de Coll i Vehí, 48, baixos, la qual resultà amb contusions al braç dret, de les quals fou assistida al dispensari de Sant Martí. Després de curada, passà al seu domicili.

— A Avelí Insa i Pujol li fou sostreta la cartera on guardava una quantitat de diners, diversos documents i un carnet de xofer. Posà el fet a coneixement de la policia.

— Al dispensari d'Horta fou auxiliat el noi de nou anys Santi Duran i Marín, que habita al Torrent de Mariner, 3, baixos, el qual presentava una ferida a l'abdomen de pronòstic reservat, per haver-lo mossegat un ase propietat d'un vei. Després de curat, passà al seu domicili.

— Quan viatjava en un tramvia de la línia 29, un desconegut que va fugir va robar la cartera a Ignasi Meyer, en la qual guardava diversos documents i trescentes pessetes en billets de Banc. El perjudicat ha presentat l'oportuna denúncia.

— Manuel López Guillén ha denunciat a la policia la desaparició d'una cartera de la seva propietat que contenia diners i documents. El denunciant ignora per qui i en quina ocasió li fou sostreta.

— Per un tres i no res s'apallissaren Manuel Maojo Vidal, de 33 anys, que viu al Pont d'En Gibra, 20, baixos, i Joaquim Sala Gonzàlez, de 34, habitant al carrer de l'Alegria, barraca núm. 7. Resultaren amb diverses lesions i contusions, de les quals foren assistits al dispensari de la Barceloneta. Després passaren a llurs respectius domicilis.

— Ha ingressat a l'Hospital Clínic Patrici Joandó, el qual mentre es banyava a l'Ebre, prop de Benisanet, resultà greument ferit a conseqüència d'un accident.

— Als turistes Antoni Ponselli i Lluïsa Muller els foren robades les carteres, en les quals portaven, el primer 1.100 lires, i el segon, 720 dòlars.

VIGUES DE FERRO NOVES
Venc barates
GARCIA I VIDAL
Vot, número 1 — Telèfon 34034

L'ACTUACIO SOCIAL

ELS PATRONS

Gremi de Serrallers i Ferrers de Barcelona. — La Junta prega als agremiats que passin per l'estatge social abans del proper divendres.

ELS OBRERS

Sindicat Regional de Llum i Força de Catalunya. — El Comitè de Relacions, de conformitat amb la consulta feta a totes les Seccions del Sindicat, convoca els delegats d'aquestes al Ple Regional ordinari previst en els Estatuts, que tindrà lloc durant els dies 21, 22, 23 i 24 del corrent, a Terrassa, per tal de tractar del següent ordre del dia:

Nomenament de Mesa de discussió i revisió de credencials.— Informe i gestió del Comitè de Relacions. — Lectura i aprovació de l'estat de comptes. — Localitat on haurà de residir el Secretariat del Comitè de Relacions. — Renovació total dels membres del Comitè. — ¿Creuen les Seccions que el nostre Sindicat ha de continuar formant part del Front Unic de Gas i Electricitat?—¿Entenen les Seccions que el nostre Sindicat ha de continuar a l'Aliança Obrera? — Assumptes generals.

Tots els delegats hauran d'ésser a Terrassa el dia 21, a les set de la tarda, al local de la Secció de Terrassa, carrer de Sant Pere, 7, bar.

Per a la millor facilitació de les tasques del Ple, cal que tots els delegats portin una còpia de l'acta de l'assemblea de la seva Secció respectiva on constin els acords presos. Les credencials han d'indicar també el nombre d'afiliats de cada Secció.

Sindicat Obrer Indústria de la Fusta (Oposició Confederal). — Aquest Sindicat convoca tots els obrers fusters i serradors de Foment d'Obres i Construccions a la reunió de taller, per a avui, dijous, al seu estatge, carrer de la Unió, 7 entresol.

Sindicat d'Obrers Metallúrgics (U. G. T.).—Avui, dijous, a les deu de la nit, tindrà lloc un míting per tal que la Junta del Sindicat Metallúrgic informi de les gestions que han estat fetes per a la implantació de la setmana de 44 hores. El míting tindrà lloc a la Casa del Poble, Primer de Maig, 7. Hi parlaran J. Font, R. Jover, J. Fronjosà i S. Palomas.

LES SARDANES

Avui, dijous, a les deu en punt de la vetlla, selecta audició de sardanes a la Plaça de l'Angel, a càrrec de la cobla La Principal Barcelonina, organitzada pel Foment de la Sardana de Barcelona.

CONCURS DE SARDANES A CASTELLAR DEL VALLES

El dia 12 del mes d'agost vinent, amb motiu de celebrar-se la Festa Major a Castellar del Vallès, la Junta de l'Agrupació Esportiva F. C. de la susdita localitat ha organitzat un concurs de sardanistes, entre els quals seran repartits premis per valor de 500 pessetes.

Totes les colles que desitgin inscriure's a aquest concurs podran fer-ho dirigint-se a l'esmentada Agrupació, al seu domicili, Passeig, 20. El preu d'inscripció és de dues pesseles per parella, inclòs l'entrada al camp de futbol, on s'hi celebrarà un gran partit.

La Junta organitzadora d'aquest concurs sardanístic prega a les colles que vulguin prendre-hi part que sollicitin la seva inscripció com més aviat millor, per tal de facilitar la bona organització.

SOLER i TORRA Germans
BANQUERS
Rambla dels Estudis, 11 i 13, i Bonsuccés, 1 i 3
Negociem els cupons Deute Amortitzable 5 per 100
VENCIMENT 15 D'AGOST VINENT
CAMBRA QUIRASSADA — CAIXES DE LLOGUER
per a guardar valors, documents, joies i altres objectes de valor
Compartiments des de 22 pessetes anuals
Es pot visitar tots els dies feiners, de nou a dues.

AJUNTAMENT DE BARCELONA
Subscripció pública
a títol irreductible de
60,000 OBLIGACIONS MUNICIPALS
corresponents a l'emissió del
Pressupost extraordinari de Liquidació de Crèdits
de 14 de juny de 1934
de 500 pessetes nominals cadascuna
al 6% anual, lliure d'impostos presents i futurs
amortitzables en 25 anys a comptar de l'any 1940
amb cupó íntegre de 30 de setembre pròxim
Tipus d'emissió:
450 pessetes per Obligació
Subscripció pública: Dies 26 a 28 de juliol de 1934
Llocs de subscripció: A l'Ajuntament de Barcelona i a tots els Bancs i Banquers de Barcelona i de la resta de Catalunya

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIURE

En les sessions que celebrà ahir el mercat d'especulació continuà la tendència de depressió iniciada en la jornada anterior, en la qual es destaca la baixa que es manifesta en les accions Explosius. Aquests valors, que ja fa alguns dies es veien irregulars i donaven la sensació de poca estabilitat, en les darreres reunions s'intensificaren aquestes característiques, i hom notà gran afluència de paper, la qual cosa produí una marcada depressió que ocasionà una baixa de vuit enters des del dilluns de la setmana passada a la darrera cotització. La resta del mercat es veu un xic perjudicada per aquesta pesantor, i encara que les baixes registrades no són gaire apreciables, és de doldre que domini aquesta tònica en uns moments que semblava iniciar-se una possible represa, com així es manifestà en les primeres sessions d'aquesta setmana.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	*Dia 18*	*Tanca anterior*	*Alça o baixa*
Nords	51'60	52'—	—0'40
Alacants	43'90	44'10	—0'20
M. Rif	54'50	54'25	+0'25
Explosius	111'50	113'—	—1'50
Colonial	43'85	44'25	—0'40
Ford	157'—	160'—	—3'00
Chades	333'—	332'—	+1'00

BORSA AL COMPTAT

Els valors de comptat prosseguiexen com en dies anteriors, és a dir, no gaire actius en la contractació, i sostinguts en posicions.

Els Deutes de l'Estat, un xic més animats que no en sessions precedents, sense ésser el volum realitzat gaire remarcable, queden en general a posicions sostingudes. Només algunes sèries dels Interior i Exterior registren baixes que oscillen d'un vuitè a un quart d'enter. Les dues emissions dels Bons or cotitzen 233'25 (—0'50).

Els valors municipals, no gaire demanats, repeteixen posicions precedents.

De les Diputacions, les 4 i mig per 100 (9.000.000), i Provincials no varien de cotització; les 4 i mig per 100 (cinc milions), que no s'havien operat de fa un mes, baixen a 74 (—1); les 6 per 100, 88 (—0'50), i 4 i mig per 100 sèrie C remunten a 68 (+0'75).

El grup de cèdules, amb regular negoci, queda a canvis invariats.

El sector ferroviari, quelcom deprimit en negoci, registra algunes irregularitats en posicions, amb oscil·lacions d'un quart a mig enter, sense predominar cap tendència. Queden més modificades les següents emissions, les quals hem de fer notar que no han estat operades d'alguns dies encà: Sant Joan 3 per 100, 31 (+1); Osca 4 per 100, 58'75 (—0'75); de les Alacant, Arizes, 67 (—1), i Frances, 1878, 39 (—2).

El grup d'obligacions d'indústries diverses no registra particularitats remarcables en cap dels seus aspectes, més que les següents modificacions de cotització, que corresponen a valors que no s'havien operat en el corrent mes: Cooperativa Fluid, 1927, 53'25 (—2'00); emissió 1929, 53'25 (—2'00); Aigües tercera sèrie A, 103'25 (+7'25), i Bons Auxiliar Carrils, 97 (+3).

De les accions és de notar la millora de Cros, a 120 (+3), i Telefòniques preferents, 105'75 (+0'40).

Mercat de Llotja

La sessió d'ahir fou poc concorreguda, i per aquest motiu les transaccions foren molt limitades. Per altra banda, el poc interès comprador fa difícil encarrilar cap negoci.

Moresc: Per a avui està anunciada l'arribada del vaixell que porta unes 5.400 tones d'aquest gra, i és molt possible que demà, divendres, es faci lliurament del que hom demani. Com prometérem als nostres lectors interessats que els tindríem al corrent de tot, podem dir-los que, segons referències que tenim, aquest repartiment es farà sense intervenció per part de la Generalitat, per creure que hi haurà gènere sobrer per a atendre totes les sollicitudes. Per tant, aquells als quals convingui podran adquirir-lo directament dels venedors. No cal dir que sabent-se el preu fixat i les condicions, el mateix venedor les sabrà establir, ja que no ha d'alterar la norma assenyalada.

Els altres gèneres mantenen la mateixa cotització indicada; la manca de compradors, però, fa difícil cap negoci.

Anuncis oficials

COMPANYIA GENERAL DE TRAMVIES

A l'anunci que sortí ahir referent a l'amortització d'obligacions al 6 per 100 d'aquesta Companyia, que tindrà lloc el dia 1er. d'agost, es va fer constar per error involuntari que s'amortitzarien 140 títols en lloc de 240, que són els que correspon amortitzar.

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els particulars i entitats que ens trameten notes per a la seva publicació, són pregats que tinguin present que la redacció esportiva de LA PUBLICITAT és al carrer de Barbarà, 11 i 13, que és en cal adregar tota la correspondència destinada a aquesta secció. La publicació dels originals que no vinguin amb aquesta adreça, sofrirà, d'ara endavant, un retard mínim de vint-i-quatre hores.

NOTICIES SOLTES

L'Associació de Pares i Amics dels Sords-Muts ha organitzat la sisena colònia d'estiu per a nois sords-muts pobres de la ciutat. Tots els pares que tinguin fills sords-muts poden demanar per a ells aquest benefici; cal presentar el noi de referència al domicili de l'Associació, carrer de Montserrat, 20, principal. Hi ha de temps fins a l'acabament del mes corrent. Les persones que vulguin contribuir per mitjà d'un dònatiu a l'obra de l'Associació, poden lliurar-los al despatx del senyor Francesc Oller, Ronda de la Universitat, 4; a la Casa de Canvi del senyor Alfons Tintorer, Rambla del Mig, 15; a l'establiment del senyor Jaume Petit, Urgell, 1, i al domicili de l'Associació, carrer de Montserrat, 20, principal.

La Delegació d'Hisenda ha assenyalat per a avui els següents pagaments:

Administració de Loteries número 10, 5.604 pessetes; F. C. d'Alcantarilla a Lorca, 10'52; Antoni Vàzquez, 41'67; Enric Raso, 3.560, i Francesc Torres, 395 pessetes.

Ahir al matí va aribar procedent de Gènova el transatlàntic italià "Gerusalemme", amb 334 turistes. Atracà, a la seva arribada, al moll de Sant Beltran, on desembarcaren per tal de visitar la nostra ciutat i els seus voltants.

També arribà el transatlàntic anglès "Homeric", procedent de Southampton i escales, amb una nombrosa caravana de turistes. Ancorà a la rada, i per mitjà de llanxes foren desembarcats els expedicionaris per a visitar la nostra ciutat.

En la reunió celebrada per les societats esperantistes de Barcelona es va acordar acceptar oficialment les caravanes d'esperantistes que passin per Barcelona en ocasió del Congrés Esperantista de SAT, que tindrà lloc a València del 3 al 8 d'agost vinent, i participar als esperantistes que, amb motiu d'aquest Congrés, visitarà Barcelona una caravana composta de 90 esperantistes holandesos, els quals porten 35 tendes de camping, per a ésser usades durant llur estada a València.

També s'acordà demanar a l'Ajuntament la cessió del Palau de Belles Arts per tal que els esperantistes puguin ésser estatjats.

Durant els dies 21, 22, 24 i 25 de l'actual se celebraran al carrer de Sant Salvador (entre els de Massens i Vilafranca) les tradicionals festes de barri, consistents en balls, sardanes, sortiges, etc.

Entre els veïns regna l'entusiasme precursor de l'animació que tenen segur que hi haurà aquells dies.

La setmana passada s'efectuaren a la dependència central i les sis sucursals les següents operacions

4.366 imposicions, per pessetes 1.507.751. — 2.747 reintegraments, per 1.356.507'77 pessetes. — 11 compres de valors, per 38.708'40 pessetes. — 351 nous imponents.

La T. S. F.

Programes europeus selectes

Dijous, 19 de juliol

19'00. — Langenberg, 456 m. Concert coral.

20'00. — Radio-París, 1.648 m. Vetllada de cançons.

20'00. — Bruselles flamenca, 322 m. Concert simfònic de música lleugera i seriosa.

20'00. — Bruselles francesa, 484 m. Orquestra clàssica: Mozart, Schubert.

20'15. — Suïssa italiana, 257 metres. "El País de les Campanetes", òpera de Lombardo i Ranzato.

20'30. — París P. T. T., 432 m. Música de cambra: Bach, Rameau, Ravel.

20'30. — Lió, 463 m. Música de cambra: Saint-Saens, Lulli, Mozart.

20'45. — Milà, 368 m. "Pallassos", òpera de Leoncavallo; "El Misteri", òpera de Verga i Monleone.

20'45. — Roma, 421 m. Concert Rossini.

20'45. — Palerm, 531 metres. Concert simfònic.

21'00. — Midland regional, 391 metres. Concert per la Guàrdia reial.

21'00. — Londres, 342 metres. Concert per l'Orquestra de la B. B. C.

21'15. — Munic, 405 metres. Concert simfònic.

21'40. — Nacional anglès, 1.500 m. Recital de piano per Marcelle Meyer. "Goyescas", de Granados.

22'05. — Copenhaguen, 225 m. Concert simfònic.

ELS ESPORTS

Futbol

Distribució dels càrrecs del nou Consell Directiu del Barcelona

Dins la major cordialitat se celebrà l'acte de distribució de càrrecs en el nou Consell Directiu del Barcelona. Han quedat distribuïts així:

President: Esteban Sala; vice-presidents: Francesc Casals i el doctor Soler Julià; secretari, Francesc Fizuerola; tresorer, Joan Bargunyó; comptador, Francesc Casals; Comissió esportiva: Agustí Bo i Jaume Guardiola; vocal de Camp, Joan Nonell; atletisme, Jaume Pereña; cultura, senyoreta Anna Maria Martínez Sagi.

Al senyor Josep Sunyol se li ha reservat un càrrec a la directiva.

No es van prendre acords, limitantse els nous directius a celebrar un canvi d'impressions.

* * *

Arran de l'actuació futura del nou Consell del Barcelona, un directiu ha fet unes manifestacions en les quals posa de manifest que la tasca immediata a emprendre és la d'estabilitzar la situació del Club i la reorganització de l'equip; avui començaran a fitxar ja els jugadors i sobre llicenciaments no s'ha pensat encara aplicarlos en els que estan en actiu. La situació de les noves adquisicions és: en fer, únicament el mig centre hongarès Berkessy i Francàs, Arana, Lecuona, Raich i Escolà signaren un contracte provisional el qual ara els serà ratificat. Sobre l'adquisició d'Arana el senyor Coma, que es troba a Donòstia, per a representar el Barcelona en l'Assemblea de la Federació Espanyola, farà algunes gestions complementàries.

L'Assemblea de la Federació Espanyola

Donòstia. — Han començat les sessions de l'Assemblea de la Federació Espanyola de Futbol. Hi assisteixen 158 clubs, amb un total de 151 vots.

Les reunions del matí i tarda han transcorregut sense decisions d'importància.

Es va aprovar la Memòria i l'estat de comptes, es van tractar diverses proposicions de poca importància, algunes d'elles del delegat d'Irun senyor Zamallao. La primera tendia a agrair el partit benèfic que es va jugar per a afavorir el seu Club. Una altra es referia a què els Clubs poguessin cobrar el traspàs dels seus jugadors "amateurs". Van intervenir en ajuda d'ella els Clubs biscains i va quedar sobre la taula per al nou estudi.

En la sessió de la tarda es van examinar les modificacions a introduir en el reglament que proposava el Comité nacional. Quasi totes elles van ésser aprovades.

A continuació es va tractar del calendari internacional, sense recaure cap acord recolzant uns delegats que fossin els partits a celebrar quatre, mentre altres defensaven la proposició que n'hi havia prou amb dos.

També es va començar a tractar, sense que recaigués cap decisió, sobre les expulsions dels jugadors dels camps disposades pels àrbitres.

Es van aprovar sense discussió uns articles addicionals al Reglament de la Federació Nacional.

Es va entaular llarg debat en tractar-se de l'article relacionat amb certes despeses extraordinàries dels àrbitres. La Nacional proposava que els pagués el Club on hagi de jugar-se el partit. S'hi va oposar el senyor Cossio, per la Muntanya, recordant els casos de Vilalta i Meleon.

No obstant, després de llarga discussió, es va aprovar la proposta de la Nacional, defensada per Cabot, el qual va allegar que la caixa de la Nacional anava malament aquest any pels desplaçaments internacionals i altres despeses; però per a un altre any podria estudiar-se que la Nacional pagués les despeses extraordinàries que es debatien.

El senyor Cabot va anunciar que en comptes de dos partits serien quatre els que tingui Espanya en el calendari internacional, contra Alemanya, Suïssa, Austria i Txecoslovàquia. S'hi va oposar el delegat del sud i el va ajudar el de Cantàbria, per creure que les quatre dates fan falta per als campionats nacionals. Finalment es va aprovar la proposta de la Nacional.

Es va acordar també concedir la Medalla d'Honor a l'àrbitre senyor Vilalta, i la del Mèrit, al jugador del Madrid F. C. Jacint Quincoces.

En la reunió d'aquest matí, es va ocupar l'Assemblea del règim de participació en el Campionat d'Espanya, de les Federacions de Balears i Canàries.

Es va tractar de la creació d'una llicència per a entrenadors.

Va ésser objecte de deliberació, la concessió de la Medalla d'honor al jugador, Jancint Quincoces.

També es va ocupar l'Assemblea de la supressió de la quota en els partits de Lliga.

Avançada la sessió va començar a discutir-se la batalladora qüestió de la ponència, el qual debat va continuar a la tarda.

La impressió és que es jugarà un campionat de Lliga, a base de dotze Clubs, que seran Madrid, A. de Bilbao, València, Barcelona, Espanyol, Betis, Sevilla, Donòstia, Arenas, Avila, R. de Santander, A. de Madrid.

* * *

Per a l'exercici 1935-36, la Nacional proposa el programa següent:

Les regions peninsulars seran 14 i les extrapeninsulars, 3.

Biscaia, Guipúscoa i Alava, formaran una sola Federació.

Per a jugar el campionat es formen cinc grups super-regionals.

Biscaia, Guipúscoa i Alava, formaran amb Navarra un d'aquests grups. (Ja tenim la Copa basca.)

Catalunya jugarà sola.

Galícia, Astúries, Duero (Valladolid) i Extremadura, un altre grup.

Cantàbria (Logroño entra en ella), Aragón, Centre i Manxa, un altre.

València, Múrcia i Andalusia, un altre.

Els Clubs es divideixen en categoria nacional i ctegoria regional.

Els primers són els que pertanyen a primera o segona Lliga.

Cada supergrup estarà format per sis clubs de categoria nacional.

Són els de la basca: Atlètic, Arenas, Alavés, Donòstia, Irun i Osasuna.

Jugaran per punts, donant dos classificats per als vuitens del Campionat d'Espanya.

En la Lliga, la primera divisió serà de deu clubs i la segona per raons geogràfiques.

Descendiran cada temporada dos clubs de primera i ascendiran a primera Lliga el campionat de cada grup de segona. Tots automàticament.

Els clubs de categoria nacional són:

Primera divisió: Oviedo, Racing de Santander, Athlètic de Bilbao, Donòstia, Barcelona, Espanyol, Madrid, València, Betis i Sevilla.

Segona divisió. Grup A. C.: Múrcia, Hèrcules, Llevant, Athlètic de Madrid, Nacional, Saragossa, Sabadell, Badalona, Terrassa i Granollers. — Grup G. N.: Osasuna, Logroño, Unió d'Irun, Alavés, Arenas, Valladolid, Sporting, Avilesino. Dep. Corunya i Celta.

(Aquests noms, com els anteriors de al super-regió, són com a exemple.)

En cada grup super-regional hi haurà un campió de la categoria regional. Aquest ascendirà automàticament a la segona Lliga, descendint el pitjor classificat corresponent a aquell grup.

Com es diu més amunt els campionats super-regionals donen deu clubs per als vuitens de final de la Copa.

Heu-vos ací el que es proposa per a trobar els altres sis:

Entre els campions de categoria regional de les super-regions i de les tres extrapeninsulars (Balears, Canàries i Marroc) es juga una eliminatòria, donant entre els vuit la meitat de clubs).

Aquests quatre s'uneixen als 20 nacionals que no han quedat classificats.

Aquests 24 donen els vuit que calen.

I ja tenim en els vuitens de final la Copa d'Espanya.

Amb campionats regionals, Lliga, Copa i quatre dates per a partits internacionals encara queden quatre dates lliures per a partits amb estrangers. Això amb el temps que ara s'ocupa oficialment.

El C. D. Espanyol a Palafrugell. — Els dies 21 i 22 de juliol propvinents, el Palafrugell, amb motiu de la Festa Major de la simpàtica població empordanesa, rebrà la visita del C. D. Espanyol, en llur arrengleració màxima, per a competir en dos encontres amb el titular de la localitat, notablement reforçat. L'onze que anuncia l'Espanyol és el següent: Fournier, Herater, Mas, Martí, Soler, Cristià, Prat, Edelmiro i Domènec.

El Palafrugell, amb el reforç de Torredefilot i Tracese, del València, i Barceló, del Sabadell, combinarà el següent onze: Tresené, Blanch, Colomer, Rosalench, Espada, Reixach, Torredefilot, Costa, Miquel, Bacceló i Bonal.

Vista la vàlua indiscutible dels noms en línia, cal esperar-ne dos interessants encontres.

Samitier en llibertat? — Hom diu que entre els jugadors que enguany el Madrid deixarà en llibertat hi ha Samitier, Arocha II, Villanueva, Sànchez, Hidalgo i Mendizàbal.

Frontó Principal Palace

Avui, dijous. Tarda, 4'15

RECALDE II - BASABE

contra

URIONA I - ANTON

Nit, 10'15

CELAYA II - TEODORO

contra

IRIGOYEN III - ULACIA I

FRONTÓ NOVETATS

AVUI, DIJOUS

Tarda, a les 4:

CHIQUITO BILBAO - LEJONA

contra

GALLARTA III - BEGORES III

Nit, a les 10'15:

ZARRAGA - JAUREGUI

contra

IZAGUIRRE - URZAY

Detalls per cartells

Atletisme

AHIR SORTIREN ELS ATLETES CATALANS CAP A PORTUGAL

Ahir al matí, a les set, van sortir del local de la Federació Catalana d'Atletisme els atletes que representaran Catalunya en el primer festival contra Portugal, a celebrar a Lisboa els dies 21 i 22 del corrent, o sigui dissabte i diumenge.

Sortiren els atletes següents: Arévalo, Aracil, Colomer, Tugues, Roca, Piferrer, Montfort, Angel, Mur, Consegal, Ricard, Canyades, Altafulla, Company, García, Tuñón. Els acompanyen els federatius senyors Francesc Carrera i Eugeni Torruella, i el senyor Guerau García amb la seva muller i Francesc Detrell.

El viatge es fa en un autocar Pullmann de 21 places, amb tota comoditat, a fi que les molèsties del viatge siguin el menys possible.

L'arribada a Lisboa està calculada el dijous a les onze de la nit, descansant així tot el divendres i dissabte al matí, actuant el dissabte i diumenge a la tarda.

Motorisme

EL FAMOS CORREDOR KAYE DON HA SOFERT UN ACCIDENT QUE LI COSTA UNA CONDEMNA

Ens assabentem que aquest popular corredor, mentre s'entrenava per una carretera i marxant a més de cent quilòmetres l'hora, va tenir una topada amb un cotxe que anava en direcció contrària, per la qual cosa Kaye Don resultà ferit, i el mecànic que l'acompanyava, mort. Per aquest fet ha estat condemnat per homicidi, degut a la imprudència comesa. Ha estat, però, alliberat, degut a què li ha estat admesa la presentació d'un recurs.

Pistonades

Vàrem tenir un somni agradable, i era que el pal indicador lluminós en la cruïlla del carrer de Balmes amb l'Avinguda 14 d'abril ja estava col·locat; amb sorpresa, però, hem pogut veure que això fou solament un somni; de totes maneres creiem que dintre de poc temps serà una realitat. Déu ho faci, i el Departament de Circulació també.

* * *

En Ferrer de Can Bofill, quan surt d'excursió els diumenges, se n'emporta amb el cotxe una destral; hom creia que ho feia pels atracadors, i resulta que és que té uns "periquitos" a casa seva i es dedica a recollir branques dels arbres per tal de guarnir-los la gàbia, i per fer la costellada.

* * *

M. Sabatier, el director a Barcelona de can "Renault", ha disposat que el seu flamant i laboriós cos de venedors vagin proveïts d'unes claus per tal de fer que així siguin uns "serenos" amb més caràcter. Els nois estan la mar de contents i volen fer un homenatge al seu cap, el senyor Bertrand, el qual no cap a la pell.

* * *

En Bigues té un criteri "cerrado", i és que la marca que representa és solament per als "Clodoaldos". Potser si la fàbrica se n'assabentés canviaria de pensar.

* * *

Ara els olis pesats estan de moda. En Bohigues amb el "Búsing" diu que farà furor. El Telmo no para d'empaitar transportistes.

ESPECTACLES

Teatres

TEATRE NOVETATS

Companyia lírica LLUIS CALVO

Tarda, 4'30, i nit, a les 10: El grandiós programa Mayral, Simon, Hertogs. Butaques des de 3 ptes.: **LA DOLOROSA**, creació del divo Mayral: **LUISA FERNANDA**, per Simon, Hertogs, Vila, Esteve, etc. - Demà, tarda popular: **LA ALEGRIA DE LA HUERTA; LA VERBENA DE LA PALOMA; ALMA DE DIOS** (reposició). Nit, grandiós festival a benefici del veterà baríton Josep Mariner: **COMO ESTA EL MUNDO, FACUNDO!; LA VERBENA DE LA PALOMA; ALMA DE DIOS.** Acte de concert, pels famosos divos Mires, Simon, Mayral, Hertogs. Números de la nova revista **LAS INVIOLABLES**, pels grans artistes Carbajal, Cortés, Rey, Garriga. Dirigirà l'orquestra el mestre Padilla. Els populars Lepe, Alady i la Pinillos, amb les seves formidables creacions. FI DE FESTA per la genial Amàlia Isaura. Dissabte, tarda, **DON GIL DE ALCALA**, per Mayral, Gorgé, i **LA DOLOROSA**, per Simon. **LAS GOLONDRINAS**, per Hertogs. Hi debutarà la gran tiple Victòria Racionero.

TEATRE BARCELONA

Avui, dijous, tarda, a un quart de sis. Nit, a un quart d'onze: EXIT CLAMOROS de la inimitable Orquestra

DEMON'S JAZZ

amb l'espectacle 1934, del qual forma part, entre altres notables artistes, la genial maquietista

AMALIA DE ISAURA

Demà, divendres, tarda i nit: DEMON'S JAZZ, amb l'espectacle 1934, amb AMALIA DE ISAURA.

TEATRE ROMEA

Telèfon 19691

Companyia Herrero-Bardem

Butaca de platea a 2 pesseles. Deliciosa terrassa. El teatre més fresc i barat. A les 5'30 i a les 10'15: **MAYO Y ABRIL**, la millor comèdia de Quintero i Guillén, l'esdeveniment teatral del dia. - Demà, i cada dia, **MAYO Y ABRIL**. - Dissabte, nit: **MAYO Y ABRIL i GRAN VERBENA TRIANERA.** Manubri. Iluminació de revetlla. Estupend **QUADRO FLAMENC.** "Chatos" de Mançanilla. GRATIS. - Diumenge, a les 5'30 i 10'15: **MAYO Y ABRIL.**

DEMON'S JAZZ

Exit grandiós!

NOMES PER QUATRE DIES

TEATRE POLIORAMA

Dissabte, 21 de juliol 1934. Presentació del grandiós espectacle americà **DELSYM HONIC - BOYS.** El millor conjunt musical presentat a Barcelona, compost de 13 professors, amb les seves creacions còmiques, "sketchs", cants i balls americans. 8 grans atraccions. Preus populars. 5 únics dies.

PRINCIPAL PALACE

PALAU DE L'ESPECTACLE

Nou sistema de refrigeració - La brisa de la mar, al Principal Palace

Companyia de Revistes MARGARIDA CARBAJAL

Avui, dijous, 10'15; nit, definitivament, esdeveniment teatral! ESTRENA a Espanya de l'opereta còmica en 2 actes i 12 quadres, original de J. Silva Aramburi i el Mestre Padilla,

LAS INVIOLABLES

Super-vedette MARGARIDA CARBAJAL; primers actors: Carles Garriga i Paco Gallego. Ballarí, Sacha Goudiñe; Ballarina: Joaneta Barceló. Tiples: Concepció Rey, Napy Cortès, Mary Darson, F. Campos, D. Diego, C. Gómez i A. Alegre. Actors: Bàrcenas, Garasa, Cruz, Gago i Lorente. 40 Palace Girls. Decorats: Morales i Asensi. Luxós vestuari d'A. López. Els autors de l'obra assistiran a l'estrena, i el mestre Padilla dirigirà l'orquesta. - Es despatxa als centres de localitats. - Demà, 5 tarda, **LAS MUJERES DEL ZODIACO**, i nit: **LAS INVIOLABLES.**

DEMON'S JAZZ

en el qual pren part

AMALIA DE ISAURA

TEATRE COMIC

EL MES FRESC DE BARCELONA

Cia. de revistes del Romea, de Madrid

Espléndid jardí

Avui, dijous, tarda, a les 5'15, BUTAQUES I PESSETA; GENERAL, 0'60. La divertidíssima revista

LAS TENTACIONES

A riure amb LAURA PINILLOS, ALADY, Lepe, Sara, Hernández, Casaravilla, etc. Nit, a les 10'15: BUTAQUES, A 3 PTES. Reposició de la darrera revista estrenada en aquest teatre,

LAS CHICAS DEL RING

per LAURA PINILLOS - ALADY, Mauri, Lepe, Casaraville, Empar, Sara, Isabel Hernández, i tot el conjunt de senyoretes. *Demà, tarda, a preus populars:* **LA PIPA DE ORO.** Nit, **AL PUEBLO! AL PUEBLO!**

Es despatxa als Centres de Localitats. Molt aviat, estrena de **LAS VAMPIRESAS.**

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes del NOSTRE TEATRE, de València

Primer actor i director: PEPE ALBA

Avui, dijous, tarda, a les 5, ESTRENA: **QUIEN ES EL LOCO i RATOLINS DE CASA RICA.** - Nit, i cada nit, l'èxit monumental:

Ratolins de casa rica

Lantaix

Tarda, a les 5 - Nit, a les 10:

UNA CANCION, UN BESO, UNA MUJER

— i —

MUCHACHAS DE UNIFORME

cine Paris

Tarda, 4'30, i nit, 9'15. El millor programa de Barcelona. Jan Kiepura en la deliciosa opereta

TODO POR EL AMOR

Triomf de Martha Eggerth en la millor pellícula de l'any

VUELAN MIS CANCIONES

Diumenge, matinal, a les 10'30. Diluns: **EL EXPRESO DE SHANGHAI i SOLTERO INOCENTE**

SPLENDID CINEMA

Consell de Cent, 217 - Telèfon 96016

Local dotat de temperatura agradable

Avui, tarda, darrera secció del programa còmic de gran èxit: pellícules, **FUTBOL EXTRAORDINARIO**, pels Joves Amics; **ROMPIENDOSE LA CRISMA**, pels asos del taxis; **RABIANDO**, per Zasu Pitts; **RUEDA LIBRE**, per la pandilla; **EL MAGO**, dibuixos sonors: **TEODORO Y CIA.**, pel celebre Baimi; **AY! QUE ME MOJO**, per Charles Chase; **RADIOMANIA** en espanyol per Stan Laurel i Oliver Hardy; **CANCION DE CUNA**, meravellosos dibuixos en tecnicolor. - Nit: Revista sonora: **LA TUYA EN MIS BRAZOS**, per Simonne Cerdan; **EL PECADO DE MADELON CLAUDET**, per Helen Hayes i Levis Stone; **RESTAURANT FLIP**; Dibuixos sonors; **CANCION DE CUNA**, una meravella en tecnicolor; **PRIMAVERA EN OTOÑO**, en espanyol, per Caterina Bàrcena i Antoni Moreno.

CINEMA ESPLAI

Revista Paramount; **EL PROFESSOR IDEAL**, per Anny Ondra; **MELODIA DE ARRABAL**, per Imperio Argentina; **ADIOS A LAS ARMAS**, per Gary Cooper.

SALONS CINAES

CAPITOL: 3 tarda i 10 nit, "El corsario" i "La vida privada de Enrique VIII" - **PATHE PALACE:** Continua 4 tarda, "A media voz", "El ocaso del terror", "El frente invisible" i Còmica. - **EXCELSIOR:** Continua 4 tarda, "A media voz", "El ocaso del terror", "El frente invisible" i Documental. - **MIRIA:** 4 tarda i 9'30 nit, "Por un beso" (únicament tarda), "Hacia las alturas", Katherine Nepburn, "Los conquistadores" Richard Dix. - **GRAN TEATRE COMTAL:** Continua 3'45 tarda, "Hacia las alturas", Katherine Nepburn, "Por un beso" i "Los conquistadores", Richard Dix. - **MONUMENTAL:** Continua 3'45 tarda, "La ley de Tallón", "Hola, hermanita", en espanyol, "El rey de la plata" i Documental. - **ROYAL:** Continua 3'45 tarda, "La ley de Tallón", "Hola, hermanita", en espanyol, "El rey de la plata" i Documental. - **IDEAL:** Continua 3'30 tarda, "Los amos de presidio", "Sin patria" i "Torero a la fuerza", Eddie Cantor. - **SALO COMTAL:** Continua 3'30 tarda: "Max, domador por amor", "Una morena y una rubia", i còmiques. - **RECREU:** Continua, 3'30 tarda: "El terror del hampa", "Soy un vagabundo" i còmica.

Cinemes

COLISEUM

Tarda, a les 4'10, i nit, a les 10: **REVISTA, UN HOMBRECITO VALIENTE**, per Jackie Cooper, i **AMO A ESTE HOMBRE**, per Nancy Carroll i Edmund Lowe

PUBLI CINEMA

Actualitats mundials - Documentals Viatges - Etc. - Sessió contínua Butaca UNA PESSETA

Diversos

MARICEL - PARK

GRANDIOS PARC D'ATRACCIONS

Obert tots els dies, tarda i nit. Entrada al Parc, 50 cèntims. Funicular i entrada, 1 pta. Avui, dijous, tarda i nit, Segon Grandiós Festival Catalònia. Traca lluminosa, amb joguines, engegada de globus, sardanes. Ofrena de joguines sonores i tot concurrent. Castell de foc d'artifici, etc.

FIXADOR ECONÓMIC HIGIÉNIC FREIXINET

CARPETA GRAN, 1'50

" PETITA, 0'90

A TOT ESPANYA

Programes d'avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit, "Demon's Jazz".

Còmic. — Nit, "Las chicas del ring".

Espanyol. — Tarda, estrena, "Qui és el loco?" i "Ratolins de casa rica"; nit, "Ratolins de casa rica".

Novetats. — Tarda i nit, "La dolorosa" i "Luisa Fernanda".

Principal Palace. — Nit, estrena de "Las inviolables".

Romea. — Tarda i nit, "Mayo y abril".

CINEMES

Amèrica. — "Fetit café", "Torero a la fuerza" i "La hermana blanca".

Avinguda. — "Avidez de tragedia", "El tenorio de Sleping" i "Perdone, señorita".

Barcelona. — "El asesino diabólico", "A hatacazo limpio" i "El héroe se rinde".

Broadway. — "Enganchados", "Hinnio guerrero", "Pobre tenorio!" i "Torero a la fuerza".

Capitol. — "El corsario" i "La vida privada de Enrique VIII".

Coliseum. — "Amo a este hombre" i "Un hombrecito valiente".

Comèdia. — "Perro y amigo", "Vida azarosa" i "Duro de pelar".

Comtal. — "Hacia las alturas", "Por un beso" i "Los conquistadores".

Delicies. — "Su recompensa", "Parece que fué ayer" i "Amor, honor y calamidades".

Diorama. — "Peregrinos", "Paddy", "Los grandes bomberos", "En el barrio chino" i "Eclair journal".

Espiat. — "Un profesor ideal", "Melodía de arrabal" i "Adiós a las armas".

Fantasio. — "Muchachas de uniforme" i "Una canción, un beso y una mujer".

Frégoli. — "Simone es así", "Reina el amor" i "Hombre sin nombre".

Goya. — "Estrellados", "Fra Diavolo", "Locuras de amor", "Delicia de ser papá", "Charlot en la calle de la paz", "El quinto" i "Tomasín quiere casarse".

Infim. — "El rey de los fósforos" i "La mujer X".

Iris. — "Estrellados", "Fra-Diavolo", "Locuras de amor", "Delirios de ser papá", "Charlot en la calle de la paz", "El quinto" i "Tomasín quiere casarse".

Ideal. — "Los amos del presidio", "Sin patria" i "Torero a la fuerza".

Laietana. — "Honduras de infierno", "Nada más que un gigolo" i "La emisora fantasma".

Majestic. — "Pecadores sin careta", "Dos mujeres y don Juan", "Compañeros de fatigas", "Romeo y Julieta" i "Eclair Journal".

Marina. — "Unidos en la venganza", "Lo que sueñan las mujeres", "Yo quiero a mi niñera".

Metropol. — "El sargento X" i "Un yanqui en la corte del rey Arturo".

Miria. — "Por un beso" (únicament tarda), "Hacia las alturas" i "Los conquistadores".

Monumental. — "La ley de Tallón", "Hola, hermanita", en espanyol, i "El rey de la plata".

Mundial. — "El paluelo flotante" en espanyol, i "El rey vagabundo".

Pathé Palace. — "A media voz", "El ocaso del terror" i "El frente invisible".

Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.

Principal. — "Quirquinquiglown" i "El húsar negro".

Recreu. — "El terror del hampa" i "Soy un vagabundo".

Royal. — "La ley de Tallón", "Hola, hermanita", en espanyol, i "El rey de la plata".

Saló Comtal. — "Max, domador por amor" i "Una morena y una rubia".

Select Cinema. — "El mundo de mi novia" en espanyol, i "Melodía del arrabal", en espanyol.

Splendid Cinema. — Gran programa còmic.

Smart Cinema. — "El presidente fantasma" i "Un par de frescos".

Talia. — "Dime quien eres tú", "Marta" i "El águila y el halcón".

Triomf. — "Unidos en la venganza", "Lo que sueñan las mujeres" i "Yo quiero a mi niñera".

Telenon. — "Simone es así", "Reina el amor"; a nòts, a la tarda, "La nueva universitaria".

Xic. — "Hospital", "No dejes la puerta abierta", en espanyol.

MUSIC-HALLS

Pompeya. — Varietats i Mercedes Alvarez.

Apolo. — Varietats i Mercedes Fifi.

Cabaret Français. — Ball Musset i "Les Marius".

Dancing Edén. — Varietats.

Frontón. — Varietats i [illegible]

Stambul. — Orquestra Napoleón i Elsie Bayron.

MOKA

CAFES DE QUALITAT

Importació directa dels millors cafès d'Aràbia i Amèrica

Torrefacció automàtica a totes hores

Degustació i vendes a la Casa Central:

RAMBLA ESTUDIS, 8 - Telèfon 24173 - BARCELONA

Es sol·liciten concessionaris solvents per a les poblacions de Catalunya